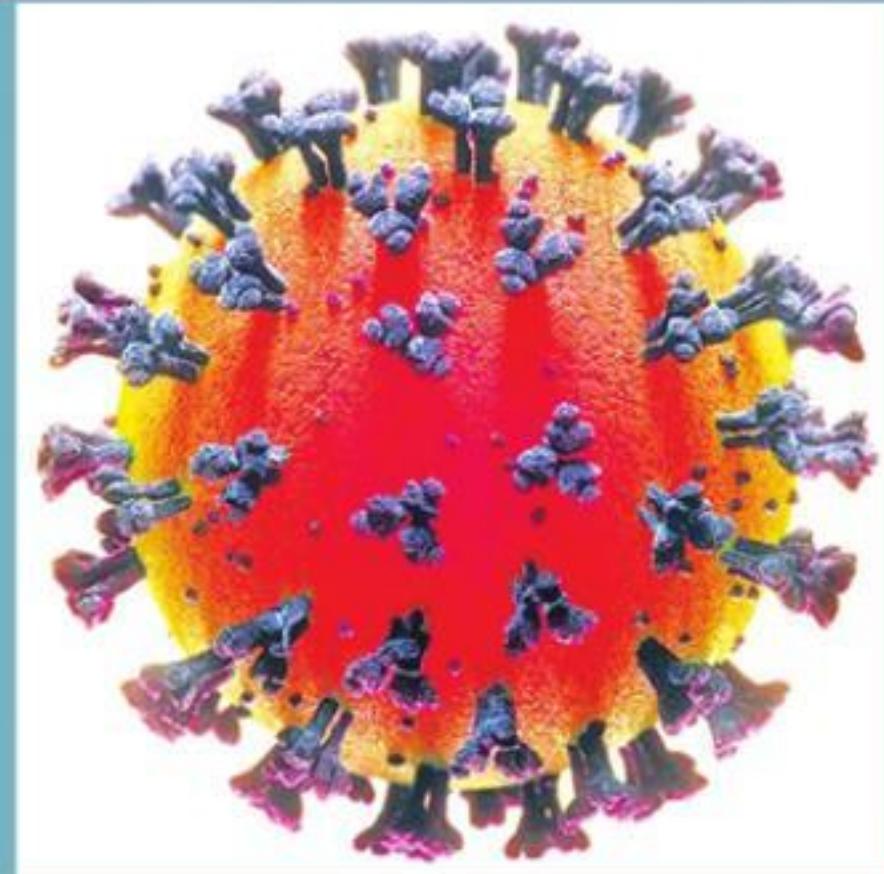

ఆదివారం

8 నవంబరు 2020

‘కరోనా’ చదువులు!

లెక్కర్ పాత్రలో వెంకటేస్?

నీ

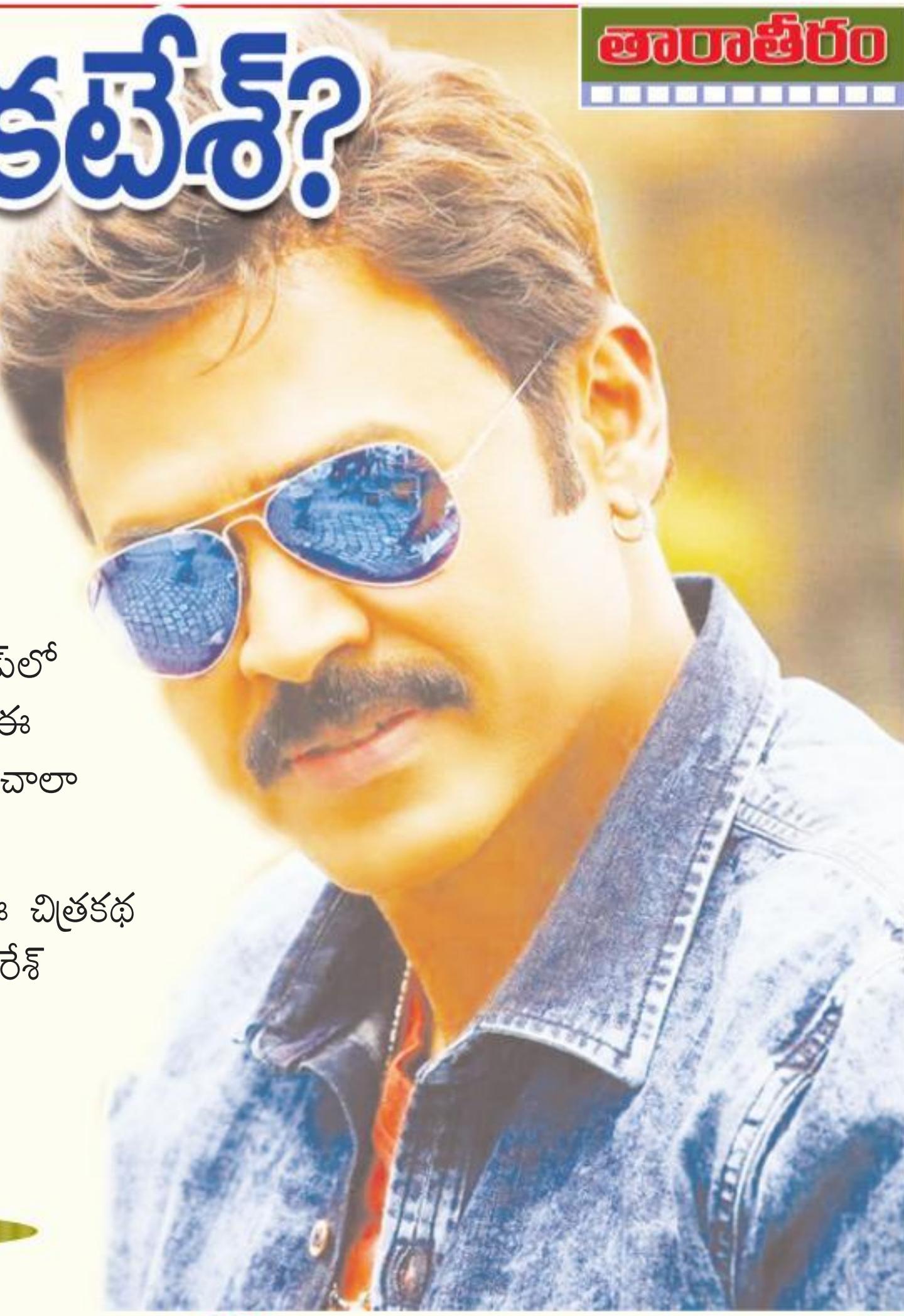
నియర్ నటుడు వెంకటేస్ తన కేర్ల మొదటి నుంచి పాత్రల ఎంపికలో చాలా జాగ్రత్తగా వుంటారు. తనకు సూటువుతాయనుకునే పాత్రలనే ఎంచుకుంటూ, వాటిలోనే అభినయం పరంగా కొత్తదనాన్ని చూపించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఇటీవలి కాలంలో వయనుకు తగ్గి పాత్రలను, హండాగా వుండే పాత్రలను ఎంచుకుంటున్నారు.

ఈ క్రమంలో త్వరలో ఓ సినిమాలో కాలేజీ లెక్కర్ పాత్రను పోషించడానికి వెంకటేస్ రెడీ అవుతున్నారు. 'పెళ్ళిచూపులు' ఈ నగరానికి ఏమైంది' లాంటి చక్కటి చిత్రాలను రూపొందించి పేరు తెచ్చుకున్న దర్శకుడు తరువ్వు భాగ్యర్ దర్శకత్వంలో వెంకటేస్ ఓ చిత్రాన్ని చేయడానికి ఓకే చెప్పారు.

ప్రస్తుతం చేస్తున్న
'నారప్ప', 'ఎఫ్-3' సినిమాల
తర్వాత వచ్చే ఏడాది మధ్యలో
ఇది సెట్టు పైకి వెళ్ళనుండని
సమాచారం.

ఈ చిత్రంలో వెంకటేస్
కాలేజీ లెక్కర్ గా సరికొత్త గెటప్పలో
కనిపించనున్నట్లు తెలుస్తోంది. ఈ
సినిమాలో కాలేజీ సన్నిఖేశాలు చాలా
వినోదాత్మకంగా వుంటాయట.

హోర్ రేసెన్ నేపథ్యంలో ఈ చిత్రకథ
సాగుతుందని, ఈ చిత్రాన్ని సురేస్
ప్రాచక్షన్ అధినేత సురేశబాబు
నిర్మించనున్నట్లు సమాచారం.

కీలక పాత్రలో రఘ్యకృష్ణ!

రఘ్యకృష్ణ తన
సెకండ్ ఇన్నింగ్స్ లో
పవర్పుర్ పాత్రలను
మాత్రమే పోషిస్తోంది.
అలాగే తన స్థాయికి తగ
పాత్రలకే ఓకే చెబుతోంది.
ఈ క్రమంలో
తాజాగా

మరో పవర్పుర్ పాత్రకు ఆమె గ్రీన్ సిగ్చర్
ఇచ్చినట్లు తెలుస్తోంది. మొగా మేనల్లుడు సాయితేజ్ హీరోగా దేవా కట్ట
దర్శకత్వంలో ఓ చిత్రం రూపొందుతోంది. రాజకీయ నేపథ్యంతో సాగే ఈ
చిత్రాన్ని ఇటీవలే లాంఘనంగా ప్రారంభించారు. ఇందులో రఘ్యకృష్ణ ఓ
కీలక పాత్ర పోషించనున్నట్లు సమాచారం. ఈ పాత్ర నెగటివ్ ఛాయలతో
సాగుతుందని, హీరో పాత్రకు దీటుగా ఉంటుందట.

ఇక... ఇందులో సాయితేజ్ సరసన నివేద పేతురాజ్ హీరోయిన్గా నటి
స్తోంది. దీనికి 'రిపబ్లిక్' అనే టైటిల్ను పరిశీలిస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. ఈ
సినిమాకి బ్యాక్ గ్రౌండ్ సోర్టర్ చాలా కీలకమని, అందుకే సంగీత దర్శక
డిగా మణిశర్మను తీసుకున్నట్లు సమాచారం.

పెళ్ళిసందడి లో

రెండు దున్నరు
దశాబ్దాల క్రితం
వచ్చిన
'పెళ్ళిసందడి' ఎంత హిట్
యిందో అందరికీ తెలిసిందే.

ఇప్పుడు అదే టైటిల్తో మరో సినిమా రాబోతోంది. ఈ చిత్రానికి నాటి చిత్ర దర్శకుడు కె.రాఘవేంద్రరావు దర్శకత్వ పర్యవేక్షణ వహిస్తుండగా, గౌరి రోణంకి దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. నాటి సినిమాకు సూపర్ హిట్ సంగీతం అందించిన కీరవాణి ఇప్పటి 'పెళ్ళిసందడి'కి కూడా మూర్ఖిక్ అందిస్తున్నారు.

నాటి 'పెళ్ళిసందడి'లో నటించిన హీరో శ్రీకాంత్ కుమారుడు రోషన్ ప్రస్తుత 'పెళ్ళిసందడి' కథానాయకుడు. మశయాళ భావ మశవిక

నాయర్
ఇందులో
హీరోయిన్గా
ఎంపికైనట్లు సమాచారం.
ప్రారంభంలో కొత్త కథానాయకును ఎంపిక
చేస్తారని అనుకున్నప్పటికీ అమృదికి అవ
కాశం దక్కింది. ఆర్ట్ మీడియా వర్కర్స్
సంస్థలో కలసి రాఘవేంద్రరావు సోదరుడు
కృష్ణమోహన్ రావు ఈ చిత్రాన్ని నిర్మిస్తు
న్నారు. ఈ 'పెళ్ళిసందడి' ఎలాంటి
సంచలనం సృష్టించనుందో మరి!

కృష్ణ నిమ్మ

మంచి ముత్కులు

మంచితనం నిన్ను నిలువెల్లా పులకింపజేస్తే,
అవినీతి మానసిక క్లోబ్కు గురిచేస్తుంది.

- టంగ్ స్టుడ్యూస్

విషయ విశేషం

రత్నాలపై నమ్మకాలు

4

5 'సంఖీ'భావం..

పక్కదాల పదుతున్న ప్రభుత్వ సహాయం

చూద్దామా కేరళ అందాలు..!

6

8 కవర్స్టోర్స్..

'కరోనా' చదువు

సంపూర్ణ జాతక కథలు..

14

మరణం తథ్యం

18 తెలుగు కానరానిదెక్కడ?

కథ..

20

విలువలు

23 ఈవారం కవిత్వం

కాలయంత్రం

వృద్ధాశ్రమం

24

30 చిత్రభారతి..

'మాలినీ అయ్యేర్' మధురస్మృతులు

ఇంకా..కృతి,

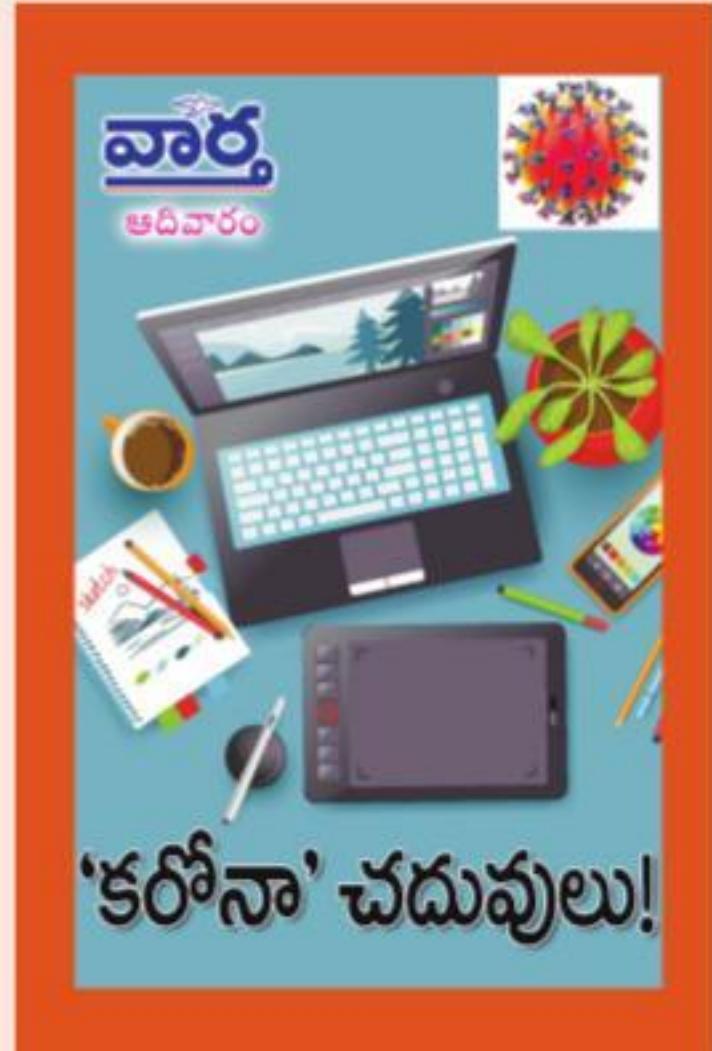
మొగ్గ,

నవ్వల్..రువ్వల్,

వాస్తు వార్త,

వారఫలం..

వగైరా..వగైరా.

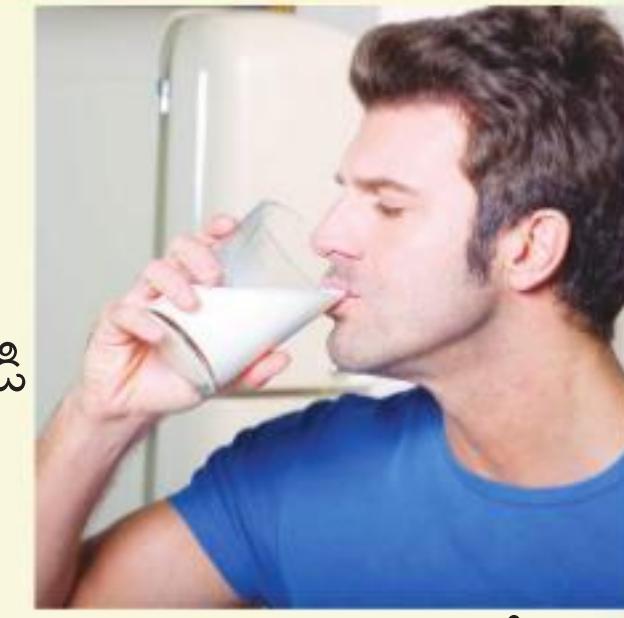

స్వచ్ఛ ముఖ్యమైన

పచ్చిపాలు తాగింద్దు..

పచ్చిపాలు మంచివన్న కారణంతో

కొందరు వాటిని నేరుగా తాగడం లేదా వాడటం చేస్తుంటారు. అయితే వాటిలో యాంటీ బయోటిక్స్ ను నిరోధించే మొండి బ్యాక్టీరియా ఎక్కువగా ఉంటుందని అంటున్నారు కాలిఫోర్మియా విశ్వ విద్యాలయం నిపుణులు. ఒకవేళ వీటిని వాడాలనుకున్నా వెంటనే ఫ్రిజ్లో పెట్టాలనీ లేదంటే వాటిని గది ఉప్పోగ్రత దగ్గర కాసేపు ఉంచితే అందులో రకం బ్యాక్టీరియా శాతం మరింత పెరిగే అవకాశం ఉందనీ పేర్కొంటున్నారు. అలాగని ఈ పాలను అలాగే ఫ్రిజ్లో పెట్టడం వల్ల ఆ బ్యాక్టీరియా శాతం తగ్గడు కానీ పెరగకుండా ఉంటుంది. అదే పాశ్చాత్యజ్ఞమ్ చేసిన పాలల్లో అయితే ఈ రకమైన యాంటీ మైక్రోబియల్ రెసిస్టెన్స్ ఉన్న బ్యాక్టీరియా పొట్టలోకి చేరి, అక్కడ మిగిలి ఉన్న బ్యాక్టీరియాని కూడా యాంటీబయోటిక్స్ ను తట్టుకోగలిగేలా మారుస్తుందట. కాబట్టి పచ్చిపాలతో పోల్చిన్న పాశ్చాత్యజ్ఞమ్ చేసినవే బెటర్ అంటున్నారు పరిశోధకులు.

చదివించిన వ్యాసాలు

అక్కోబరు 11వ తేదీ ఆదివారం అనుబంధంలో 'ప్రపంచానికి ప్రేమతో కరోనా' వ్యాసం బాగుంది. అలాగే 'సంఖీ'భావం బాగుంది. కవర్ స్టోర్ స్టోర్ 'సద్గుల బతుకమ్మ' బాగుంది. సింగిల్స్ పేజీ కథ 'ప్రాప్తం ఎరుగని ప్రేయాణం' చదివించేలా ఉంది. అలాగే 'అడుగుగున గండాలలో ఆడపిల్ల' నడుస్తున్న చరిత్రగా భావించవచ్చు. ఈవారం పుస్తక సమీక్షలు బాగున్నాయి. సాహితీవనంలో రాసిన వ్యాసం బాగుంది. ఈవారం కవిత్వం చదివించేలా ఉంది. ఈవారం అన్ని వ్యాసాలూ విజ్ఞానదాయకంగా ఉన్నాయి. - కెండిన్స్, చిట్యాల, నల్గొండ.

చిరునప్ప కోసం..

మ్యార్ట్ సర్టిఫికెట్స్ ని గంట నుంచి అదే పనిగా చూస్తున్నాడు కాంతారావు.

అది గమనించిన అతని భార్య.. ఏంటండీ.. ఆ సర్టిఫికెట్స్ ని అలా చూస్తున్నారూ.. మన పెళ్ళి రోజులేమన్నా గుర్తిచ్చాయా ఏంటీ అంది. 'అబ్బే' అలాంటిదేం లేదు బంగారం. అన్ని వస్తువులకీ ఎక్కుపెయిరీ డెట్ ఉంటుంది కదా. మన మ్యార్ట్ సర్టిఫికెట్లో కూడా అలాంటి గడువు తేదీ ఏమన్నా ఉండేమోనని చూస్తున్నా బదులిచ్చాడు. కాంతారావు.

వజ్రాలు,

రత్నాలంచే ఎవరైనా ఇష్టపడతారు. వజ్రాలు, రత్నాలు పొదిగిన నగల్ని వేసుకునేందుకు స్త్రీలు ఆసక్తి చూపతారు. నేడు వజ్రాలు పొదిగిన నగలను ధరించడం కొత్తప్రోట్. అయితే రత్నాలు కేవలం నగలకే కాదు, జ్యోతిష్యానికి కూడా వినియోగిస్తున్నారు. జాతకాలపై నమ్మకాలు ఉండేవారు రత్నాలను అదేవిధంగా నమ్ముతారు.

ప్రపంచంలో రత్నాల వాడు

రత్నాలపై నమ్మకాలు

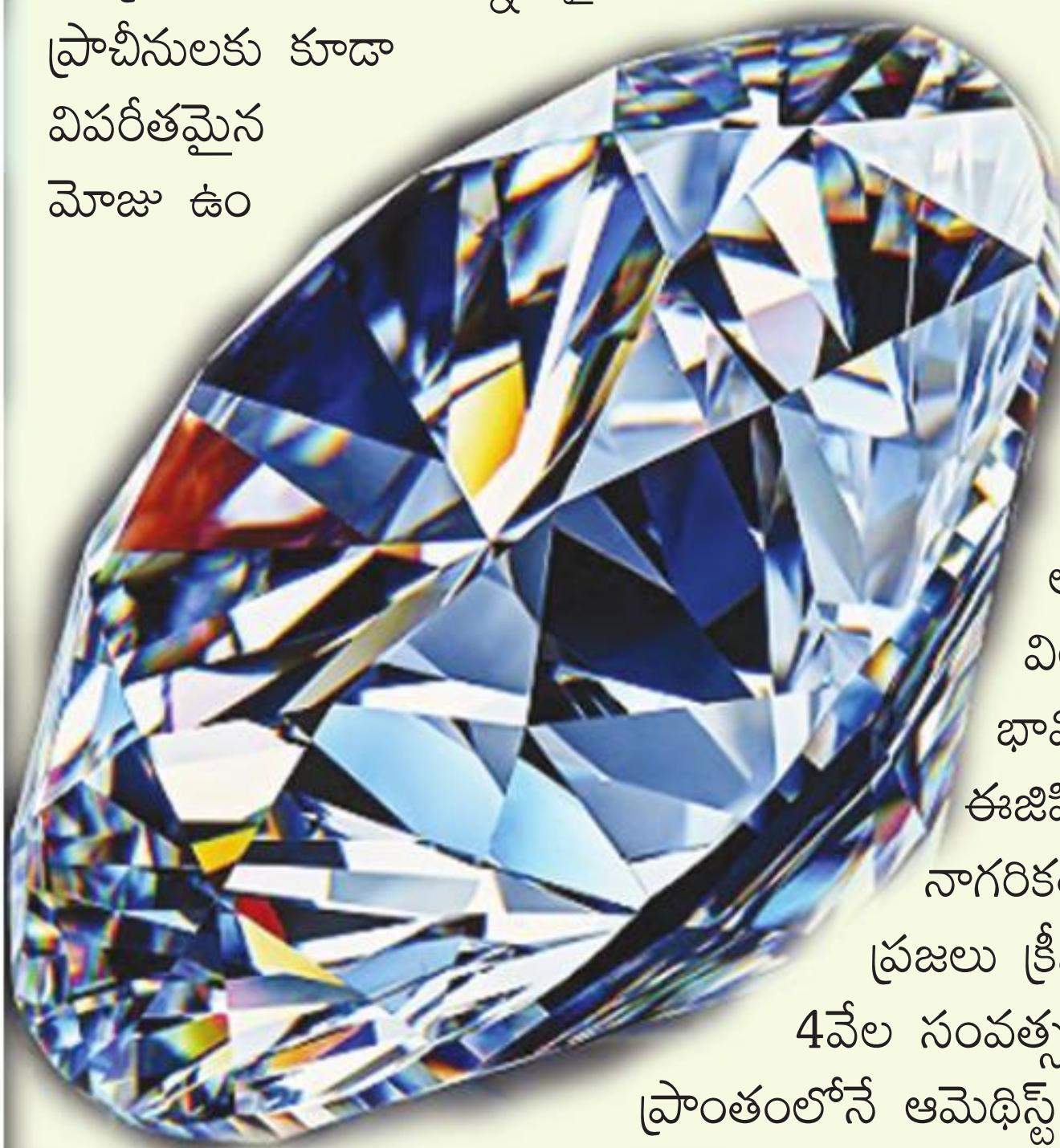
క ఈనాటిది

కాదు. వేల ఏళ్ల

నుంచే రత్నాలను పొదిగిన

రకరకాల ఆభరణాలను ధరించడం

వాడుకలో ఉంది. సర్వసాధారణంగా జనాలకు నవరత్నాల గురించి మాత్రమే తెలుసు. కెంపు సూర్యనికి, ముత్యం చందునికి, పగడం కుజునికి, గోమేధికం రాహువుకు, పుష్యరాగం గురువుకు, నీలం శనికి, పచ్చ బుధునికి, వైశ్వార్యం కేతువుకు, వజ్రం శుభ్రునికి సంబంధించిన రత్నాలుగా చెప్పుకుంటారు. పంచాంగాలలో ఈ నవరత్నాల ప్రస్తావన మాత్రమే కనిపిస్తుంది. అంతమాత్రాన విలువైన రత్నాలు కేవలం తోమ్మిది రకాలు మాత్రమే కాదు. ఇంకా చాలా ఉన్నాయి. నవరత్నాలతో పాటు మిగిలిన రకాల రత్నాలకు కూడా జ్యోతిష్యపరమైన ప్రాధాన్యం ఉంది. ఏటిని ఉపరత్నాలని అంటారు. నవరత్నాల ధరలు కట్టు చెదిరేలా ఉంటాయి. గ్రహ దోష పరిహారాల కోసం రత్నధారణ వేయాలనుకునే సామాన్యులు భారీ ధరలు పలికే నవరత్నాలను కొనుగోలు చేయలేని పరిస్థితుల్లో వాటికి ప్రత్యామ్నాయలైన ఉపరత్నాలను ఉపయోగిం చుకుని, ఫలితాలను పొందవచ్చు. వివిధ రకాల రత్నాలను పొదిగిన ఆభరణాల వినియోగం 25వేల ఏళ్ల కిందటి నుంచే వాడుకలో ఉంది. ప్రాచీన ఈజిప్పు, గ్రేకు, రోమన్, మెసపొటోమియన్, సింధులోయ నాగరికతలకు చెందిన ప్రజలు రత్నాలకు అధిభోతిక మైన ఆధ్యాత్మికమైన శక్తులు ఉంటాయని నమ్మే వారు. ఆభరణాలకు, ఆయుధాలకు రత్నాలను పొదిగేవారు. సాదాసీదా రాళ్లమాదిరిగా కాకుండా, రకరకాల రంగులతో మెరుపు లీనుతూ అరుదుగా మాత్రమే కనిపించే రత్నాలపై ప్రాచీనులకు కూడా విపరీతమైన మోజు ఉం

డెడి. ఎంత

అరుదుగా

దొరికే

రత్నాలు

అంత

విలువైనవిగా

భావించేవారు.

ఈజిప్పియన్

నాగరికతకు చెందిన

ప్రజలు క్రీస్తుపూర్వం

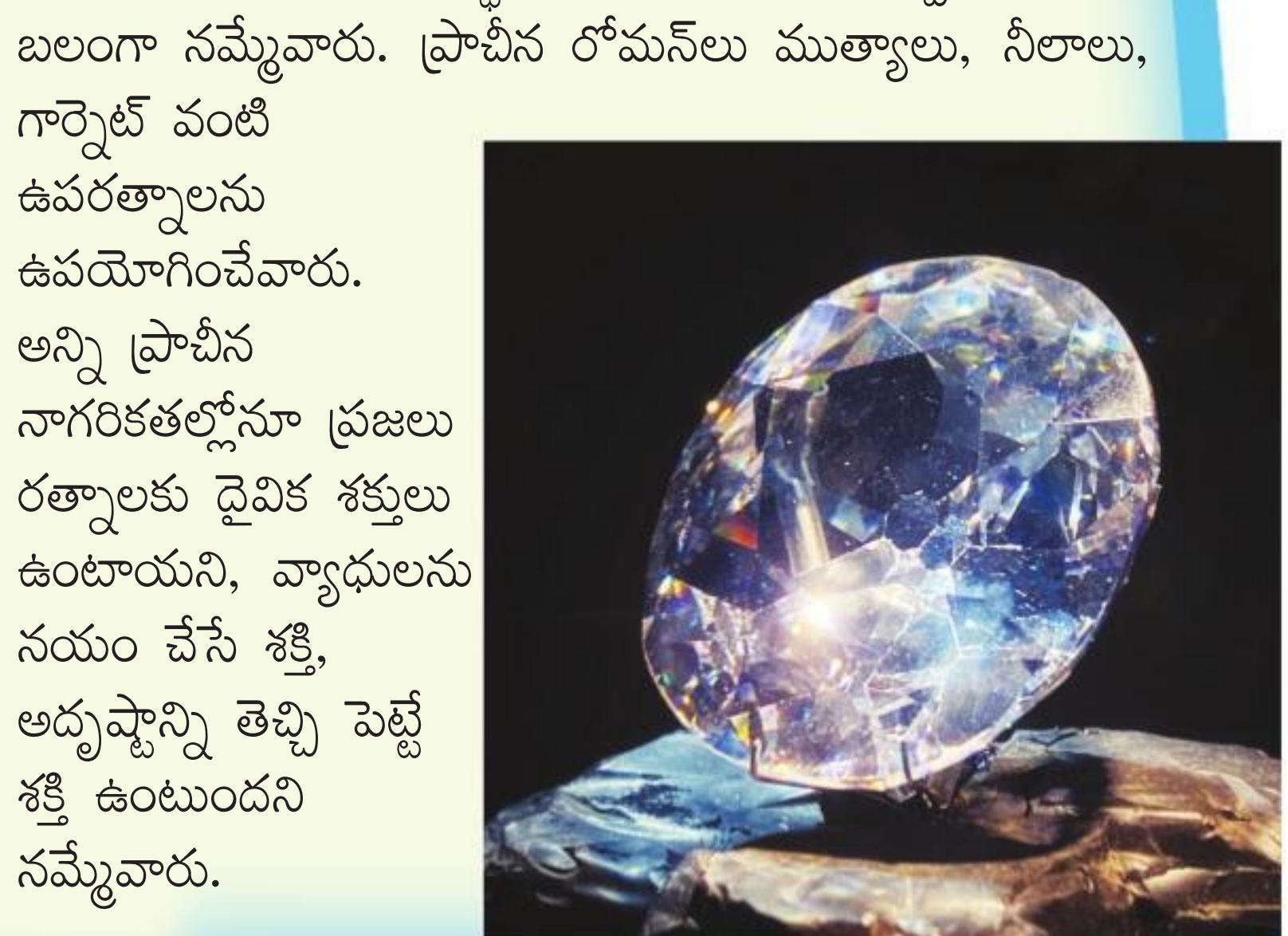
4వేల సంవత్సరం

ప్రాంతంలోనే ఆమెధిస్ట్, లాపిన్

లాజులి, కార్బూలి
యన్ వంటి
రత్నాలను

ఉపయోగించేవారు. ప్రాచీన చైనా నాగరికత ప్రజలు క్రీస్తుపూర్వం 3,600 సంవత్సర ప్రాంతంలో నైప్పుట్ జేడ్సు విరివిగా ఆభరణాల్లో ఉపయోగించేవారు. అయితే, రత్నాలలోనే రారాజులాంటి వజ్రాన్ని ప్రపంచానికి పరిచయం చేసిన ఘనత మాత్రం మన భారతీయులదే. మన పురాణాలలో వజ్రం ప్రస్తావన కనిపిస్తుంది. ఇది ఇంద్రుడి ఆయుధంగా కూడా ప్రసిద్ధి చెందింది. అంటే, ప్రాచీన భారతీయులకు వజ్రం విలువ, దాని దారుధ్యం గురించిన పరిజ్ఞానం బాగానే ఉండేది. క్రీస్తుపూర్వం 3000 సంవత్సర ప్రాంతంలో నైప్పుట్ జేడ్సు విరివిగా ఆభరణాల్లో ఉపయోగించేవారు. కాస్త విరివిగా దొరికే పొమ్పెట్ అనే రత్నాన్ని పొడి చేసి, యుద్ధానికి వెళ్లబోయే సైనికుల శరీరాలకు పూసేవారు. పొమ్పెట్ పొడిని ఒంటికి పూసుకుని యుద్ధానికి వెళితే జయం తప్పదని వారు బలంగా నమ్మేవారు. ప్రాచీన రోమన్లు ముత్యాలు, నీలాలు, గార్టుట్ వంటి ఉపరత్నాలను ఉపయోగించేవారు.

అన్ని ప్రాచీన నాగరికతల్లోనూ ప్రజలు రత్నాలకు దైవిక శక్తులు ఉంటాయని, వ్యాధులను నయం చేసే శక్తి, అదృష్టాన్ని తెచ్చి పెట్టే శక్తి ఉంటుందని నమ్మేవారు.

‘సంఘీ’భావం

పక్కదారి పదుతున్న ప్రభుత్వ సహాయం

ప్రజలు, రైతులతో పాటు వివిధ వర్గాలు సమస్యలను ఎదురొచ్చున్నప్పుడు ప్రభుత్వం ముందుకు వచ్చి ఆర్థిక సహాయం ప్రకటించడమనేది ఎప్పటి నుంచో వస్తోంది. ఇటీవల పైదరాబాద్ లో కురిసిన భారీ వర్గాలకు సుమారు 8 వందల కాలాన్నిలు నీట మునిగాయి. వేలాది గృహాల్లో నీరు ప్రవహించింది. నిత్యావసర సరుకులు, బట్టలు, విద్యుత్ ఉపకరణాలు, వంట సామాగ్రి వరద నీటిలో కొట్టుకపోయాయి. నిరుపేదలు కట్టుబట్టులతో బయటపడ్డారు. కరోనా సమయంలో ఎదురొచ్చున్న కష్టాలకు ఈ వరద సమస్య తోడైంది. దీనితో పైదరాబాద్ లో సామాన్యాడితో పాటు మధ్యతరగతి కుటుంబాల వారు కూడా ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. ఈ సమయంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ముందుకు వచ్చి పది వేల రూపాయల ఆర్థిక సహాయం ప్రకటించింది. దీనితో నష్టపోయిన ప్రజలకు కొంతవరకు ఆర్థిక నష్టాన్ని పూడ్చుకునే అవకాశం ఉంటుందని భావించారు. త్వరలో జిహేచ్చంసి ఎన్నికలు ఉండటంతో ప్రభుత్వం కూడా ఉదారంగానే సహాయం చేయడానికి ముందుకు వచ్చింది. ఏకంగా సుమారు 500 కోట్ల రూపాయలు ఆర్థిక సహాయం ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వం గ్రెన్సిగ్స్‌ల ఇచ్చింది. ఇంతవరకు బాగానే ఉంది అయితే నష్టపరిపోరం పంపిణీ మాత్రం పక్కదారి పట్టింది. ఇందులో కింద స్థాయి సిబ్బందిని, అధికారులను నిందించాల్సిన అవసరం లేదు, ప్రభుత్వం సరైన మార్గదర్శకాలు ఇవ్వకుండా డబ్బు పంపిణీ చేయాలని ప్రకటించడం పొరపాటు. డబ్బు ఎవరికి పంపిణీ చేయాలన్నది ప్రధాన సమస్యగా మారింది. ఇళ్లలో నీరుచేరిన వారికి ఇవ్వాలా.. లేక ఇంట్లో సామాను నష్టపోయిన వారికి ఇవ్వాలా అన్నది స్వప్షత లేదు. పైదరాబాద్ లో ఎక్కువ భాగం రెండు అంతస్తులు, మూడు అంతస్తుల భవనాలు ఉన్నాయి. ఇందులో అద్దెకు ఉంటున్నవారు సామాన్య, మధ్య తరగతి ప్రజలు. వర్షపు నీరు భవనం కింద ఉన్న వాటాల్లో చేరితే వారికి మాత్రమే ఇవ్వాలా అన్నది అనుమానం. పై పోర్సుల్లో అద్దెకు ఉంటున్న వారు తమకు కూడా సహాయం అందాలని కోరుతున్నారు. వర్షం వల్ల తాము మూడు రోజులు బయటకు వెళ్లకపోవడం వల్ల ఆర్థికపరమైన ఇబ్బందులు ఎదురొచ్చున్నమని చెబుతున్నారు. ఇక ఇంటి యజమానులు తమ భవనంలో నీరు చేరాయి కాబట్టి తమకు ఇవ్వాలని ఒత్తిడి చేస్తున్నారు. ప్రస్తుతం పదివేల రూపాయల పంపిణీ సమయంలో క్షేత్రస్థాయి సిబ్బంది ఇవేమీ పట్టించుకోవడం లేదు.

మెట్టప్రాంతంలో ఉన్న కాలనీవాసులకు కూడా డబ్బు పంపిణీకి శ్రీకారం చుట్టారు. ఆయా కాలనీల్లో ఉండే కమ్యూనిటీ హాష్ల వద్దకు సిబ్బంది వచ్చి డబ్బు పంపిణీ ప్రారంభించారు. ఎవరు ఆధార్ కార్డు తేస్తే వారికి ఇవ్వడం మొదలు పెట్టారు. వారి ఇళ్ల నీటమునిగాయా లేదా అన్న విషయంపై ఏమాత్రం పరిశీలన చేయలేదు. కేవలం ఆధార్ కార్డులో ఉన్న ఇంటి నెంబరును బట్టి సహాయం అందించారు. కొన్ని ప్రాంతాల్లో తండ్రికి, కొడుకు కూడా సహాయం అందించారు. ఒకే ఇంటిలో నలుగురికి సహాయం చేసిన దాఖలాలు కూడా ఉన్నాయి. దాదాపు ఈ పంపిణీ కార్యక్రమం స్థానిక కార్పొరేటర్ ఆధ్యార్యంలో జరిగింది. వీరిలో

చాలామంది తమకు, తమ పార్టీకి అనుకూలంగా ఉన్న వారిని గుర్తించి దగ్గరుండి వారికి డబ్బు ఇప్పించారు. ఇక అధికార పార్టీ కార్పొరేటర్ లేని ప్రాంతాల్లో పార్టీ నాయకులు అధికారులను శాసించి డబ్బు పంపిణీ చేశారు.

కొన్ని ప్రాంతాల్లో సిబ్బంది పదివేలకు బదులు 8వేలు, కొన్ని ప్రాంతాల్లో 5 వేలు మాత్రమే ఇచ్చారు. ఉదయం 8 గంటల నుంచి క్రూలో నిలబడితే మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు సిబ్బంది అక్కడికి చేరుకుంటున్నారు. సిబ్బంది వచ్చిన వెంటనే ఒక్కసారిగా తోపులాట ప్రారంభం అవుతోంది. పోలీసులు లేకపోవడం, ఉన్నా ఒకరిద్దరు మాత్రమే ఉండటంతో ప్రజలను కట్టడి చేసే అవకాశం లేకుండా పోతోంది. ఒకేసారి పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజలు ఎగబడటం తో సిబ్బంది 10, 20 మందికి ప్రజలకు మాత్రమే పంపిణీ చేసి మిగిలిన డబ్బు తీసుకుని పోలీసుల రక్షణతో వెళ్లిపోతున్నారు. మళ్లీ సాయంత్రం ఇదే తంతు. పాతబస్తులో ఒక ప్రాంతంలో నాలుగు రోజుల వ్యవధిలో కేవలం వంద మందికి మాత్రమే పంపిణీ చేశారు. ఆ తరువాత వారు రావడం మానివేశారు. స్థానిక ప్రజలు విచారిస్తే నాలుగు వేల మందికి పంపిణీ జరిగిందని. మొత్తం కాలనీ మొత్తం డబ్బు ఇచ్చినట్లు లెక్కలు చూపించారు. దీనితో మహిళలు రోడ్డెక్కి ఉద్యమాలు ప్రారంభించారు. ప్రభుత్వం విడుదల చేసిన 500 కోట్లలో సుమారు 300 కోట్ల గోల్మాల్ అయ్యంది. కొందరు ప్రజాప్రతినిధులు, అధికారులు, సిబ్బంది కుమ్మక్కు అయి డబ్బు పక్కదారి పట్టించారు. వీటన్నిటికి కారణం ప్రభుత్వం పంపిణీ చేసే విధానంపై శ్రద్ధ చూపకపోవడమే.

ప్రస్తుతం ప్రతి ఏరియాలోను రేషన్ దుకాణాలు ఉన్నాయి. అన్ని దుకాణాల్లో బయోమెట్రీక్ వ్యవస్థ ఉంది. ఈ డబ్బు పంపిణీని వీరి ద్వారా చేయిస్తే కనీసం 90 శాతం ప్రజలకు సక్రమంగా డబ్బు అందేది. పైగా డబ్బు పంపిణీకి గడువు విధించారు. తక్కువ గడువు ఉండటంతో తమకు అందిన మొత్తాన్ని ఎదో ఒక విధంగా లెక్కలు చూపించడానికి సిబ్బంది ప్రయత్నించారు. బతుకమ్మ చీరల విషయంలో కూడా ఇదే పొరపాటు జరిగింది. సుమారు కోటి చీరల వరకు పంపిణీ చేస్తే అందులో కేవలం 40 శాతం మంది అర్పులకు మాత్రమే అందాయి, మిగిలినవి అధికార పార్టీ నేతల ఇళ్లకు చేరాయి. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా బతుకమ్మ చీరల పంపిణీలో భారీ కుంభకోణం చేటుచేసుకుంది.

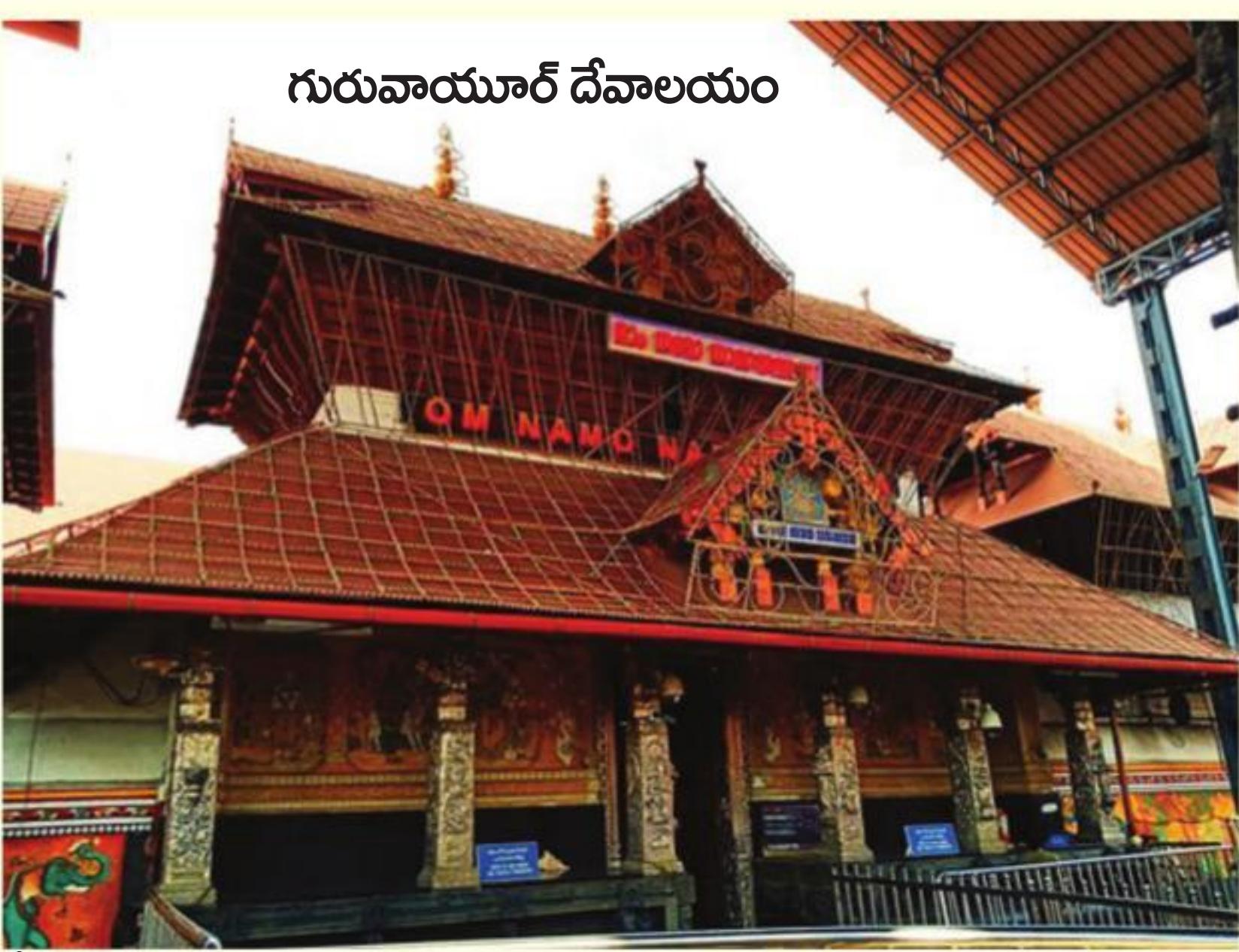
ఈ విషయం మరువక ముందే మళ్లీ నగదు పంపిణీ కూడా ఇదే విధానంలో కొనసాగించారు. పంపిణీ చేసింది రవ్వంత మాత్రమే, పక్కదారి పట్టించిని కూత్రం వందల కోట్ల రూపాయలు. కనీసం ఈ మొత్తంతో పైదరాబాద్ లో రోడ్లు మరమ్మత్తు చేయడం గాని, నాలాలు అభివృద్ధి చేయడం కాని చేస్తే మళ్లీ వర్షాలు వర్షాలు వచ్చినప్పుడు ఇలాంటి కష్టాలు ఉండేవి కావు. బతుకమ్మ చీరల పంపిణీ వచ్చిన ఇంటాల పురుషుల స్థాయిలో దర్యాపు జరిపితే వందల కోట్ల దుర్యినియోగం బయటపడుతుంది. ఇకై ఇటువంటి ఆర్థిక సహాయం అందించే సమయంలో పంపిణీ అంశంపై దృష్టి సారించి తీసుకోవాల్సిన అవసరం అందేలా చర్యలు

- డాక్టర్ గిరీష్ కుమార్ సంఘీ

కేరళ అందాలు ఒక్కసారైనా చూడాలని ప్రతివారు కోరుకుంటారు. ఎందుకంటే ప్రకృతి సహజసిద్ధమైన అందాలను ఎంత చూసినా ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపించే సుందర ప్రదేశాలెన్నో వున్నాయి. వెంటాడే జ్ఞాపకాల్లో పదిలవరచుకోవాలని తపించేవారు తప్పనిసరిగా కేరళను దర్శించకుండా వుండలేరు. ఎటు చూసినా ఆకాశాన్ని తాకుతున్నట్లుగా కనిపించే పచ్చని కొబ్బరి చెట్లు, పచ్చదనంతో రమణీయంగా కనిపిస్తుంది. ప్రపంచంలో చూడదగ్గ మొదటి 50 ప్రదేశాల్లో కేరళ కూడా ఉండడం విశేషం. త్రిసుర్ జిల్లాలోని గురువాయార్ దేవాలయాన్ని చూడాల్సిందే. ఇక్కడ దారిపొడవునా కొబ్బరిచెట్లు కనిపిస్తాయి. అంతేకాదు ఈ దేవాలయానికి 500 సంవత్సరాల చరిత్ర ఉంది. దీన్ని భూలోక షైకుంరంగా చెబుతారు. తెలుగువారికి తిరుపతి, శ్రీశైలం ఎలానో కేరళీయులకి గురువాయార్, శబరిమల అలాగే. ఈ దేవాలయాల్లోకి కేవలం హిందువులకు మాత్రమే ప్రవేశం. మహిషలు తెల్లని చీరలూ, పురుషులు చోక్కు లేకుండా తెల్లని అంగవస్త్రం, లుంగీతో దేవుళ్లి దర్శించుకోవాలి. అయిస్తూంత లక్ష్మాలున్న నల్లని రాయతో మలిచిన చిన్నికృష్ణుని విగ్రహాన్ని దర్శించుకోవచ్చు. గురువు అంటే బృహస్పతి, వాయు అంటే వాయుదేవుడు కలిసి ఈ స్థలంలో స్వయంగా కృష్ణుడి విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు కాబట్టి గురువాయార్ అని పేరొచ్చింది. గురువాయు రఘువ్యగా పిలుచుకునే ఇక్కడి చిన్నికృష్ణుడి దర్శనం సమస్త పాపహరణంగా భావిస్తారు. ఏటా ఫిబ్రవరిలో గురువాయార్ ఉత్సవం పదిలోజుల పాటు అంగరంగ షైఖోగంగా జరుగుతుంది. మొదటిరోజు అనయోటుం ఉత్సవం ఏనుగుల పరుగుపండితో మొదలవుతుంది. పండితో గెలిచిన ఏనుగు ఏడాదిపాటు దేవుని ఉత్సవ విగ్రహాన్ని మోసే అవకాశాన్ని దక్కించుకుంటుంది. ఇక్కడి ఏనుగులను నడిచే ఉగరువాయురఘ్వునుగా భావిస్తారు. అందుకే ఎంతోమంది ఏనుగులను దేవాలయానికి విరాళంగా ఇస్తుంటారు. వాటిని ప్రత్యేక క్యాంపులో సంరక్షిస్తున్నారు. దైవదర్శనం తరవాత ఏనుగుల క్యాంపు చూడవచ్చు. అక్కడ 56 ఏనుగుల ఉన్నాయి. అవస్త్న మగవే కావడం విశేషం. నాలుగు దశాబ్దాలపాటు దేవాలయంలో సేవ చేసి 1976లో మరణించిన కేశవన్ సేవలకు

గుర్తుగా విగ్రహాన్ని నిర్మించారు. ఇడుక్కి జిల్లాలో ఉన్న మున్సార్, గురువాయార్కి 180 కి.మీ దూరంలో సముద్రమట్టానికి 1800 మీ. ఎత్తులో ఉంది. ఆ దారిలో ఎత్తయిన కొండలూ లోతైన లోయలూ కొండలమీద నుంచి ఉరికే జలపాతాలూ మనల్ని మంత్రముగ్గల్ని చేస్తాయి. అక్కడి నుంచి 13 కి.మీ దూరంలోని మట్టుపెట్టి ద్వారమ్కు చేరుకోవచ్చు. ఈ ద్వారమ్ 1953లో రెండుకొండల మధ్యలో నిర్మించారు. జలవిద్యుచ్ఛక్తి తయారీతో భాటు వేల ఎకరాలకు సాగునీచిన అందిస్తోంది ద్వారమ్. ఇక్కడే బోటింగ్ సౌకర్యం కూడా ఉంది. దీనికి 20 కి.మీ దూరంలో ఎరవికుళం షైల్డ్లైఫ్ పార్కుని చూడాల్సింద్ది. కేరళలో ఏర్పాటు చేసిన మొట్టమొదటి షైల్డ్లైఫ్ పార్కు ఉంది. అంతరించిపోతున్న నీలిరిథార్, లాంగర్, సాంబార్, గౌర్, ఇంకా కొన్ని ఎనుగులు ఉన్నాయి. ఇక్కడ ప్రతి 12 సంవత్సరాలకు ఒక్కసారి పుట్టించే నీలకరింజి మొక్కలు ఉన్నాయి. అపి పూలుపూసిన సంవత్సరం పార్కులోని కొండలు మొత్తం నీలంరంగులో కనిపిస్తాయి. పశ్చిమ కనుమల్లోని అనాముడి అనే ఎత్తయిన కొండ ఈ పార్కులోనే కనిపిస్తుంది. ఈ కొండ పెద్ద ఏనుగు తల రూపంలా ఉండటం వల్ల అనాముడి (మలయాళంలో ఏనుగుతల) అని పిలుస్తారు. దీన్ని దక్కిణ భారత ఎవరెస్ అని అంటారు. తరవాత మజిలీ 90 కి.మీ. దూరంలోని తెక్కడి. ఈ దారిలో ఆస్ట్రీ సుగంధద్రవ్యాల తోటలే. దారిలో మైలాదుమ్పురా వద్ద సుగంధ ద్రవ్యాల పార్కుని చూడాల్సింద్ది. మిరియాలు, యాలకులు, లవం గాలు, దాల్చినచెక్కు వంటి మొక్కలను ప్రత్యేక క్యాంపులో చూడాల్సింద్ది. అస్సి భాషల్లో వివరించడానికి గైడ్లు ఉన్నారు. మిరియాల తరు వాత ఎక్కువగా కనిపించేవి రబ్బర్ తోటలే. రబ్బరు ఉత్పత్తిలో 90శాతం కేరళ రాష్ట్రానిదే. ఈ చెట్లన్నింటికి కాండం దగ్గర చేతికి అందే ఎత్తులో కవర్లు కట్టి ఉన్నాయి. ఆ కవర్లలోకి తెల్లని ద్రవం (లేట్క్స్) వస్తుందని దాన్నే రబ్బరుగా మలుస్తారు. అక్కడ పెరియార్ షైల్డ్లైఫ్ శాంక్షురీ ఉంది. ఇందులో పులులూ, ఏనుగులూ, సాంబారులూ,

కోతులూ ఉన్నాయి. వీటిని చూడ్డానికి అడవి చుట్టు సరస్వను ఎర్పాటు చేశారు. పదవలో వెళ్లి చూడాలి.

అలెప్పీలో..

బ్యాక్వాటర్ సందర్భక కేంద్రంలో దీనికి పేరు. హాన్ బోటులకీ స్నేక్ బోటులకీ ఇది పేరొందిన ప్రదేశం. మున్నార్ నుంచి 170 కి.మీ దూరంలో ఉన్న అలెప్పీ అలవ్యజా జిల్లా ముఖ్యకేంద్రం. బస్టులో వస్తుంటే ఇరువైపులా పంటకాలువలూ పదవలూ కొబ్బరి చెట్లూ ఎవరో అందంగా తీర్చిదిద్దినట్లుగా ఉందే ప్రాంతం. ఇక్కడ పదవలే ప్రయాణ సాధనాలు. అలెప్పీ అందాలను పర్యటకులకు చూపించడానికి దాదాపు వెయ్యి హాన్బోటులు రెడీగా ఉన్నాయి. మనం

మున్నార్ పార్కు

చెల్లించే ధరనుబట్టి వీటిల్లో ప్రీమియం, డాల్క్స్), లగ్గర్ రకాలు ఉన్నాయి. పదవలో సిట్టింగ్, లివింగ్, డ్రైనింగ్, బెడ్రూమ్, కిచెన్..అన్ని దేనికది ఉంటాయి. అలెప్పీ నెప్రశాట్టోఫ్ బోట్ రేసింగ్కు ప్రసిద్ధి. ఏటా ఆగస్టు నెలలో రెండో శనివారం జరుగుతాయి. వీటిప్ స్నేక్ బోట్ రెసెస్ అనీ అంటారు. పదవ వెనకభాగం 15 అడుగుల ఎత్తులో లేచి పాములా కనిపిస్తుంది. 110 మంది నడుపుతూ పందెంలో పాల్గొంటారు. దాదాపు 20 బృందాలు పోటీలో పాల్గొంటాయి. దీన్ని లక్షలమంది స్థానికులూ పర్యటకులూ వీక్షిస్తారు. పందమంది ఒకే పదవను ఒకేనిరి తెడ్డువేయడం గమ్మత్తుగా అనిపిస్తుంది.

గబ్బిలాల బలం..బ

జన్మపరంగా కొన్ని జంతువులకూ మనకూ చాలా దగ్గర సంబంధాలుంటాయి. ఏదైనా కొత్త వ్యాధి వచ్చినప్పుడు దానికి మందు కనిపెట్టడానికి చేసే ప్రయోగాలన్నీ ముందు వాటిపైనే చేస్తారు. అవి విజయవంతమైతే మనుషుల మీద ప్రయోగిస్తారు. ఈ యానిమల్ ప్రుయల్ సంగతి అలా ఉంచితే, నేరుగా కొన్ని జీవులం చే కరోనా వైరసుకు టీకా/ ఔషధాలను అభివృద్ధి చేయవచ్చని భావిస్తున్నారు శాస్త్రవేత్తలు. ఆ మేరకు ప్రయోగాలూ చేస్తున్నారు. కరోనా జన్మపులకు సంబంధించిన ఆనవాళ్ల గబ్బిలాల్లో ఉన్నాయి.

వీటితోనే ఈ వ్యాధి మనుషులకు సోకిందని మొదట్లో అందరూ అనుకున్నారు కూడా. కానీ, వాటికే పాపం తేలీదని తర్వాత తేలింది. గబ్బిలం నుంచి మనుషులకు ఈ వైరసును చేరదీసింది పాంగోలిన్ అనే క్రీరదం. మనుషులకు చాలా హాని చేస్తున్న కరోనా వైరస్ ఈ

రెండు ప్రాణులనూ ఎమీ చేయలేకపోతోంది. కాబట్టి వాటి రోగినిరోధక వ్యవస్థలను లోతుగా పరిశీలించి కరోనా వైరసుకి మందు తయారు చేసే పనిలో పడ్డారు శాస్త్రవేత్తలు. కరోనా ఒక్కటే కాదు. ఒంట్లో బోలెడు ఇతర వైరసులను పెట్టుకున్న గబ్బిలాలకు ఎందుకు ఎమీ కావట్లేదు? అంటే, వైరసుల సంఖ్యను కట్టడి చేసే ప్రత్యేక వ్యవస్థ వాటిలో ఉండట. దాని గుట్టును తెలుసుకుంటే ఉపయోగకరమన్నది శాస్త్రవేత్తల ఆలోచన.

'కరీన' చదువులు!

ప్రపంచాన్ని బంధించి గుహిటలో పెట్టుకున్న కరీనా మహామ్యాలి విద్యారంగంపై కూడా తీవ్ర ప్రభావం చూపిస్తుంది. కనీపినీ ఎరుగని విలయతాండవంలో సమాజ రూపురేఖలు విచిత్రంగా మాలిపోయాయి. మూలిగే నక్కామీద తాటికాయ పడ్డట్లు అనలే అంతంత మాత్రం ఉన్న దేశ ఆర్థిక పరిస్థితి ఈ దెబ్బకు కకావికలం అయి చరిత్రలో ఎన్నడూ లేనంత దుర్భర పరిస్థితిని ఎదురొంటోంది.

ఇక మామూలు మధ్య తరగతి ప్రజలు, రెక్కుడితే కానీ దొక్కుడని పేద ప్రజల బతుకులు పెనం మీద నుండి పొయ్యిలో పడ్డట్టు అయింది. కొన్ని లక్షల మంది ఉపాధి కోల్సేయారు. ఇంకొన్ని లక్షల జీవితాలు కకావికలం అయ్యాయి. చేయడానికి పని లేక సరైన ఉపాధి దొరకక కొన్ని వర్గాల ప్రజలు తీవ్ర దుర్బిక్ష పరిస్థితులను ఎదురొంటున్నారు.

లాక్డోన్టో మొదలు: కరీనా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విస్తరిస్తున్న ఈ క్రమంలో మనదేశ వ్యాప్తంగా గత మార్చి నుంచి విధించిన లాక్ డోన్ ప్రభావం విద్యార్థుల చదువుల మీద బాగానే పడింది. ప్రపంచ విద్యా పరిరక్షణ వేదిక-2020 ప్రకారం కరీనా మహామ్యారి ప్రభావం విద్యార్థుల విద్యా వ్యవస్థపై ఉపహాంచలేనంత పెనుభావం వేసిందని చెప్పడం దాని ప్రభావాన్ని చెప్పకనే చెబుతుంది. దాదాపు అన్ని దేశాలలో మార్చి, ఏప్రిల్ నుండి అన్ని రకాల విద్యా సంస్థల ను మూసివేయడం వల్ల దాదాపు 95 శాతం పైగా విద్యార్థులు చదువుల తల్లికి దూరం అయ్యారని చెప్పవచ్చు. క్రమంగా కొంచెం మెరుగుపడ్డ తర్వాత దాదాపు ఆగస్టు, సెప్టెంబరు నుండి విద్యార్థులకు వీడియో పారాల రూపంలో, ఆన్‌లైన్ వ్యవస్థలో విద్యార్థులకు చదువులు చెప్పబూనడం మొదలుపెట్టాయి. అయితే ఇక్కడ చిక్కల్లా విద్యార్థి, తల్లిదండ్రులు, కుటుంబం, సమాజం, ప్రభుత్వం ఈ రకమైన కొత్త పడ్డతికి సంపూర్ణగా సమాయత్తం అయ్యారా లేక తూతూ మంత్రంగా కొనసాగిస్తున్నారా అన్నదే మిలియన్ డాలర్ల ప్రశ్న. ఇక ఆన్‌లైన్ అంటే అభివృద్ధి చెందిన దేశాల మాదిరిగా భారతీలో నివసించేవారి ఇంట్లో అందరికి స్కూల్‌ఫోన్లు లేవు. మారు మూల ప్రాంతాల్లో నెట్ సదుపాయం సరిగా ఉండదు. టెలివిజన్ ద్వారా అయితే విద్యుత్ సమస్య వల్ల, పిల్లలు ఇతర పనులకు

వెళ్ళడం వల్ల కూడా పొతాలు వినలేని, చూడలేని పరిస్థితి. ఇలా సాంకేతికంగా ఎన్నో ఇబ్బందులు ఉన్నాయి.

అంతరాల మధ్యే: ఎన్నో కులాలు, మతాలు, జాతులు, ప్రాంతాలు, కట్టబాట్లు, అంతరాలు కలిగిన భారతదేశం లాంటి పెద్ద దేశంలో అందరికి విద్య అనేది పాలకుల కలగానే మిగిలిపోతుంది ఈనాటికీ. కొత్తకొత్త పథకాలు, అనేక రకాల స్నీములు ప్రవేశపెడుతున్న లింగబేడం, పేదరికం, అవిద్య, నిరక్షరాస్యత, మూడు సమ్మకాలు, సామాజిక కట్టబాట్లు మతాల మౌడ్యాలు రాజ్యమేలుతున్న ప్రస్తుత పరిస్థితులలో అందరికి చదువు అనేది అర్ధరాత్రి స్వతంత్ర దేశానికి అందని ద్రాక్ష అయి ఇప్పటికీ ఊరిస్తూనే ఉంది. పేద, బదుగు, బలహీన వర్గాల పిల్లలు అధికంగా ఉండే పల్లెటూరి ప్రభుత్వ పారశాలల్లో చదువులు ఎండమావే అయ్యాయని చెప్పవచ్చు. ప్రభుత్వ పారశాలలపై ఆధారపడినవారు ఎక్కువగా బతుకు, భారంగా నడిచేవారు ఉండడం గమనార్థం. టీవీలు, స్కూల్స్ ఫోన్లు, ల్యాప్ టోచ్ బులు సరిగా అందుబాటులో లేకపోవడం, పల్లెల్లో ఇంకా నాణ్యమైన సెల్ఫోన్ ప్రసారాలు అందుబాటులోకి రాకపోవడం, వీరి విద్య పురోగతిపై తీవ్మైన ప్రభావాన్ని చూపిస్తున్నాయి. ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులందరికి స్కూల్స్ ఫోన్లు, విస్తుతి ఇంటర్వెన్ట అవకాశం, దానిని వినియోగించే విషయజ్ఞానం లేకపోవడం వలన అనుకున్న లక్ష్మీలను చేరుకోవడం సందిగ్గమే.

సర్వే నివేదికలు చెప్పేదేమంటే: యునెస్కో 2020 విద్య నివేదిక ప్రకారం అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో పోలిస్టే అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో ఆన్‌లైన్ విద్య అందుబాటులో తేడా చాలా స్పృష్టంగా ఉంది. ఇక బీద దేశాలలో ఆన్‌లైన్ విద్య గురించి ఎంత తక్కువ మాట్లాడుకుంటే అంత మంచిది అన్న అభిప్రాయం వెలిబుచ్చింది. పట్టణ, నగర వాసులలో ఆన్‌లైన్ విద్య గురించి కొంచెం ఆసక్తి, విషయ విజ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ అది ఎంత లాభకరం అన్నది సర్వేల కు కూడా అందడం లేదు. ప్రతి ఒక్కరి చేతిలో స్కూల్స్ ఫోన్ అందుబాటులో ఉన్నప్పటికీ అది పిల్లల వరకు చేరడం ఎంతవరకు సాధ్యమవుతుంది అన్నది సంశయమే.

ఈక భారతదేశ వ్యాప్తంగా అక్షోబరు చివరి వరకు తెరవద్దని కేంద్రం స్పష్టమైన మార్గదర్శకాలు విడుదల చేసిన నేపథ్యంలో పారశాలలు ఎప్పుడు ప్రారంభమవుతాయో ఇదమిద్దంగా చెప్పలేని పరిస్థితి.

మొదట ఆగస్టులో ప్రారంభం అవుతాయని అనుకున్న తరువాత సెప్టెంబరు, ఆ తరువాత అక్షోబరుకి, నవంబరుకి వాయిదా వేయడం మనం చూస్తునే ఉన్నాం. తరగతులు ప్రారంభం గురించి కచ్చితమైన సమాచారం లేదు. ఒకవేళ ప్రారంభం చేసినా కరోనా నివారణ చర్యలు జాగ్రత్తగా తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. తరగతి గది, వసతి గృహాల్లో విద్యార్థుల మధ్య వ్యక్తిగత దూరం పాటించాల్సి ఉంటుంది. ప్రస్తుతం స్కూల్లలో ఒక్కొక్క తరగతి గదిలో 40-45 వరకు విద్యార్థులు, జూనియర్ కళాశాలలకు వచ్చేసరికి 40-60, ఉన్నత విద్యా సంస్థల్లో 60 మందికి పైనే ఉంటున్నారు. విద్యార్థుల మధ్య మూడుగుల దూరం పాటించాల్సి వస్తే ప్రస్తుతం ఉన్న తరగతి గదులు ఏమాత్రం సరిపోవు. ఈ సవాళ్లను ఎదుర్కొనేందుకు ఆన్లైన్, విడుదలవారీ తరగతులే పరిష్కారం చూపుతాయి.

విద్యార్థులందరూ ఒకే తరగతి గదిలో పాతాలు వినడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు. కాబట్టి ఎక్కువ విద్యా సంస్థలు ఆన్లైన్ కే ప్రాధాన్యం ఇస్తాయి.

ఇంతవరకు నేరుగా పాతాలు విన్న విద్యార్థులు అనివార్యంగా ఆన్లైన్కు అలవాటు పడాల్సి ఉంటుంది.

కరోనా సామాజిక ప్రభావం ప్రచండ మహామార్గి కరోనా ప్రభావంతో కొన్ని కుటుంబాలు ఇంటి పెద్దలను కోల్చేయి వారి ఆర్థిక పరిస్థితులను చాపుడెబ్బు కొట్టింది. ఈ పరిస్థితులలో ఏ పూటకాపూట కడుపు నింపుకోవడమే లక్షంగా పని చేసుకుంటున్న ఆ కుటుంబాలు ఆన్లైన్ తరగతుల మీద శ్రద్ధ పెట్టగలవా.. ఆ విద్యార్థులు చదువు మీద దృష్టి కేంద్రికరిస్తారా అని చెప్పడం అంత సులభం కాదు. ఎన్నో ఒడిదుడుకులతో సాగుతున్న ఆ జీవితాలు దీని కోసం కొంత సమయం ఆట్టిపెట్టడం అనేది అనుకున్నంత సులభం కాదు. అయితే ఆన్లైన్ తరగతులు ఉన్నత విద్య వరకు బాగానే ఉన్నా, పారశాల స్థాయిలో కష్టంతో కూడుకున్న విషయం. ప్రభుత్వ పారశాలల్లో మౌలిక సదుపాయాల కొరతతో ఇబ్బందులు తప్పవు. విడతల వారీగా తరగతులు నిర్వహించడం ద్వారా నేరుగా పాతాలు బోధిం చేందుకు అవకాశం ఉంటుంది. ఉదయం కొన్ని తరగతులు, సెక్షన్లకు, మధ్యాహ్నం నుంచి మరికొంత మందికి తరగతులు నిర్వహించవచ్చు. ఒక తరగతిలో నేరుగా ఉపాధ్యాయుడితో బోధిస్తూ మరో తరగతిలో తెరపై ప్రదర్శనలు చేస్తే కొంత ఉపశమ నం లభిస్తుందని నిపుణులు సూచిస్తున్నారు. రోజు మార్చి రోజు తరగతులు నిర్వహించడం, రోజుకి కొన్ని తరగతులు తీసుకోవడం అనేది ఇప్పుడు మన ముందున్న కొన్ని పరిష్కారాలు. విద్యా సంస్థల్లో పీప్పు విధానం వైపు అడుగులు వేయాల్సి ఉంటుంది.

తరగతి గదిలో వ్యక్తిగత దూరం పాటించినా వసతి గృహాల్లో, ఒడికి వచ్చి పోయే సందర్భాలలో, స్కూల్ బస్సులలో అమలు వేయడం మాత్రం చాలా కష్టం.

మెరుగైన సదుపాయాలు లేకుండా

కరోనా వైరస్ వ్యాప్తి కారణంగా తలెత్తిన పరిస్థితుల వల్ల తప్పనిసరి చేసున్న ఆన్లైన్ లెర్నింగ్కు భారత ఇంటర్నెట్ మౌలిక

సదుపాయాలు సిద్ధంగా లేవస్తుది ఒక నిజం. ఆన్లైన్ తరగతులు స్ట్రీమింగ్ కావాలంటే మెరుగైన బ్రాండ్ బ్యాండ్ రీచ్, నిరంతర విద్యుత్ సరఫరా అవసరం అని ఒక సర్వే ద్వారా కనుగొన్నారు. ఆన్లైన్ తరగతులకు హాజరయ్యేటప్పుడు విద్యార్థులు ఎదుర్కొంటున్న కనెక్టివిటీ, సిగ్నల్ సమస్యలని నివేదిక ఎత్తి చూపింది. భారతదేశంలో దేశవ్యాప్తంగా విద్యార్థులకు ఆన్లైన్ తరగతులు నిర్వహించడానికి అవసరమైన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం పరంగా మౌలిక సదుపాయాలు నాణ్యమైన స్థితిని సాధించలేదని సర్వే సూచించింది. తగినంత విద్యుత్ సరఫరాను అందించడంలో, సమాచారమైన దేటా కనెక్టివిటీ అందించడంలో వెనుకబడి ఉందని ఈ నివేదిక తెలిపింది. కరోనా వైరస్ వ్యాప్తి కారణంగా, తరగతుల పంపిణీ విధానంగా సాంప్రదాయ ముఖాముఖీ నుంచి ఆన్లైన్ ప్లాటఫార్ముకు ప్రపంచం భారీగా మారిపోయినా, సరైన మౌలిక సదుపాయాలు లేకపోవడం వల్ల, తరగతుల నిర్వహణ కోసం ఆన్లైన్ ప్లాటఫార్ముపై పూర్తిగా ఆధారపడటం మనలాంటి దేశంలో ఇంకా సుదూర కల అనిపిస్తుంది. హామ్ బ్రాండ్ బ్యాండ్ను ఉపయోగించిన వారిలో 33 శాతం మంది కేబుల్ కోత సమస్యలను, 53 శాతం మంది పూర్ కనెక్టివిటీని, 21.47 శాతం విద్యుత్ సమస్యలను, 32 శాతం సిగ్నల్ సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. మొబైల్ ఫోన్స్స్టాట్ విషయానికి వస్తే 40.18 శాతం పూర్ కనెక్టివిటీని, 33.19 శాతం విద్యుత్ సమస్యలను, 56.63 శాతం సిగ్నల్ సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు.

కరోనా వైరస్ విద్యార్థుల చదువుల్లి సంక్లిభంలో పడేస్తుందా?

కరోనా ఎప్పుడు అదుపులోకి వస్తుందో తెలియదు. దాని నిర్మాలనకు వాక్సిన్

ఎప్పుడు అందుబాటులోకి వస్తుందో ఇదమిద్దంగా చెప్పలేని పరిస్థితి. స్కూల్ల ఎప్పుడు మొదలవుతాయో చెప్పలేం. ఈ పరిస్థితులల్లో పారశాల విద్యార్థుల చదువుల ప్రస్తానం ఎలా అన్నదానిపై ప్రభుత్వాలు ఎటూ తేల్చుకోతున్నాయి. తెలుగు రాష్ట్రాలలోని దాదాపు 70 వేలకు మించి ఉన్న ప్రభుత్వ పారశాలల్లో దాదాపు 85 లక్షల మందికి పైగా విద్యార్థులు చదువుతున్నారు. వారంతా పేద, దిగువ, మధ్య తరగతి కుటుంబాలకు చెందినవారే.

రోజంతా పని చేసుకుంటే తప్ప జీవనం సాగించలేని ఈ కుటుంబాలకు తమ ఇళ్లల్లో కరెంటు వినియోగించుకున్నందుకు వచ్చే బిల్లు, సాధారణ ఫోన్ వినియోగానికి నెలకు అయ్యే భర్తు భరించడమూ గగనమే. అలాగే ఇంట్లో ఇద్దరు లేక ముగ్గరు వివిధ తరగతులలో చదువుతుంటే వారికి సమయానుకూలంగా ఫోను అందుబాటులో ఉండడం గగనమే. అందులో దగ్గరుండి పర్యవేక్షించే అవకాశం కూడా ఉండదు. కరోనా ఆడుతున్న విక్రత క్రీడ నేపథ్యంలో పారశాలలు తెరిచే పరిస్థితి లేనందున విద్యార్థులు ఆన్లైన్లో చదువుకోవాల్సి పరిస్థితి ఏర్పడింది. అసలే బతుకు దుర్గారం అయిన నేపథ్యంలో వారికి కావాల్సిన వసతులు సమకూర్చడం తలకు మించిన భారం అవుతుంది. చదువు విలువ సరిగా వంటబట్టని సమాజంలో పేద పిల్లల చదువుల గురించి ఆలోచించే తీరిక, ఉపిక ఎంతమంది తల్లిదండ్రులలో ఉండన్నది ప్రశ్నార్థకమే.

అలాగే చిన్న ఇరుకైన ఇండ్స్‌లో నివసించే కుటుంబాలలో ఆ పిల్లల చదువుకోసం వసతులు సమకూర్చే అవకాశం ఎంతమంది తల్లిదండ్రులు గట్టిగా తీసుకుంటారో చెప్పుడమూ కష్టమే.

మొదలైన ఆన్‌లైన్ బోధన: ఇక సందులో నదేమియా అన్నట్లుగా కార్బోరేట్, సెమీ కార్బోరేట్ కొండొకచో ప్రయివేటు సూళ్ళు ఆన్‌లైన్ బోధన అంటూ తరగతులను ప్రారంభించేశాయి. గతంలో వృత్తి విద్యాకోర్సులకు మూత్రమే పరిమితమైన ఈ ఆన్‌లైన్ తరగతులు పూర్వ ప్రాథమిక విద్యలోని ఎల్కెష్జీ పరకు వచ్చేశాయి. ముఖ్యంగా రాష్ట్రంలోని కార్బోరేట్ సూళ్ళు, సెమీ కార్బోరేట్ సూళ్ళు ఈ ఆన్‌లైన్ క్లాసుల విషయంలో దూసుకుపోతున్నాయి. భారీగా ఫీజులు వసూలు చేసుకునేందుకు జూన్ నుంచే తరగతులు ప్రారంభించాయి. ఈ క్లాసులు యాకైన్ అయ్యెందుకు పాస్‌వర్డ్ ఇవ్వాలన్నా వేల రూపాయలు వసూలు చేస్తున్నాయి. విద్యార్థులకు అసలు ఆ పాతాలు అర్థం అవుతున్నాయా? లేదా? అన్నది ఈ పెద్ద ప్రశ్న. అయినప్పటికీ ఆన్‌లైన్ తరగతులను ప్రారంభించాం కాబట్టి ఫీజులు చెల్లించడంటూ తల్లిదండ్రులపై యాజమాన్యాలు ఒత్తిడి పెంచాయి. ముఖ్యంగా ఆన్‌లైన్ తరగతులు ప్రారంభించిన కార్బోరేట్, సెమీ కార్బోరేట్ సూళ్ళ యాజమాన్యాలైతే విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు సూల్కలకు వచ్చి ఫీజు

అగ్రిమెంట్ చేసుకొని మొదటి టర్మ్ ఫీజు చెల్లించాలంటూ ఒత్తిడి పెంచాయి. అంతేకాదు యాజమాన్యాలు ఆ ఫీజుల వసూలుకు ప్రిన్సిపిష్ట్, క్లాస్ టీచర్లకు టాగ్గెట్లను విధించాయి. తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు సంబంధించిన ఫీజుల ను చెల్లించేలా చూడాలని, ఇప్పుడు ఇస్తున్న సగం జీతం ఇస్తామంటుండంతో టీచర్ల పరిస్థితి ఇబ్బందికరంగా మారింది. లేకపోతే జీతం

ఇవ్వమని తెగేసి చెబుతుండటంతో టీచర్లు ఆవేదన చెందుతున్నారు. చివరకు గత్యంతరం లేని పరిస్థితుల్లో సార్! కొంత ఫీజైనా చెల్లించండి.. అంటూ రోజు తల్లిదండ్రులకు ఫోన్లు చేసి బణిమిలా దుకోవాల్సిన దుస్థితిలో పడ్డారు. అలాగే ఏవో భాగా డబ్బున్న కొన్ని కార్బోరేటు పారశాలలు తప్ప మిగతా ప్రయివేటు బడులు లక్షల్లో అప్పులు తెచ్చి సరిగా ఫీజులు వసూలు కాక, తెచ్చిన అప్పులకు వడ్డీలు కట్టలేక, అప్పులు భరించలేక ఏంచెయ్యాలో తెలియక దోలాయమాన పరిస్థితిలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాయి. కేవలం వీటి మీదే ఆధారపడ్డవారు అయినకాడికి అమ్ముకుని బతుకుజేవుడా! అని అనుకుంటున్నారు. అటు తిండి పెదుతున్న అమ్ములాంటి బడిని అమ్ముకోలేక, దాని నిర్వహణకు చేతిలో డబ్బులేక దుర్భాగ్య పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్న యాజమాన్యాలు మన ముందు కోకొల్లలు.

ఆన్‌లైన్ తరగతుల ప్రభావం వారిపై ఎలా ఉంటోంది వేలాది రూపాయలు ఖర్చుయ్యే ఈ పరికరాలను కొనుగోలు చేయడం ఈ పేద, మధ్య తరగతి కుటుంబాలకు కరోనా తెచ్చిపెట్టిన మోయలేని భారం. మరోవైపు ప్రయివేటు పారశాలల్లో చదివే కొన్ని లక్షల మంది విద్యార్థుల్లోనూ ఎక్కువ మంది సాధారణ, మధ్య తరగతి కుటుంబాలకు చెందిన పిల్లలే. సాధారణ, ప్రయివేటు ఉద్యోగుల పిల్లలు ఉన్నారు. పిల్లలకు ఏదోలా మంచి చదువులు చెప్పించాలనే ఆలోచనతో పైసా పైసా కూడబెట్టుకుని, అవసరమైతే అప్పులు చేసి

మరీ వేల రూపాయల సూగ్లో ఫీజులు చెల్లిస్తున్న వీరిపై ఇప్పుడు ప్రయివేటు విద్యా సంస్థలు ఆన్‌లైన్ పాతాలంటూ భారం మోపాయి. విద్యార్థులు విన్నా వినకపోయినా పాతాలు చెబుతామంటూ ఫీజుల కోసం ఒత్తిడి పెంచుతున్నాయి. దీంతో ప్రయివేటు పారశాలల్లో చదువుకుంటున్న విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులకూ కష్టాలు తప్పడం లేదు.

మూలిగే బతుకు మీద తాటికాయ పడ్డట్టు: ఆన్‌లైన్ పాతాల కోసం కొత్త ఫోన్లు, కంప్యూటర్లు కొనుగోలు చేయలేక, ప్రయివేటు విద్యా సంస్థలకు ఫీజులు చెల్లించలేక వారు అగచాట్లు పడుతున్నారు. ప్రభుత్వం, ప్రయివేటు పారశాలల్లో చదువుకుంటున్న విద్యార్థులు వారి తల్లిదండ్రుల బాధలు అలా ఉంటే అక్కడి ఉపాధ్యాయుల పరిస్థితి ఇంకో రకంగా ఉంది. కేవలం జీతాల మీద ఆధారపడి వేరే ఇతర అవకాశం లేని వారి ఒతుకు దుర్భరంగా మారింది. ఎప్పుడు తెరుచుకుంటాయో తెలియని బడులు, బయట అప్పు పుట్టక, జీతాలు ఇప్పక, ప్రభుత్వాలు ఆదుకోక ఎంతోమంది ప్రయివేటు ఉపాధ్యాయులు బలవన్నారణాలు పొందుతున్నారు. కొంత మంది పెద్ద పెద్ద డిగ్రీలు ఉన్నప్పటికీ కూరీపనులు, కూరగాయలు అమ్మడం లాంటి చిన్నచిన్న పనులు చేసుకుంటూ బతుకుబండిని ఎలాగోలా ముందుకు నెట్టుకుంటూ పోవడం మనం రోజు వార్తా పత్రికల్లో చూస్తున్నాం. 160 కోట్ల మంది విద్యార్థుల చదువులపై కరోనా ప్రభావం ప్రపంచాన్ని వణికిస్తోన్న కరోనా మహామార్పి వల్ల సామాజిక, ఆర్థిక, వాణిజ్య, సేవా వంటి అన్ని రంగాలూ కుదేలవతోన్న విషయం తెలిసిందే. ఈ వైరస్ విద్యా వ్యవస్థపై కూడా తీవ్ర ప్రభావం చూపుతోందని ఐక్యరాజ్యసమితి వెల్డించింది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సుమారు 191 దేశాల్లోని 158 కోట్ల విద్యార్థుల చదువులకు ఆటంకం ఎర్పడినట్టు తెలుస్తోంది.

ఆన్‌లైన్ విధ్య ప్రభావం: ఆన్‌లైన్ విద్యలో అనేక సమస్యలు ఉన్నాయి. పరిస్థితులు ఇలాగే కొనసాగితే పిల్లలు యాంత్రికంగా తయారవుతారు. మానవ సంబంధాలు, భావోద్యోగాలు, ప్రతిస్పందనలు కోల్పోతారు. భవిష్యత్తులో అతడు ప్రాణం ఉన్న యంత్రంలా తయారయ్యే ప్రమాదం ఉంది. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులతో, అక్కచెల్లెళ్లతో, అన్న తమ్ములల్లో పంచుకోలేని అనేక విషయాలను స్నేహితులతో పంచుకోవడానికి తరగతి గది, పారశాల వాతావరణం కలిసి వస్తుంది. ఈ రకంగా స్నేహితులతో, తన తోటి పిల్లలతో అభిప్రాయాలు పంచుకోవడం, ఆన్‌లైన్ విద్యలో వెసులుబాటు ఉండడు. దీంతో పిల్లల్లో మానసిక రుగ్గుతలు, ఒత్తిడులు పెరిగి, కోపం, అసహనం, ఆత్మస్వాసత లాంటి విరోధ భావసలు పెరిగి మానసికంగా బలహీనం అయ్యే ప్రమాదం ఉంది. కొంతమంది విద్యార్థులు ఆత్మహత్యలవైపు మొగ్గ చూపుతున్నారు. గత ఏడు నెలలుగా ఇంట్లో వుండడం వల్ల విద్యార్థుల్లో తీవ్ర నిరాశ, నిస్పమాలు ఆవహిస్తున్నాయి. తల్లిదండ్రులు కూడా పిల్లలపై చదువుల ఒత్తిడి పెంచుతున్నారు. రోజుతా ఇంట్లో వుండడం వల్ల తల్లిదండ్రులు, పెద్దల మందలింపులతో విద్యార్థుల మానసిక స్థితిపై తీవ్ర ప్రభావాన్నే చూపుతున్నది. ప్రతీ చిన్నదానిని భూతధ్వంలో చూస్తా తీవ్ర ఒత్తిడికి లోనయ్యే అవకాశం ఉంది. పోటీ ప్రపంచంలో రాణించలేక తీవ్ర ఒత్తిడికి లోనవుతారు. మానసిక

సంతోషాలను, సమస్యలను పంచకునే అవకాశం దొరకక తీవ్ర జబ్బందులు పడతారు. తమలో తామే కుంగిపోతారు. వారిలో దాగున్న ప్రత్యేక ప్రతిభను గుర్తించి వెలికి తీసి ప్రోత్సహించే అవకాశం ఉండదు. ఎటువంటి భావోద్యోగాలు లేకుండా పెరగడం వల్ల వారి ఎదుగుదల సరిగా ఉండదు. పైగా మర మనుషుల వలే తయారపుతారు. సున్నితత్వం, సహస్రభూతి కోల్ఫోయే ప్రమాదం ఉంది. మానసికంగా బలహీనులు అయ్యే ప్రమాదం ఉంది. వారి ప్రవర్తన సమాజ అభివృద్ధికి దోహదపడేటట్లుగా ఉండదు. కొంతమంది పిల్లల్లో వ్యక్తిరేక భావనలు పెరిగే ప్రమాదం పొంచి ఉంది. ఇలాగే కొనసాగితే వారిలో కొంతమంది సరైన ప్రోత్సాహం అందించకపోతే సమాజానికి భారం అయ్యే పరిస్థితులు ఎక్కువపుతాయి.

ముఖాముఖి బోధనతో: అదే ప్రత్యక్ష బోధనా పద్ధతిలో గురు శిష్య ముఖాముఖి వల్ల విద్యార్థుల శారీరక, మానసిక పరిస్థితికి తగినట్లుగా అప్పటికప్పుడు వారి వ్యాహస్ని, బోధనా పద్ధతిని మార్చి పిల్లలను వారి దారిలోకి తెచ్చుకుంటారు. పిల్లల్లో క్రమశిక్షణ, సమయపాలన, మానసిక పరిపక్వత, ప్రవర్తనా నియమావళి, మంచి పద్ధతులు లాంటి అనేక అంశాలలో వారికి తెలియకుండానే వారు ఉపాధ్యాయులను అనుసరిస్తూ పరిణితి చెందుతారు. ఆన్లైన్ విద్యలో ఆ రకమైన పరిస్థితులు కనిపించవు. కాబట్టి ప్రస్తుత పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఆన్లైన్ విద్య 50 శాతం, 50 శాతం ప్రత్యక్ష బోధన వల్ల కొంత లాభం ఉండవచ్చు. కొంచెన పరిస్థితులు చక్కబడిన తరువాత అప్పటి పరిస్థితులకు అనుగుణంగా నిర్వయాలు తీసుకుంటే సరిపోతుంది. పిల్లలు ఆన్లైన్ బోధనను ఎక్కువ సమయం వినిటేరు. ప్రాథమిక స్థాయిలో ఆన్లైన్ బోధన అమలు చేయాలంటే ఒకటి నుంచి రెండు గంటలు మాత్రమే ఉండాలి. చిన్న పిల్లల సైకాలజీ ప్రకారం తరగతి గదించలనూ 45 నిమిషాల పీరియడ్లో కేవలం 10 నుంచి 15 నిమిషాలు మాత్రమే శ్రద్ధ పెడతారు. అంతకుమించి ఎక్కువ సమయం శ్రద్ధతో పారం వినిటేరు. ప్రాథ మిక స్థాయిలో పాతాలను ఆటలు, పాటలు, సంభాషణ రూపంలోకి మార్చి చెబితేనే ఉపయోగం ఉంటుంది. 6 నుంచి 10వ తరగతి వారికి ఇంటరాక్షన్ విధానంలో బోధన లేకపోతే ఉపయోగం పెద్దగా ఉండదు. ఒకటో తరగతి నుంచి 5 తరగతులకు ఇప్పుడే బోధన అవసరం లేదు. మొదట 8 నుంచి 10 వరకు ప్రారంభించి, దశల వారీగా పెంచుతూ పోతే పరిణామాలను విశ్లేషించే అవకాశం ఉంటుంది. ఒకటీ రెండు నెలల తరువాత విద్యార్థులను బ్యాచ్లుగా ఉదయం ఒక బ్యాచ్, సాయంత్రం ఒక బ్యాచ్ పద్ధతిలో అదే 6 నుంచి 10 తరగతులకే బోధన చేపట్టాలి. వీలైటే మండల యూనిట్ గా మండలంలోని టీచర్లను విభజించి గ్రామాల్లోని ప్రాథమిక పాఠాలల్లోనే 6, 10 తరగతుల విద్యార్థులకు బోధన చేపట్టేలా చేయాలి.

తల్లిదంపులూ జరా భద్రం: ఆన్లైన్ క్లాసుల పుణ్యమా అని ఊహా తెలియని పిల్లల చేతికి మొబైల్ ఇచ్చి పెద్దలు విశ్రాంతి తీసుకుంటే తప్పులో కాలు వేసినట్టే. చిన్న పిల్లలయితే వారికి తెలియకుండానే మొబైల్ వ్యసనంగా మారే ప్రమాదం ఉంది. అనేక రకాల ఆటలు ఊరిస్తూ ఉండడం వల్ల వారికి తెలియకుండానే ఆ ఊబిలో కూరుకపోయే ప్రమాదం పొంచి ఉంది. అరచెతిలో ఇమిడిపోయే సెల్ఫోన్ పిల్లలను వక్క దారి పట్టించే అవకాశం ఎక్కువగా ఉంది. ఈ మధ్య కాలంలో చూస్తూన్న దోహించులు, దొంగతనాలు లాంటివి యూ ట్యూబ్లో చూస్తూ పిల్లలు అడ్డంగా దొరికపోయి వారి భవిష్యత్తును వారి కాలరాసుకుంటున్నారు. అశ్శేల బొమ్మలు, వీడియోలు చూసి భవిష్యత్తును నాశనం చేసుకుంటున్నారు. దాంతో బాటు ఇంట్లో పెద్దవారి బ్యాంక్ భాతాల వివరాలు కలిగివుంటే

సైబర్ నేరగాళ్లు డబ్బు తస్కురించే ప్రమాదం ఉంది. ఈ మధ్య ఒక పిల్లవాడు అమాయకంగా చెప్పిన ఓటీపీ వల్ల మూడున్నర లక్షల నగదు భాతా నుండి భాటీ చేసిన సంఘటన మనం ఎలా మర్చిపోగలం! తెలిసి తెలియని వయసులో వారు చేసే చిన్న పొరబాటు వల్ల ఒక్కొసారి కోలుకోలేని ప్రమాదాలు ఏర్పడే అవకాశం ఉంది. అంతేకాక ఎక్కువగా సెల్ఫోను వినియోగించడం వలన ఆరోగ్యం కూడా చెడిపోయే ప్రమాదం ఉంది. కాబట్టి ఎంత ఆన్లైన్ క్లాసులైనా తల్లిదండ్రులు వారి పిల్లల మీద ఒక కన్న వేసి ఉండడం ఎంతైనా క్లేముకరం కదా. బతుకు కాలాకా ఆకులు పట్టుకుంటే ఏమీ ఉపయోగం ఉండకపోవచ్చు. ఇది అన్ని రకాల అవకాశం ఉన్నవారి సంగతి. మరి ఏ పూట ఆ పూటకు ఆహారం సంపాదించుకునే వేదవారి పరిస్థితిని చూస్తే గుండె తరుక్కపోక మానదు.

తల్లిదండ్రుల మానసిక పరిస్థితి: కరోనా వల్ల గత ఏడు నెలలకు పైగా ఇళ్లకు పరిమితమయిన విద్యార్థుల వల్ల తల్లిదండ్రులలో మిశ్రమ ఆందోళనలు వ్యక్తమవుతున్నాయి. కొంతమంది ఈ సమయాన్ని చక్కగా వినియోగించుకొని పిల్లల టాలెంటు ఎంకరేజ్ చేసి వారి మానసిక సైర్యాన్ని పెంచే విధంగా ప్రోత్సహిస్తున్నారు. చక్కటి బొమ్మలు గీయించడమో, డ్యూస్పులు, పాటలు, చదరంగం, క్యార్మ్స్ లాంటి ఆటలు ఆడించడమో చేస్తూ వారి అభ్యస్తుతికి మార్గ వేస్తున్నారు. ఇంకొందరు ఇంత కాలం పిల్లలు చదువుకులకు దూరమయ్యారని తీవ్ర ఆందోళన చెందుతూ మానసిక వేదనకు గురి అపుతూ పిల్లల పట్ల దురుసుగా ప్రవర్తిస్తూ పిల్లలకు వేదనకు గురి చేస్తున్నారు. పిల్లల అల్లరి భరించలేక ఎప్పుడెప్పుడు బదులు తెరుస్తారా? అని ఎదురు చూస్తున్నప్పటికీ దైర్యంగా సూళ్ళకు పపండానికి మాత్రం ముందుకు రాలేకపోతున్నారు.

పిల్లల ప్రవర్తన: ఎప్పుడూ తరగతులు, హోం పరుగులు, ట్యూషన్లు, చదువులు అంటూ బిజీ బిజీగా ఉండే పిల్లల్లో అనుకోకుండా వచ్చిన సెలవులు మొదట్లో కొంత సంతోషం కలిగించినా తరువాత తరువాత కొంత వేదనను మిగిల్చిందనే చెప్పాలి. ఇందులో పారశాలకు వెళ్లే పిల్లల్లో తల్లిదండ్రులతో, అక్కా తమ్ముళ్ళతో, ఇంట్లో ఎక్కువ సమయం గడుపుతున్నామన్న సంతోషం అధికంగా ఉంది. ఇన్ని రోజులు కోల్ఫోయిన ప్రేమానురాగాలు, ఆప్యాయతలు, అనుబంధాలు మళ్ళీ చేజిక్కించుకున్నామన్న ఆనందం కనిపిస్తుంది.

స్వేచ్ఛను కోల్ఫోయితున్నామనే భావన

కరోనా మూలంగా తలెత్తిన సంక్షోభం, లార్క్డోన్ మూలంగా పార విద్యార్థుల కంటే కాలేజీ విద్యార్థుల మానసిక ఆరోగ్యం పైనే ఎక్కువగా ప్రభావం పడింది అని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. కరోనా రాళ్ళసి ఏమంటూ ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చిందో కానీ దాదాపు ఎక్కువ మంది విద్యార్థులను కుంగుబాటులోకి, ఆందోళనలోకి నెట్సేసింది. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రతి ఇంద్రరిలోనూ ఒకరు అంబే 50 శాతం మంది మానసిక కుంగుబాటు ముఖ్యమను ఎదుర్కొంటున్నట్టు ఒక అంచనా. లార్క్డోన్ సందర్భంలో సమాజంలోని వివిధ వర్గాల విద్యార్థులు మానసిక పరిస్థితిని ఒక సర

దాని ప్రకారం లాక్డోన్ ముందుకు సాగినకొద్దీ కాలేజీ విద్యార్థుల్లో భావోద్వేగాల్లో తీవ్ర మార్పులు చోటు చేసుకున్నాయి. కోపం, అసహానం, ఆందోళన, ఒంటరితనం ఫీలవ్యడం, నిరాశా నిస్పుహల్లో కూరుకుపోవడం రోజు రోజుకీ అధికమైంది. సరదాగా సినిమాలు లేవు, స్నేహితులతో షికార్లు లేవు. ఎక్కడికీ పోకుండా ఆంశులు, కట్టుబాట్లు, తెలియని భయాలు వారిలో ఆందోళనను పెంచాయి. దైర్యం చేసి బయటకు వెళ్లాలంటే తమ వల్ల ఇంట్లో వారికి ఎటువంటి ఇబ్బంది కలుగుతుందో అని ఒక భయం. వాళ్ల సరదా కాలం అంతా కరోనా మింగేసిందనే చెప్పాలి. విద్యార్థినీ విద్యార్థుల్లో సాధారణ పరిస్థితులతో పోలిస్తే కోపం, అసహానం, చికాకు 54 శాతం ఎక్కువయ్యాయని, నిరాశకు లోనుకావడం 27 శాతం, విచారంలో మునిగిపోవడం 17 శాతం, ఒంటరితనం, బోర్గా ఫీలవ్యడం 38 శాతం పెరిగాయని ఒక సర్వే అంచనా. దీర్ఘకాలం నలుగురితో కలవకపోవడం, ఇంటికే పరిమితం కావడం, జీవన శైలిలో ఒక్కసారిగా మార్పులు రావడంతో పాటు స్నేహితును కోల్పోవడం, ఇష్టమైన స్నేహితులను కలవలేకపోవడం, సరదాగా తిరగాల్సిన సమయంలో బందీగా బతకడం అనేది జీర్ణించుకోలేక తీవ్ర ఒత్తిడి పెరిగిపోయింది. లాక్ డోన్ కాలం పెరిగేకొద్దీ వారు ఎదుర్కొన్న ఒత్తిడి శాతం కూడా పెరిగింది. చదువులో ఫెయిల్ అపుతామేమొనన్న బెంగతో కొంతమంది, భవిష్యత్తు నిరాశాజనకంగా మారిందని మరికొంత మంది కుంగుబాటులోకి వెళ్లిపోయే ప్రమాదం ఉండని తెలిపింది. గంటలు గంటలు మొబైల్కు అంకితం అపుతుండడంతో మానసికంగా, శారీరకంగా పెను మార్పులు చోటు చేసుకుంటున్నాయి.

ప్రాథమిక స్థాయిలో ఆన్‌లైన్ బోధన లాభమూ నష్టమా:

నిజానికి ఆన్‌లైన్ బోధనా విధానం యూనివర్సిటీ స్థాయిలో దూరవిద్యావిధానంలో అక్కడక్కడ ఉంది. పారశాల స్థాయికి వచ్చేసరికి మాత్రం కేవలం డిజిటల్ క్లాస్ రూపంలో ఏర్పాటు ఉందే తప్ప బోధన పూర్తిగా క్లాస్రూలుకు దూరంగా ఎప్పుడూ జరగలేదు. అందుకే ఇటు విద్యార్థులకు, అటు ఉపాధ్యాయులకు కూడా ఇది పూర్తిగా కొత్త విధానం అనే చెప్పాలి. ఈ నేపథ్యంలో వీడియో కాలింగ్ ఆప్లికేషన్ వినియోగం, ఆన్‌లైన్ ద్వారా పాలాలను పిల్లలకు ఎత బోధించాలి? ఈ బోధనలో ఎలాంటి ఉపకరణాలను వినియోగించాలి? ఎటువంటి పద్ధతుల్లో బోధించడం ద్వారా పిల్లల్ని ఆకట్టుకోగలం? వంటి విషయాలను కొత్తగా నేర్చుకోవాల్సి వస్తుంది. టీచర్ల విషయానికొస్తే ఇప్పటికే సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో పరిచయం ఉన్నవారు పెంటనే ఈ విధానంలో ఒదిగిపోయారు. క్లాస్రూం బోధనకు మాత్రమే అలవాటు పద్ధతారు మాత్రం మొదటోల ఇబ్బందిపడ్డారు. రానురాను వాళ్ల కూడా అలవాటు పడతారు. తల్లిదండ్రులు కూడా ఇప్పటిప్పుడే ఈ విధానానికి అలవాటు పడుతున్నారు. వీడియోకాలింగ్ ఆప్లికేషన్, వాట్సాప్ మేసెజ్లు ద్వారా ఉపాధ్యాయుని పరోక్షంలో అది అంత సమర్థవంతంగా జరగదు. ఓ రకంగా పిల్లలు తమకు అర్థ కాని సెబెక్ట పట్ల విషయాల పెంచుకునే ప్రమాదం ఉంది. అది ఓరకంగా వారిలో నిరుత్సాహక వాతావరణాన్ని కలిగించవచ్చు కూడా. అది చాలా ప్రమాదం. తమకు రాదు, చెయ్యలేం అన్న భావన ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ పిల్లల్లో పెరగకూడదు. శాస్త్రియ దృక్కథం కొరవడుతుంది. అప్పుడప్పుడు కొత్తదనం కోసం ఇటువంటి విధానాలను ప్రయత్నించవచ్చు. అంతే తప్ప అందరిని ఒకే గాటన కట్టి ఇదే విధానాన్ని అనుసరించడం వల్ల దీర్ఘకాలంలో ఇబ్బందులు తప్పవ అన్న సంగతిని మరువరాదు. దీనిప్ప పిల్లలపై అన్ని విధాలా మానసిక ఒత్తిడి పడుతుండన్నది ముమ్మటికి నిజమేనని సర్వేలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. విద్యార్థులు ఇంట్లో శ్రద్ధగా ఆన్‌లైన్ పాలాలు

వినడం లేదని, ముఖ్యంగా ఎలోకేజీ నుంచి ఐదో తరగతిలోపు పిల్లలకు అసలు ఆన్‌లైన్ అంటేనే తెలియడం లేదని, వారు ల్యాప్‌టాప్లు ముందు పెట్టుకుని, స్నౌర్ఫోన్లలో చూస్తూ పాలాలు నేర్చుకోలేకపోతున్నారని ఇప్పటికే కొన్ని సర్వేలు తేల్చి చెప్పున్నాయి. రికార్డ్ మీడియో పాలాలు పెద్దగా విద్యార్థులకు ఉపయోగపడడం లేదని, లైవ్ తరగతులను విద్యార్థులు సరిగా వినడం లేదని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. తాజా సర్వే ప్రకారం తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు సూక్ష్మకు పంపే అవకాశం లేదు. దాదాపు 70 శాతం మంది తల్లిదండ్రులు ముందు ఆరోగ్యం తర్వాత చదువు అనే మిషతో ఉన్నారు. పిల్లలు సురక్షితమూ మాకు కావలసింది అనే అభిప్రాయం సర్వత్రా వ్యక్తం చేస్తున్నారు. భారత్లో ఇలాంటివి పని చేయవు. అసలు పిల్లలను కట్టి చేయడమే తలకు మించిన భారం. పైగా తుమ్మినా, దగ్గనా శిక్ష అని ప్రకటించడం ఆందోళన కలిగిస్తుంది. భారత్లో ఇటువంటి కలిన నియమ నిబంధనలు అసలు పనిచేయవు. మీ సూలు వద్దు, మీ చదువు వద్దు అనే స్థాయిలో తల్లిదండ్రులు ఉంటారు కనుక ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో పారశాలలకు విద్యార్థులను బడికి పంపాలంటే భయపడే పరిస్థితులు ఏర్పడవచ్చు. ఇవన్నీ కాదు జీరో ఇయర్ చేస్తే ఎలా ఉంటుంది అనేది కొంతమంది మేధావుల భావన, ఇప్పటివరకు ఒక్క కర్ణాటక మాత్రమే ఈ విద్య సంవత్సరాన్ని రద్దు చేసి జీరో ఇయర్ చేసింది. దేశంలో 22 రాష్ట్రాలలో ఇప్పటికే పారశాలలు తెరవాలన్నా ఆలోచన ఇప్పటివరకు చేయలేదు. ఇక ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో నవంబర్ నుంచి పారశాలలు తెరచుకున్నాయి. ఇలా జీరో ఇయర్ చేయడం వలన బాగా చదివే చాలామంది విద్యార్థులకు భవిష్యత్తులో తీవ్రమష్టం జరిగే ఆస్కారం లేకపోలేదు. ఏదివైన్నా కరోనా వలన పట్టణ విద్యార్థుల మాట ఎలా ఉన్న పేద విద్యార్థులలో డ్రాపోట్స్ పెరిగే అవకాశం, విద్యాపరంగా స్పష్టపోయే అవకాశం ఎక్కువ ఉంది. సరైన సమయంలో వ్యక్తిన్ వచ్చినా అందరికి దైర్యం కలిగితేనే విద్యార్థంగా ముందుకు వెళుతుంది లేకండా తీవ్ర ఇబ్బందులు పడుతాయి. వెల్పులు ప్రమాదం ఉంది. ■

‘అమ్మ’కు నానీల అభిప్రేకం

వివిధ మాధ్యమాల్లో తరచూ వినబడున్న పేరు ‘వెన్నెలసత్యం’. 2017 సంవత్సరంలో ‘నానీల వెన్నెల’ సంపుటితో కవనలోకంలో అధుగిడిన ఈ కవి ‘నానీ’ ప్రక్రియలో విస్తృతంగా రాస్తానే వున్నాడు. తాజాగా శతాదిక పద్మాలతో ‘అమ్మనానీలు’ పేరిట ఎకవస్తు సంకలనం వెలువరించాడు. అమ్మ గురించి రాయని కవి బహుశా వుండడమో. ఏకంగా అమ్మకు అష్టరాభీపేకం గావిస్తా ఓ పొత్తుం ప్రకటించడం విశేషం. ‘అమ్మ/ ఆకాశం వంటిది/ ఎటువెళ్లినా/ ప్రేమతో చేతులు చూస్తుంది’ అమ్మ ప్రేమ ఆకాశమంత విశాలమని కవిభావం. ‘అమ్మ గురించి/ వ్యాసం రాయమన్నారు/ కొడుకేమో/ గూగుల్లో వెతుకుతున్నాడు’ నిజమే పని కట్టుకుని వెతకాలే గాని ఇలాంటి కొడుకులు లక్షల్లో

సాక్షాత్కురిస్తారు నేటి సమాజంలో ‘ఆకాశం తొడిగింది/ చుక్కలబోక్కు మరిబోతాము?/ చందమామే?’ అన్నాడు. నేను ఇదివరకు ఒక నానీలో సత్యం ఏమంటున్నాడో చూడండి. ‘అమ్మ కొంగును/ ఆకాశంలా కప్పుకున్నా చిరుగులస్సు/ నక్కతాలైనాయి’ గొప్ప ఊహా! చక్కని చరుపు. నానీ రూపాన్ని వెలిగించేది ఒకరి రెండుపాదాల చరుపే. సత్యం ఈ రహస్యాన్ని అందంగా ఒడిసిపట్టుకున్నాడు. చివరగా ‘స్లైపల్లనికే/ ప్రవహిస్తాయి. ఆమె కన్నిట్లు మాత్రం/ ఎదురెక్కుతాయి’ దుఃఖాన్ని కనురెప్పుల మాటున ఎగదోస్తున్న మాత్రమూర్తి గుర్తుకొస్తోంది కదూ! అందుకే అమ్మ అమ్మతం అన్నారు. కదుహృద్యంగా తీర్చిదిద్దిన నానీల సంపుటి ఇది.

(అమ్మనానీలు, రచయిత: వెన్నెల సత్యం, వెల: 50రూ.ప్రతులకు: వెన్నెలసత్యం, ఇం.నె.18-209/4ఎం, తిరుమల మేఘాటవర్స్ షాఫ్ట్‌సాప్ట్-16)

- రమణ వెలమక్కన్ని

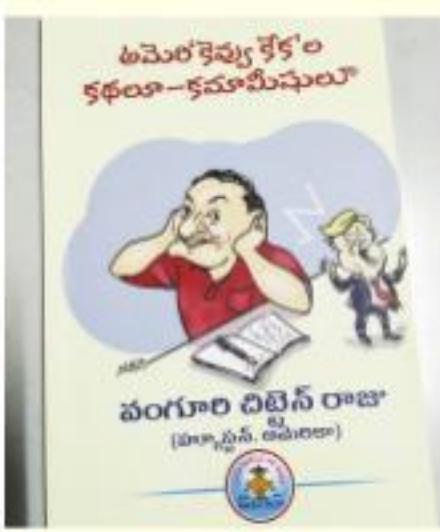
‘తెలుగు హిందీ జాతీయోద్యమ గీతాలు’

ఈ పుస్తకాన్ని బొంగునూరి బాల్టెర్డికి అంకితం చేసారు రచయిత. ఆచార్య మృణాళిని ‘తులనాత్మకత ఇప్పటి అవసరం’ అంటూ ఎంతో విలువైన ముందుమాట రాశారు. జాతీయోద్యమ సాహిత్యంపై డామధూరి సుబ్బారెడ్డి మొదలుకొని ఎందరో పరిశోధనలు చేసారు. ఈ పుస్తకంలో నరసింహరెడ్డి హిందీ కవితలకు తెలుగు అనువాదాలు చేసి అనుబంధంలో చేర్చారు. హిందీ గీతాల్ని తెలుగులో రాయడం పరసీయతకు భాషపై మక్కలు పెంచేలా రాశారు. 4వ విభాగంలో తెలుగులో జాతీయోద్యమ గీతాలు (పేజీలో 81) ఎంతో స్వార్థిదాయకంగా దేశభక్తి పూరితంగా ఉంది. 1907లో చిలకవర్తి లక్ష్మి నరసింహం ‘భరత ఖండంబు చక్కని

పాడియావు’తో ప్రారంభమై వేములవల్లి శ్రీకృష్ణ గీతం ‘చెయ్యెత్తి జ్ఞే కొట్టు తెలుగోడా, గత మెంతో ఘనకీర్తి కలవాడా’ (పేజి.137) దాకా ఎందరో కపులు రాశిన గీతాలు సందర్భచితంగా ప్రేరణాత్మకంగా తెలియజేసారు నరసింహరెడ్డి, స్వాతంత్య ఉద్యమమైనా, మరే ప్రజా ఉద్యమాలైనా మందుకొడిగా వున్నప్పుడు దాన్ని ప్రాణంతోనైనా కాపాడిన కపులే మహాకపులు మమా రచయితలు. హిందీలో ప్రముఖమైన గేయాల్ని ఎన్నో పరిశీలించడం చేత ఈ సిద్ధాంత వ్యాసానికి పరిపుష్టి కలిగింది.

(తెలుగు హిందీ జాతీయోద్యమ గీతాలు, రచయిత, డా॥ ఏనుగు నరసింహరెడ్డి, వెల: 275, ప్రతులకు: నవతెలంగాణ పబ్లిషింగ్స్‌హాస్)

- తంగిరాల చక్కప్పర్తి

సమాజాన్ని ప్రతిబింబించే వ్యాసాలు

ఎన్నారై రచయితలలో వంగూరి చిట్టేన్ రాజు సుప్రసిద్ధులు. వంగూరి శాండెపన్ స్థాపించిన సాంఘిక, సాహిత్య సేవలను నిర్వీరామంగా కొనసాగిస్తున్నారు. ఎన్నారై పుస్తకాల ప్రచురణను ఒక ఉద్యమంలా చేపట్టి ఎందరో ఔత్తాహిక రచయితలను పేరున్న రచయితలుగా మలచిన వారు. ఆయన స్వీయ రచనలకు ‘హాస్యాన్ని’ ఎంచుకున్నారు. గతంలో అమెరికా కామెడీ కథలు, అమెరికా కాలక్షేపం, అమెరికా కామెడీ నాటికలు, 116 అమెరికా కామెడీ కథలు, అమెరికల కలం కథలు, అమెరికన్ కథలు, అమెరికా కులసా కథలు ఇదే ధోరణిలో ఉన్న రచనలతో వెలువరించారు. రచయిత స్వయంగా తాను గతమూడు పుస్తకాల వరపడిలోనే ఈ పుస్తకాన్ని వెలురించాలని చెప్పుకున్నారు. తినగా తినగా కేమలు తియ్యనపుతుందేవో

కానీ చదవగా చదవగా ఒకే రకమైన చమత్కారం పేలవ్వెపో తుంది. పైగా ఒకే రకమైన రచనలు రాయటం రచయితకు ఒక ఇమేజని ఇవ్వచ్చేమో కానీ రచనలో పెడిక్కబిలిటీ పెరిగిపోతుంది. హస్యం అలవాటైపోతుంది. అదేరకమైన పద్మపంచాగాలు, అదే రకమైన హస్యం విసుగు కలిగిస్తుంది. ఇంతకు ముందరి పుస్తకాలు చదివిన వారికి ఈ ధోరణి అలవాటైపోతుంది. ఇలాంటి పుస్తకు తొలిసారి చదీవారికే మొదట కొన్ని హ్యాస్టాల్, గమ్మత్తుా, గమ్మత్తుా అసిమిచినా కొన్ని వ్యాసాల తర్వాత ధోరణి అర్థమైపోతుంది. పైగా ఇందులోని 20 రచనలు క్షమలు అనేణ్ణు మూడుజింగ్స్, కామెంట్స్ అనుష్టు. ఈ వ్యాసాల్ని సమూకాలిన సమజంలో సుఖందిచిస్తి. మన క్లాముందు జరుగుతున్న సంఘటనలను రచయిత ప్రతిస్పందన.

(అమెరికెవ్వుకేకుల కథలూ-కమామీపులూ, రచయిత: వంగూరి చిట్టేన్ రాజు, ప్రచురణ: వంగూరి శాండెపన్ అఫ్ అమెరికా. వెల: 100రూ, ప్రతులకు: నవోదయ బుక్ హాస్, విశాలాంధ్ర) - నిర్వీహా

నిజామాబాద్ జిల్లా సాహిత్య చలిత్

ఉమ్మడి ఆంధ్రరాష్ట్రంలో తెలంగాణ ‘వివక్కత’కు గుర్తింది. నీళ్లు, నిధులే కాదు, సాహిత్యం కూడా ‘సవతిచూపు’ చూడబడింది. తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడ్డాక ‘తెలంగాణ సాహిత్య అకాడమి’ ఆవిర్మానం జరిగింది. డాక్టర్ నందిని సిధారెడ్డి, డా॥ఎనుగు నర్సింహరెడ్డి ఆధ్వర్యంలో 33జిల్లల సాహిత్యాన్ని జిల్లాలవారీగా సమకూర్చుటానికి శ్రీకారం చుట్టబడింది. అకాడమి వారి చౌరవతో డా॥ వి.త్రివేణి నిజామాబాదు జిల్లా సాహిత్య చరిత్రను సంకలన రూపంగా అందిస్తున్నారు. సంకలనంలో 5 అధ్యాయాలు, 4 అనుబంధాలున్నాయి. చివరన ఉపయుక్త గ్రంథాల పట్టిక నిచ్చి సంకలనానికి సమగ్రత చేకూర్చారు త్రివేణి. ఆనవాయితీగా, భోగోళిక స్వరూపం, చారిత్రక నేపథ్యాలను మొదటి రెండు అధ్యాయాలుగా వివరించి, ప్రాచీన సాహిత్యం ఆధునిక సాహిత్య వివరాలను ఇచ్చారు.

నేటి నిజామాబాదు జిల్లా సాంస్కృతిక వైభవం క్రీ.పూ. 1000 సంవత్సరాల నాటిదని, తొలిశాసనం బోధన ప్రాంతంలో దొరికిన కన్నడ శాసనమని, తొలికవి కన్నడ పంచన రాశిన విక్రమార్జున విజయము’ అని తొలితెలుగు కవి కొఱవి గోవరాజు అని, వీరి రచన సింహాసన ద్వారాలింశిక్ అని తెలుస్తున్నది. పంపకవి (క్రీ.పూ. 902-975), నన్ను మహాభారతమున కంటే ముందే పైక్కావురచనవల్ల ‘అదికవి’ అన్న గౌరవం వీరికే దర్జలంటార

తన

కుమారై కన్యాత్యం పరిశీ
లించాలని నిశ్చయించుకున్న
ఉపాసకుడు ఒకరోజు

ఆమెకు తట్టని ఇచ్చాడు.

‘అడవికి వెళ్లి చితుకులు ఏరుకు
వద్దం’ అన్నాడు.

ఇద్దరూ అడవికి వెళ్లారు.

అడవిలోకి వెళ్లగానే అతడు
ఆమెతో అనుచితంగా ప్రవర్తిం
చటం ప్రారంభించాడు.

ఆమె చేయి పట్టుకున్నాడు.

ఆమె పెద్దగా ఏడవటం
ప్రారంభించింది.

‘ఇది అనుచితమైన పని,
అనహ్యమైన ఆలోచన’ అంది.

వెంటనే అతడు నిజం
చెప్పాడు.

‘నన్న క్షమించు. నేను
నిన్న పరీక్షించటం కోసమే
ఇలా ప్రవర్తించాను. నువ్వు
కుమారివేనా?’ అడిగాడు.

‘అయ్యా.. మీకు అను
మానం ఎందుకు వచ్చింది?
నేను ఎవరిని తల ఎత్తి
అయినా చూడలేదు’ అందా
అమ్మాయి.

అతడు ఆమెను ఉపరించాడు.

మంచి సంబంధం వెతికి వివాహం చేసి
అత్తగారి ఇంటికి పంపించాడు. అతడికి
బుద్ధుడి దర్శనం చేసుకోవాలని
అనిపించింది.

బుద్ధుడు ఉన్న వనానికి వెళ్లాడు.

బుద్ధుడికి వందనం చేశాడు. తాను
తీసుకువచ్చిన
పూజాద్వాలను
సమర్పించాడు.

‘చాలా కాలానికి వచ్చావు?’ వాత్సల్య
పూర్వకంగా అన్నాడు బుద్ధుడు.

బుద్ధుడి వాత్సల్యపూర్వక సంభాషణకు
అతని కళ్లల్లో నీళ్లు వచ్చాయి. జరిగిన
విషయం చెప్పాడు. తన కూతురితో తన
అనుమానం, ప్రవర్తనల గురించి చెప్పాడు.

అది విని బుద్ధుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు.

‘అనుమానం అన్నది పెనుభూతం. అది
వ్యక్తి విచక్షణను హరిస్తుంది. కుమారి ఈ
జన్మలోనే కాదు, గత జన్మలోనూ సుశీలనే.
మంచి ప్రవర్తన కలది. ఈ జన్మలోనే కాదు,
గత జన్మలో కూడా నువ్వు ఆమెను
పరీక్షించావు’ అన్నాడు.

అందరి అభ్యర్థనను మన్నించి బుద్ధుడు
గత జన్మ గాథను చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

* * *

వారణాసిలో బ్రహ్మాదత్తుడు రాజ్యం
చేస్తున్న కాలం అది.

ఆ కాలంలో

ఓను హరిస్తుంది. సర్వనాశనానికి దారితీ
స్తుంది’ అని కథ చెప్పిన తరువాత బుద్ధుడు
బోధించాడు. చివరలో ‘అప్పటి తండ్రి
ఇప్పటి తండ్రి. కుమారై ఇప్పటి కుమారై.
వృక్షదేవతను నేను’ అని చెప్పాడు.

* * *

అనాథ పండితుడు మొఖానా గ్రామం
సుంచి తిరిగి వస్తున్నాడు.

అతడికి దారిలో దొంగలు కనిపించారు.
దొంగలను చూడగానే అతడికి ‘ఇక ఈ
దారిలో వెళ్లడం మంచిది
కాదు’

అనుకున్నాడు.
ఎద్దులను
అదిలించాడు.
దారి మళ్లిం
చాడు.

అడ్డదారిలో శ్రావస్తికి
చేరుకున్నాడు. మరుసటి రోజు విషోరానికి
వెళ్లి బుద్ధుడికి జరిగిన విషయం
వివరించాడు.

బుద్ధుడు మందహసం చేశాడు.

‘ఇది ఇప్పుడే కాదు, గతంలో కూడా తెలి
వైనవారు దొంగలను చూసి, దారిలో
అగకుండా, తెలివిగా తమ గమ్యం చేరారు’
అన్నాడు.

అందరికి ఆ గత జన్మ కథ తెలుసుకోవా
లని కుతూహలం వ్యక్తపరిచారు.

వారణాసిలో బ్రహ్మాదత్తుడు రాజ్యం
చేస్తున్న కాలం అది.

ఆ కాలంలో బోధిసత్యుడు గొప్ప వ్యాపా
రిగా జన్మించాడు. చాలా పశ్చర్వయంతుడు
అయ్యాడు.

ఒకరోజు వ్యాపారం నిమిత్తం పొరుగు
ఉరికి వెళ్లాడు. ఆ ఉర్మిలో తమకు రావాల్సిన
ధనం వసులు చేసుకున్నాడు. ఇంటికి
తిరుగు ప్రయాణం ఆరంభించాడు. దారిలో
దొంగలు కనిపించారు.

వెంటనే దారి మార్చి ప్రయాణం సాగిం
చాడు. క్షేమంగా ఇల్లు చేరాడు.

ఇల్లు చేరి జరిగింది అందరితో చెప్పాడు.
‘ప్రమాదాన్ని ధీ కొసటంలో గొప్ప లేదు.
ప్రమాదం సుంచి తప్పించుకోవటంలో ఉంది’
అని చెప్పాడు.

తరువాత తాను సంపాదించిన ధనంతో
దానధర్మాలు చేశాడు. పుణ్యలోకాలు
పొందాడు. ఆ కాలంలో శ్రేష్ఠిని నేనే’ అని
కథను ముగించాడు బుద్ధుడు.

* * *

రక్షించుని ఎవరిని అడగాలి? ఎవరిని అభ్య
ర్థించాలి?’ అని ఆంతోషించింది.

అప్పుడు ఆమె తండ్రి ఆమెకు నిజం
చెప్పాడు. ఆమె సౌశీల్యవతి అని గ్రహించి,
ఆమెకు వివాహం చేసి అత్తగారి ఇంటికి
పంపించాడు.

‘అనుమానం పెనుభూతం వంటిది, విచక్

బుద్ధుడి ఆరామంలో దుర్భాగి భిక్షువు మరణించాడు. అతడు భిక్షువు అయినప్పటికీ నోటిపై అదుపు లేకుండా ఇష్టం వచ్చినట్లు మాటల్లాడేవాడు. అందుకని అతడిని దుర్భాగి భిక్షువు అనేవారు. మరణించిన తరువాత ఆ భిక్షువు నరకం వెళ్లాడు.

నరకంలో అతని శిరస్సుపై ఒక చక్రం వచ్చి చేరింది. దాంతో అతడు నరక బాధలను మించిన బాధలను మించిన బాధలను అనుభవించేవాడు.

బకసారి బోధిసత్యుడు నరకం వెళ్లాడు.

అతడిని చూసి దుర్భాగి భిక్షువు ఏడుస్తూ నేనేం పాపం చేశాను? ఈ చక్రం మోయాల్సి వస్తోంది! అని అరిచాడు.

దానికి బోధిసత్యుడు సమాధానం ఇచ్చాడు.

‘నాలుగు ఉన్నచోట ఎనిమిది కోరికలు కోరేవు. ఎనిమిది ఉన్నచోట పది కోరేవు. అలా కోరికలు పెరుగుతూ పోయాయి. కోరికలు తీర్చుకో వటం కోసం చేసే పాపాలు పెరుగుతూ పోయాయి. లోభత్వం పెరిగింది. అన్ని నీకే కావాలన్న తపన పెరిగింది. కోరికలకు అంతులేదు. ఒక కోరిక జీవించిందంటే అది పెరుగుతూ పోతుంది. అదోక భయంకరమైన చక్రం. అలా ఏర్పడిన కోరికల చక్రం ఇష్టుడు నీ తలపై తిష్ట వేసింది. ఎవరెవరు తీరని కోరికల తాకిడిలో ఉంటారో, పెరిగే కోరికల తుపానులో కొట్టుకుపోతారో వారి తలలపై ఇలాంటి నరక చక్రాలు తిరుగుతూనే ఉంటాయి. కాబట్టి కోరికలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. కోరికలు లేని స్థతిని చేరుకోవాలి’ అని బోధిసత్యుడు అతడికి బోధించాడు.

అతడికి బోధించిన తరువాత వేరే లోకం వెళ్లిపోయాడు.

బోధిసత్యుడు బోధనలతో తెలివి తెచ్చుకున్న అతడు పాపం తరిగే వరకూ నరకంలో ఉన్నాడు. తరువాత తన ప్రవర్తనకు తగ్గ లోకం చేరాడు.

కథ ముగిస్తూ చెప్పాడు బుద్ధుడు ‘ఆ కాలంలో దుర్భాగి భిక్షువు ఇప్పటి మిత్రవిందుడు, దేవపుత్రుడిని నేనే’.

* * *

శ్రావస్తికి చెందిన ఒక యువకుడు ప్రవజించాడు. బుద్ధుడి ధర్మాప్రదేశం విని అతడు ఆకర్షితుడయ్యాడు. కానీ అతనికి మరణ భయం అధికం. ప్రవజించినా అతడికి మరణ భయం వదలలేదు.

గాలి వీస్తే మరణిస్తానని భయం.

చెట్టు నుండి ఆకులు రాలితే భయం.

పగలు కానీ, రాత్రి కానీ చిన్న శబ్దం కూడా అతడిలో మరణ భయాన్ని కలిగించేంది. పక్కలు కూసినా, జంతువులు అరచినా అతడు భయంతో కేకలు పెడుతూ పరుగెత్తేవాడు.

పుట్టిన ప్రతివారికి మరణం తప్పదు అన్న జ్ఞానం అతడికి కలగటం లేదు. అందరిలానే తనకూ మరణం తప్పదు అన్న భావన అతడికి కలగలేదు. దాంతో ప్రతి విషయానికి భయపడి కేకలు వేస్తూ పరుగులు పెట్టేవాడు.

మిగతా భిక్షువులందరికి ఇది హస్యంగా ఉండేది. అతడిని ఏడిపించేవారు.

అతడు కనిపించినప్పుడల్లా ‘ఇతడు మరణిస్తాడు’, ‘ఇతడికి మరణం తప్పదు’ అంటూ ఏడిపించేవారు.

అలా ఓ రోజు ధర్మాపాఠాలలో కూడా అతడిని ఏడిపిస్తున్న సమయంలో బుద్ధుడు సభలోకి ప్రవేశించాడు.

‘విషయం ఏమిటి?’ అని అడిగాడు.

వాళ్లు నవ్వుతూ విషయం చెప్పారు.

బుద్ధుడు ఆ భిక్షువులను అడిగాడు.

‘ఇది నిజమా? నువ్వు మరణభీతితో ఉన్నావా?’

‘అవును. ఇది నిజం. నాకు నేను చచ్చిపోతానేమో అని చాలా భయంగా ఉంది’ ఒప్పుకున్నాడు భిక్షువు.

‘భిక్షువులారా, ఇతడిని మీరు చులకన చేయకండి. ఇతడి వల్ల మీరు, లేనిపోని భయాలకు లోనుకాకండి. ఇతడు ఇష్టుడే కాదు, పూర్వ జన్మలో కూడా ఇలాగే ఉండేవాడు’ అన్నాడు బుద్ధుడు.

అందరికి పూర్వజన్మ గాథ తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం కలిగింది. ఆ కథ చెప్పుమని బుద్ధుడిని బతిమిలాడేరు.

వారి కోరికను మన్మించి బుద్ధుడు ఆ గాథ చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

* * *

అది వారణాసిలో బ్రహ్మాదత్తుడు రాజ్యం చేస్తున్న కాలం. ఆ కాలంలో బోధిసత్యుడు హిమవంతంలో వృక్షదేవతగా జన్మించాడు.

రాజు దగ్గర ఓ శక్తివంతమైన ఏనుగు ఉండేది. దానికి క్రమశిక్షణ నేర్చేందుకు రాజు శిక్షకులను నియమించాడు. వారు శిక్షణు ఆరంభించారు. అయితే వారు.. ఏనుగు శక్తివంతం కావటంలో అధికంగా హింసించటం ద్వారా దాన్ని అదుపులోకి తేవాలని ప్రయత్నించారు.

ఏనుగు హింసను తట్టుకోలేకపోయింది.

దానికి శిక్షకులను చూడటంతోచే భరించ

లేని భయం కలిగేది. దాంతో ఒకరోజు

అది కట్టు తెంచుకుంది. శిక్షకులను

తొండంతో విసిరిపారేసింది. అడ్డు వచ్చిన

వారిని తొక్కేసింది. అడ్డున్న గోడను విరిచి

పారేసి అడవిలోకి పారిపోయింది.

అడవిని చేరింది కానీ దానికి ప్రాణ

భయం పోలేదు. ఎక్కుడ తనని

వెతుక్కుంటూ రాజుభటులు వస్తారన్న భయం

పోలేదు. తనని హింసిస్తారన్న భయం తగ్గలేదు.

దాంతో గాలి వీచినా, ఆకు కడలినా అది భయపడసాగింది.

మనశ్శాంతి కోల్పోయింది. ప్రతి చిన్న శబ్దానికి భయపడుతూండటం

వల్ల దాని శరీరం నిరంతరం వణుకుతూ ఉండేది.

ఇదంతా వృక్షదేవత గమనించింది.

ఒకరోజు ఏనుగుతో అంది పెద్ద పెద్ద వృక్షాలను చీపురుపుల్లల్లా

పెకిలించి, విరిచి తినగలుగుతావు. చిరు శబ్దాలకే భయపడే దౌర్ఘట్యం

ఎలా నీదయింది? నిన్న చూసి అందరూ భయపడతారు. ఆకు

కదిలితేనే భయపడే భీరుత్వం ఎలా నీదయింది? నిజ శక్తిని గ్రహించ

లేనివాదే ఇలా ప్రతిదాన్ని చూసి భయపడతాడు. నీ శక్తిని గ్రహించు.

నీ నిజ స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకో. భయం వదిలేయి. పర్వతాకారం

నీది. పర్వతాలే నిన్న చూసి భయపడతాయి. ఈ దౌర్ఘట్యం వదిలేయు’ అని వృక్షదేవత బోధించింది.

ఈ గాథ విన్న తరువాత ఏనుగుకు దైర్యం వచ్చింది.

‘మరణం అన్నది సాధారణ విషయం’ అన్న గ్రహించు వచ్చింది.

దాంతో నిర్మతిగా అడవిలో సంచరించటం ప్రారంభించింది.

గాథ చెప్పిన తరువాత చెప్పాడు బుద్ధుడ

'తాతయ్య! ఈసారి దీపావళి పండుగకు మీ మనవరాళ్లు, మనవళ్లం అంతా మీ దగ్గరకే వస్తున్నాం. ఎప్పుడూ వేసవి సెలవుల్లో, దసరా సెలవుల్లో, సంక్రాంతి సెలవుల్లో మీ దగ్గరకు వచ్చేవాళ్లం. దీపావళి ఎప్పుడూ అమ్మమ్మ తాతయ్యల ఇంటివద్ద పల్లెటూళ్లో జరుపుకోలేదు. ఇప్పుడు మీ వద్దనే జరుపుకోవాలని మా మనవళ్లు, మనవరాళ్లు అందరం అనుకున్నాం' అన్నాడు వాను. పండుగకు వీళ్లంతా వస్తున్నందుకు సంతోషమే! కానీ దీపావళి పండుగ అయ్యేసరికి వీళ్లంతా బాణాసంచా బాగా కాలుస్తారు కదా, ఎంత ఖిర్పు అవుతుందో అనుకున్నాడు తాతయ్య. వీళ్లందరి సంతోషం కోసం మనవరాళ్లు అంతా దీపావళి పండుగ జరుపుకోవడానికి వెనక ఉన్న నరకాసుర వథ కథను, దీపావళిని జరుపుకొనే విధానాన్ని చెప్పించుకున్నారు. దీపావళికి బాణాసంచా కోసం వాళ్లకు డబ్బులు ఇచ్చాడు తాతయ్య. ఈ బృందం అంతా ఆ పల్లెటూరిలో ఊరంతా ఇంటింటా కలియ తిరిగి అందరితో మాటల్లాడారు. దీపావళి పండుగ రోజున పొద్దునే తలంటు స్నానం చేసి కొత్త బట్టలు ధరించి, కమ్మని పిండివంటలు తిన్నారు. ఆట పాటలు, కబుర్లు, అమ్మమ్మ చెప్పే కథలతో ఆరోజు

దీపావళి పండుగ

కథ

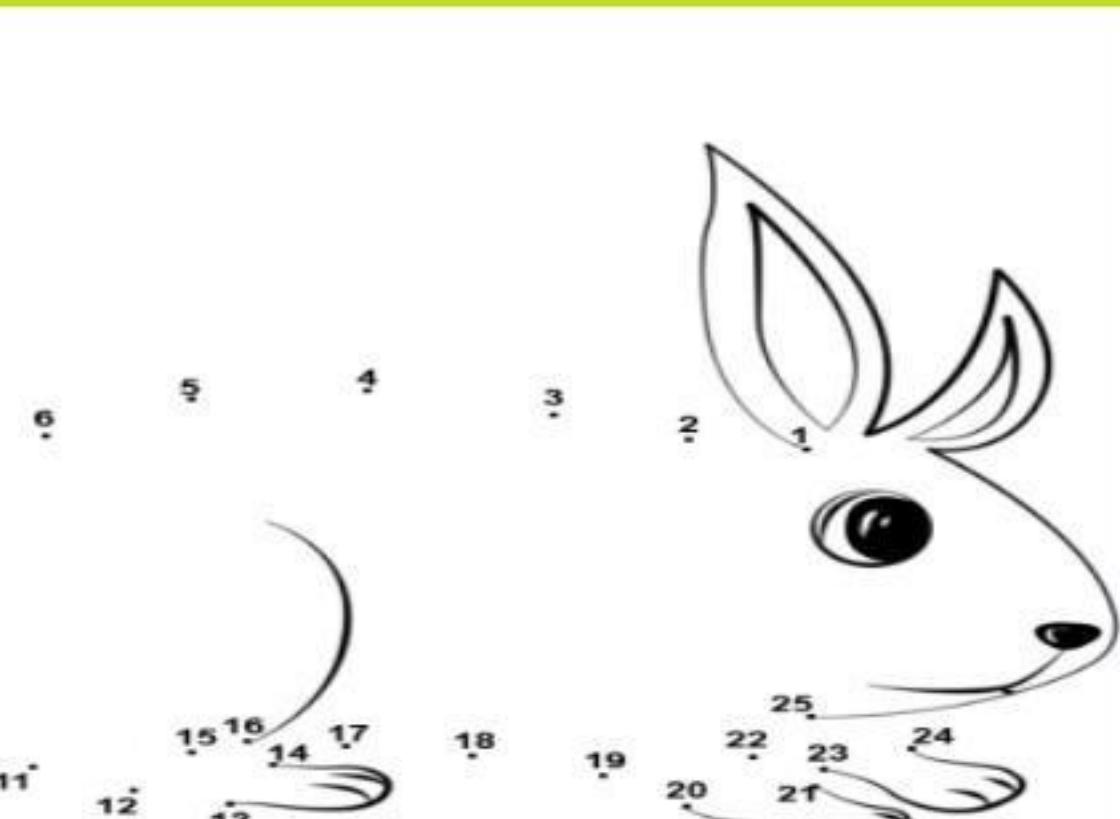
గడిపారు. ఇంటి ముందు ప్రమిదలు వెలిగించడం పిల్లలకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ఏదో నామమాత్రంగా కాలుప్పురహిత బాణాసంచా పరిమితంగా కాల్చారు. ప్రతి సంవత్సరం కాల్చినంత గోప్యగా ఎవ్వరూ క్రాకర్స్ కాల్చడం లేదు. తాతయ్యకు ఆశ్చర్యం వేసింది. అప్పుడు మనవడు రాము ఇలా అన్నాడు 'ఆశ్చర్యంగా ఉండా తాతా! మేమంతా ఊరంతా తిరిగి కాలుప్పుం పెంచే బాంబులను కాల్చడం వల్ల కలిగే నష్టాలను సవివరంగా ఇంటింటా ప్రచారం చేసాం. మీరు మాకిచ్చిన డబ్బులతో పాటు మా డబ్బులను పోగేసి కొంత బాణాసంచా కోసం ఖిర్పు చేసి, మిగతాది పేదవాళ్లకు అవసరమైన నిత్యావసర సరుకులను కొనిచ్చాం' అని చెప్పాడు రాము. చిన్న వయసులో తమ పిల్లల పెద్ద మనసుకు పొంగిపోయాడు తాతయ్య. వాళ్లందరినీ మెచ్చుకోకుండా వుండలేకపోయాడు తాతయ్య.

- సర్లకొండ శ్రీనివాసరాజు

రంగులు వేయండి

చుక్కలు కలపండి

16 ఆదివారం వార 8 నవంబరు 2020

మీకు తెలుసా!

పిల్లలూ: ఈవారం శబ్దకాలుష్యం వల్ల కలిగే నష్టాల గురించి తెలుసుకుండాం. శబ్దతీవ్రత 150 దేసిబెన్స్ దాటినపుడు ఆకౌస్టిక్ త్రామా అనే వ్యాధికి గురికావాల్సి వస్తుంది. శబ్దకాలుష్యం వలన అలసట, ఆందోళన మానసిక ఒత్తిడి, నిద్రలేమి, తలనొప్పి మొదలైన

మానసిక లక్షణాలు కలుగుతాయి. నాడీ వ్యవస్థ దెబ్బి తీవ్రం, సరాల బలహీనత, కండరాలు కుంచిం చక్క పోవడం, ఆధిక రక్తపోటు, గుండె జబ్బి మొదలగు వ్యాధులకు కూడా గురి కావలసి వస్తుంది. తీవ్రమైన శబ్దాల ప్రకంపనల ప్రభావమును సూపర్ సోనిక్స్ బూమ్ అంటారు. దీనిలన పాత కట్టడాలు కూడా దెబ్బితింటాయి. విమానాశ్రయాల దగ్గరలో నివసించే ప్రజలు చాలావరకు మానసిక వ్యాధులకు గురవుతున్నట్లు మానసిక వైద్యులు నిర్మాం చారు. శబ్దతీవ్రత వలన కండరాలు కుంచించుకుపోయి నాడీ వ్యవస్థ దెబ్బితింటుంది.

హాలీచ్ ఫ్యూండ్...

చిన్నారుల ప్రశ్నలకు

వార్త సిఎండి, మేనేజింగ్ ఎడిటర్

గిరీష్ అంకుల్ సమాధానాలు

- సి.మహిషాల్, ఖమ్మం

ప్రశ్న: గిరీష్ సంఘీ అంకుల్ గాలికి నమస్తే. కంటికీ మెదడుకూ సమస్యలుం అన్ని సందర్భాలలో వుండి తీరవలసిందేనా?

జవాబు: మహిషాల్! తప్పనిసరిగా వుంటుంది, వుండితీరాలి. ఉదాహరణకు నడకను తీసుకుండాం. కళ్ళు తెరిచి సాధారణంగా నడుస్తున్నప్పుడు చూపు వల్ల కలిగే అప్రమత్తతతో మనతో నిమిత్తం లేకుండానే సవ్యమైన నడక నడుస్తాం. కల్లుకు గంతలు కట్టుకొని నడిస్తే, మన మెదడులో మార్పు కలిగి, ఆ మార్పు ప్రభావంతో అపసవ్యంగా నడుస్తాం. నేరుగా అసలు నడవలేం. కాళ్ళు తడబడి, వంకర టీంకరగా నడిచే పరిస్థితి వస్తుంది. ఇందుకు ప్రధాన కారణాలు రెండు. మన మెదడు కళ్ళకు మార్గాన్ని నిర్దేశించలేవు. రెండవ కారణం: మన శరీర నిర్మాణ వ్యవస్థ సహజంగానే అసమానతగా ఉండడంతో ఏదో ఒక పక్కకు ఒరిగిపోతాం. కళ్ళకు మెదడు కు అనుసంధానం లేకపోవడంతోనే ఇది జిరుగుతుంది. మన శరీరం బ్యాలన్స్ తప్పుతుంది. నడక అపసవ్యంగా మారుతుంది.

- ఎస్.మఃి, నిదదవీలు

ప్రశ్న: గిరీష్ సంఘీ అంకుల్ గాలికి నమస్తే. కనురెప్పలు తరచుగా ఆర్ధదం వల్ల ఉపయోగమేమిటి? ఈ క్రియ మెనుక ఉన్న శాస్త్రీయ సమాచారం ఏమిటి?

జవాబు: మఃి! కనురెప్పపాటు కాలాన్ని ‘తృటి’గా గణాంకన చేస్తారు. కళ్ళు ఆర్పకుండా మనం పది, పదిహాను సెకస్టకంటే ఎక్కువనేపు ఉండలేం. సగటున మనం ఆరు సెకస్టకు ఒకసారి కంటిరెప్పలు ఆర్పుతాం. ఈ ప్రకారం లెక్కవేస్తే ఒక మనిషి తన జీవిత కాలంలో 25 కోట్ల సార్లు రెప్పలాడిస్తాడు.

మన పైకంటి రెప్పల కింద అనేక అప్రగ్రంథులు ఉంటాయి. కళ్ళు మూసినప్పుడు ఇవి పనిచేస్తాయి. దాంతో వీటి నుంచి ఉప్పటి ద్రవం తయారవుతుంది. పొరపాటున ఈ భాష్యజలం నోటి మీద పడినప్పుడు మీకు వాటి రుచి తెలిసే వుంటుంది. ఏదైనా ఉప్పటి ద్రవం కళ్ళలో పడితే మాత్రం మంట పుడుతుంది. ఈ గ్రంథుల నుంచి వెలువడిన ద్రవం మూలంగా కనుగుఢ్ఱు తడారిపోకుండా వుంటాయి. ఈ ద్రవమే ఎక్కువ స్థాయిలో వస్తే కళ్ళ నుంచి ధారలుగా కారుతుంది. మనం ఏడ్జీనప్పుడు జరిగేది ఇదే!

8 నవంబరు 2020 ఆదివారం వార్త 17

భారతదేశాన్ని ఆంగ్లేయులు పరిపాలిస్తున్న రోజులవి. తమిళబ్హాషా పక్షపాతి శ్రీచక్రవర్తుల రాజగోపాలాచార్యులు- ఆంధ్రా బ్యాంకు వ్యవస్థాపకులు. భోగరాజు పట్టాభీసీతారామయ్యగారితో మాటల సందర్భంగా అరవభాషను అడే తమిళబ్భాషను గొప్ప చేస్తూ తెలుగు భాషను చాలా తక్కువ చేసి మాట్లాడారట. దాంతో సమయాచిత ప్రజ్ఞావంతులైన పట్టాభి వారు ఆ రోజుల్లో చెలామణిలో వున్న ‘కాని, అణా, బేడ, పావలా మొదలైన నాణాల్ని వరసగా పిస్తూ ‘గోరవనీయ రాజగోపాలాచార్య వర్యా..! ఈ నాణీల మిదుర ఆంగ్లేయ పాలకులు ఒక పక్క రాజచిహ్నాన్ని, రెండవవైపు నాణెం విలువ తెలుపు మాటల్ని ముద్దించేటప్పుడు నాలుగు వైపుల, నాలుగు భాషలో మాత్రమే అప్పు వేశారు. ఆ నాలుగు భాషల్లో 1. జంగ్లీము (రాజబాప), 2. హిందీ (ఉత్తరదేశపు భాషలకు అనుకూలమైన భాష, 3. బెంగాలి (తూర్పు దేశానికి) 4. తెలుగు (దక్కిణ దేశ భాషలన్నింటికి అరవ, కన్నడ, మలయాళములను తీసివేసి) సరిపడేట్లు అక్షరాలతో అచ్చువేశారు.

గమనించారా? ఇందులో అరవం (తమిళం) ఎక్కుడుండో చూపమంటే అంతే రాజగోపాలాచార్యులు వారు తెల్లబోయి ఆయా నాణాల్ని నిశితంగా పరికించి అపునపునంటూ ఒప్పుకొని తప్పుకున్నారట. ఈ విషయం పాత నాణాలు చూస్తే మనకే తెలుస్తుంది.

ఈ సందర్భంలోనే పట్టాభి వారు ఆంధ్రుల (తెలుగువారి) ఉనికి ఉన్నతి ఉదాహరణాత్మకంగా వివరిస్తూ 1. వ్యాసబారతంలో ధర్మరాజు రాజసూయ యాగం చేసేముందు దక్కిణ దిగ్విజయ యూతకు వెళ్లిన, సహదేవుడు పాండ్యులు, ద్రావిడులతో పాటు, ఆంధ్రులు, కళింగులు, ఉండ్రులతో పోరాచినప్పుడు వీరితో ఆంధ్రులు అనుపమానమైన దైర్యస్ఫేరాలతో ఎదిరించారట. మహా భారతంలో రాజసూయయాగ సమయంలో ధర్మజుని సేవించిన వారిలో ఆంధ్రులు అంటే తెలుగువారున్నారట. ఇచ్చిన మాట కోసం కుర్క్షేత్ర సంగ్రామంలో దుర్యోధనుని పక్కన పోరాటం చేశారట. క్రీస్తుపూర్వం 7వ శతాబ్దికి చెందిన ‘పతరేయం బ్రాహ్మణం’లో ఆంధ్రుల ప్రస్తావన వుంది. ఆంధ్రులు (తెలుగువారు) వింధ్య దక్కిణ ప్రాంతంలో పుండ్రక ప్రాంతాన్ని పాలించినట్లు పేర్కొనబడింది. క్రీ.శ.3వ శతాబ్దిలో చందగుప్తమౌర్యుని ఆస్తానాన్ని సందర్శించిన ‘మొగస్తసీను’ అనే విదేశీయాత్రికుడు తన ‘ఇండియా’ అనే

గ్రంథంలో మౌరుల తర్వాత ఎన్నదిగిన ఆంధ్ర (తెలుగు) జాతి అని వారి ఆంధ్ర (తెలుగు) భాష సొంపైనదని, ఆంధ్ర ప్రభువు అన్ని విధాలుగా మిక్కిలి బలవంతుడని అతగానికి అనేక కోటలున్నా యని, ఆంధ్రులకు (తెలుగువారు) గొప్ప సైన్యం కలదని సోదాహరణాత్మకంగా శ్రీచక్రవర్తుల రాజగోపాలాచార్యుల వారికి వివరించారు. అప్పణ్ణించి చక్రవర్తుల వారు తెలుగు భాషపై అమితాభిమానాలు ప్రదర్శిస్తూ తెలుగు పండితులను అధికారులను, రాజకీయ నాయకులను గౌరవిస్తూ ఉండేవారట. ఆధునిక

వాడుకబ్భాషలో

కన్యాశుల్గుం నాటకం రాయదమే కాక
అలా రాయాల్నిన అవసరాన్ని తోలిసారిగా
తెలుగువారికి విడమరచి చెప్పిన వారు గురజాడ
వారే. అప్పట్లో ఈ ఉద్యమానికి గురజాడ, గిదుగురా
మూర్తిపంతులు, ఏట్ట దొర, పి.టి. శ్రీనివాస
అయ్యంగార్లు నాలుగు స్థంభాలుగా
నిలిచారు.

భాషోద్యమానికి గురజాడ అప్పారావు,
గిదుగు రాముల్లూరి పంతులు మేరు,
మందర పర్వత సదృశులు.

తెలుగులో రాసేవాళ్లు ప్రజలబ్భాషలో
రాయాలన్నది వీరిద్దరి పూనిక.
1906 సంవత్సరంలో ‘ఏట్ట దొర’
గిదుగు రాముల్లూని కలుసుకోవడం,
వ్యవహారిక భాషోద్యమానికి కేంద్ర
బిందు వులగా కనిపిస్తోంది. కానీ ఏ
ఉద్యమమూ ఒక స్థిరచిందువు నుంచి
మొదలు కాదు. సి.పి. బ్రోన్, ఏనుగుల
వీరాస్వామయ్య,

స్వామినీన
ముడ్చు
నం
సింహా,

రావిపాటి గురుమూర్తి

శాస్త్రి, గురజాడ వంటివారు 1906 సంవత్సరానికి చాలాకాలం ముందు నుంచే వాడుక భాషలో రచనలు చేశారు. అందులో గురజాడవారి ‘కన్యాశుల్గు’ శిఖరప్రాయమైంది. వాడుకబ్భాషలో కన్యాశుల్గుం నాటకం రాయదమే కాక అలా రాయాల్నిన అవసరాన్ని తోలిసారిగా తెలుగువారికి విడమరచి చెప్పిన వారు గురజాడవారే.

అప్పట్లో ఈ ఉద్యమానికి గురజాడ, గిదుగురామారి పంతులు, ఏట్ట దొర, పి.టి. శ్రీనివాస అయ్యంగార్లు నాలుగు

స్థంభాలుగా నిలిచారు. ఈ వాడుక భాషా ఉద్యమరథానికి గిదుగు రాముల్లూరి పంతులు ప్రధాన సారథిగా మారారు. గురజాడ వారు ఆనాటి పరకూ సాహిత్యంలో గ్రాంధిక భాష రాజ్యమేలుతుంటే దాన్ని వెనక్కు నెట్టి, వ్యవహారికంలో రచనలు సాగించి, ప్రజలకు అర్థమొయ్యభాషలో అంటే వ్యవహారికంలో రచనలు సాగించి తెలుగు భాషకు ఎనలేని మేలు చేశారు.

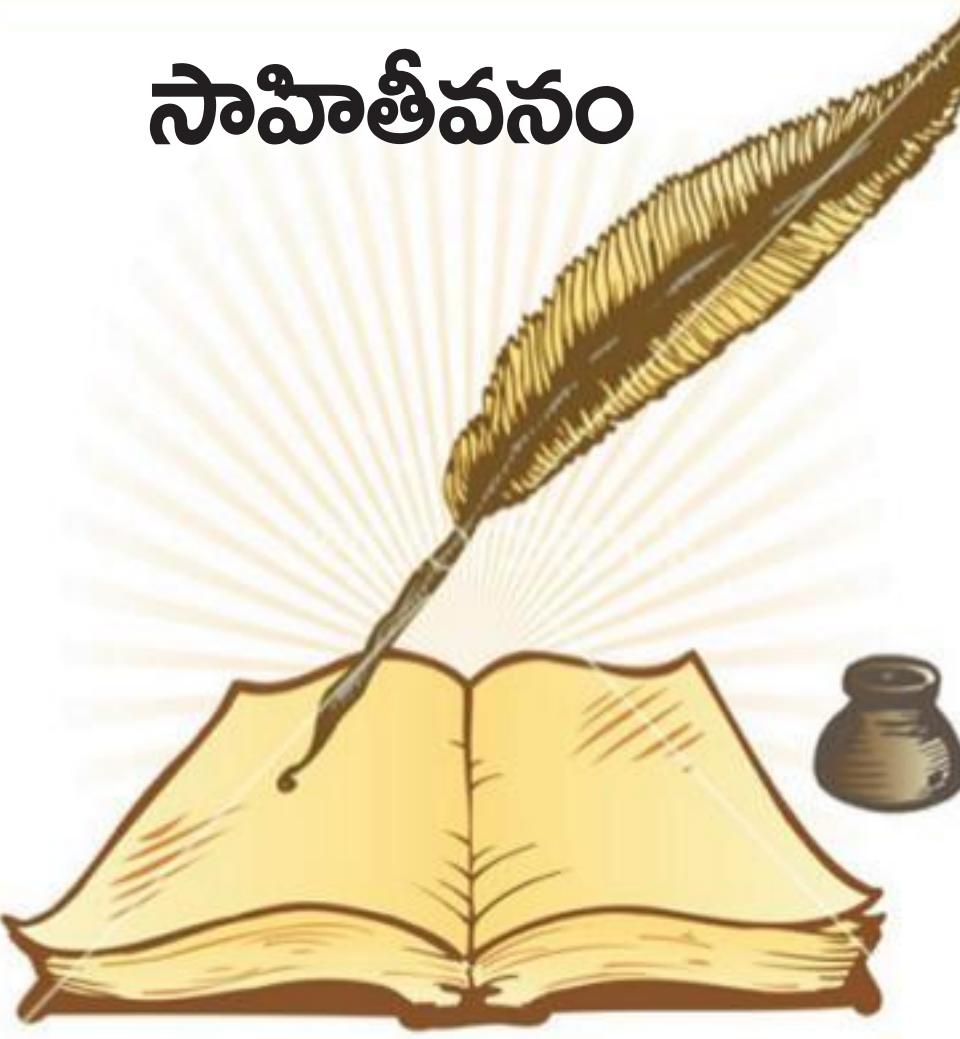
తాపీధర్మారావు మొదట గ్రాంధిక వాదిగా ఉన్న అనంతరం ప్రజలబ్భాష అవసరాన్ని గుర్తించారు. మొదట ‘పాతపాతీ’ అని రచనలు చేసినా, తర్వాత కొత్తపాతీ పేరుతో సరళ భాషలో రచనలు చేసి, తెలుగు భాషలో సుసంప న్నమైన సాహిత్యం స్ఫూర్చించారు. దేవాలయాలపై బూతు బొమ్మలెందుకు, పెళ్లి దాని పుట్టుపూర్వోత్తరాలు వంటి రచనలు మూడ నమ్మకాలపై సమ్ముట పొట్టుని వ్యవహారిక భాషలో పొడిచారు కూడా. కాళోజి నారాయణరావు అచ్చమైన ప్రజల భాషలో అమృతమైన రచనలు చేసి, తెలుగు భాషకు కొత్తకొత్త సాటగుల్ని తీసుకోచ్చారు. ఇక్కడ ఏ మాటకామాటే చెప్పుకోవాలి.

చిత్రారు మాండలికం తెలుగు భాషాభివృద్ధికి ఎంతగానో ఉపయోగపడింది. పదుతుంది కూడా. అయ్యవారు (గురువు) కేసులు (గడి, చెక్క) తేరు (రథం) దండిగ (చాలా) దడ్డ (డబ్బు) మబ్బు (పీకటి) మొదం (వానముసురు) జీవాలు (పశువులు) దినాలు (రోజులు) పిలకాయలు (పిల్లలు) మడమ (నాగలి) కాయలాపదు (జ్వరపడు) తూర్పు (సార్లు) ఏమార్పు (మోసగించు) వంటి పదాలు ఇక్కడ ఉదాహరణకు చూపించవచ్చు.

- ఎస్.ఆర్.భల్లం

తెలుగు కానరానిదెక్కడ?

సాహిత్యవనం

ఆదుకునే ఇల్లే.. ధర్మవాత్సంధు 64 టోట్లు!

బొమ్మలంటే ఇష్టపడని పిల్లలు వుండరు. బొమ్మలు పిల్లలు నేస్తాలు. వాటితో ఆదుకుంటూ బుద్దిగా ఉంటారు. అందుకే తల్లి దండ్రులు తమతమ స్తోమతకు తగినంత ఆటవస్తువులు, బొమ్మలు కొనిస్తుంటారు. ఎందుకంటే అవి వారికి వంచ ప్రాణాలు.. వారాల వయసున్నప్పుడే గిలిగిచ్చికాయ సవ్యాడిని సంభ్రమంగా చూస్తుంటారు. కాస్త పెద్దవ్యగానే బంతులూ, జంతువులూ, వాహనాల బొమ్మతో సందడి చేస్తుంటారు. వారికి అలా ఆటవస్తువులు కొనివ్వడం పెద్దలకూ ముచ్చటగా ఉంటుంది. ప్రస్తుతం కొత్తకొత్త వెరైటీల బొమ్మలు అందుబాటులో ఉండటంతో వాటిరేట్లు బాగా పెరిగిపోయాయి. మరి ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా.. ప్రపంచంలోనే ఖరీదైన బొమ్మల ధరలు ఎంతుంటాయో అని? అత్యంత ధనికుల పిల్లలు వేటితో ఆదుకుంటారబ్బా అనే ప్రశ్న వస్తే.. వేటితోనే అని సమాధాన మిచ్చేలా ఉన్నాయా బొమ్మలు. ఎందుకంటే వాటి ఖరీదు కోట్ల రూపాయలు. ఇసుకలో గూళ్ళ కట్టినప్పటి నుంచే మనకు ఇల్లంటే ఇష్టం. అందమైన భవంతులంటే ఇంకా ఇష్టం. అందుకే పిల్లల కోసం బోలెడని రకాల మినియేచర్ డాల్ హాసెన్ దొరుకుతున్నాయి. అలాంటిదే ఈ ‘ఆస్టో లాట్ డాల్హాస్ క్యూజిలో’ కూడా. కాకపోతే ఈ ఇంటిని చూస్తే మాత్రం ‘అబ్బా ఎంత బావుందో’ అనుకుంటూ పిల్లలూ, ‘అమ్మా ఇంతరా’ అని పెద్దలూ నోరు తెరవకమానరు. ఎందుకంటే దీన్ని కొనాంటే 64.30కోట్ల రూపాయలు కావాలి మరి. అందుకే అత్యంత ఖరీదైన డాల్హాస్గా ఈ బొమ్మ ఇల్లు పేరు పొందింది. ఇంతకీ దీనికింత ధర ఎందుకూ అంటే పేరు కు మినియేచర్ కానీ దీన్ని నిజమైన భవంతి మాదిరిగానే ఆర్టిగోట్కోర్, ఇంజి నీరింగ్ నిపుణులు సకల సాకర్యాలతో ఏడు అంతస్తుల్లో తీర్చిదిద్దారు. ఇందులో అన్ని ఇళ్ళల్లో ఉండే హల్, బెడ్రూం, కిచెన్తో పాటూ మూర్జిక్ రూం, లైబ్రరీ, స్టోర్ రూం, జిమ్, స్విమ్మింగ్ పూల్ వంటివేన్నో సాకర్యాలున్నాయి. ప్రతి గదిలోనూ మినియేచర్ ఫర్మిచర్ను పక్కగా నిజమైన వాటిలాగే కనిపించేలా ఎంతో కష్టపడి తయారు చేశారు. అందుకే దీన్ని పూర్తి చేయడానికి 13 సంవత్సరాలు పట్టింది. ఈ హాసెన్ను సాంతం చేసుకున్న వ్యక్తి అందరూ ఈ ఇంటిని చూసే అవకాశం కల్పించేలా రకరకాలైన మూర్జియాల్లో ప్రదర్శించడం మాత్రమే కాదు, తద్వారా వచ్చిన ఆదాయాన్ని చిన్నపిల్లల సంక్షేపం కోసం స్వచ్ఛంద సంస్థలకు విరాళంగా ఇస్తున్నారట.

ఉఁడి నగర పంచాయితీ ఆఫీసులో సైషల్ ఆఫీసర్గా తెలంగాణా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నన్న నియమించింది.

ఏ మెరుగైన రవాణా సొకర్యం, బార్ అండ్ రెస్టారెంట్లు, సినిమాహాల్సు, తారు రోడ్లతో పట్టణాన్ని తలపిస్తోంది ఆ ఉరు. వేరు రాష్ట్రం ఏర్పడ్డక కొన్ని తాలూకాలు, జిల్లాలుగా ఏర్పడుతున్నాయి. రాష్ట్రం అంతటా లియల్ ఎస్టేటుకు రెక్కలు వస్తున్నాయి.

బస్సు దిగాక, ఏ కష్టమూ లేకుండానే పంచాయితీ ఆఫీసు చేరగలిగాను. కూలుతోన్న ప్రహరీగోడలు, విశాలమైన ప్రాంగణం, ఎత్తుమెట్లు, చాలా కాలంగా వెల్లవేయని భవంతి అది.

నాకు స్వాగతం పలకటానికి ఆ ఊరి సర్పంచు, వార్డు మెంబర్లు, ఆఫీసు సిబ్బంది.. అంతా ఓ ఇరవై మంది వరకు ముఖ ద్వారం వద్ద గుమిగూడారు. అందరి ముఖాల్లోనూ తెచ్చిపెట్టుకున్న చిరునవ్యలు.

హిందూ సాంప్రదాయం ప్రకారం పూలదండలు వేసి, శాలువాలు కప్పారు. పాశ్చాత్య సాంప్రదాయం ప్రకారం కొందరు భోకేలు ఇచ్చారు. వీడియో, కెమోరాలు, సెల్ఫోన్లు ప్లాష్టిక్లతో ఆ భవంతి మెరిసిపోయింది. అత్యాహాంతో కొందరు సబార్డ్సేట్లు సెల్ఫీలు తీసుకునే ప్రయత్నాన్ని వారించాల్సి వచ్చింది.

ఓ అరగంట ఆర్థాటం తరువాత కార్బూలయపు సమావేశపు హోలులో అధికారికంగా, నన్న ఆహ్వానించి నాకో 'ప్రౌబ్యక్' కుర్చీ చూపించారు. నా కుర్చీకి ఎదురుగా పొడవు టేబుల్కు రెండు వేపులా వార్డుమెంబర్లు, సిబ్బంది కూర్చున్నారు. వాళ్ళకు వెనక గోడకు ఆనించిన ప్లాస్టిక్ కుర్చీల్లో సబార్డ్సేట్లు సిబ్బంది, నగర ప్రముఖులు కూర్చున్నారు.

అల్పాహారం, టీ, తరువాత నన్న స్వాగతిస్తూ తీర్మానం ఏకగ్రి వంగా ఆమోదించబడింది. వందన సమర్పణతో సమావేశాన్ని ముగించారు. ఈ స్వాగత ఉత్సవంతో నేను అలసిపోయి ఉంటాను కనుక “ఇవ్వేకి విశ్రాంతి తీసుకోండి” అన్న సర్పంచు సూచనను సున్నితంగా తిరస్కరించి నాకై కేటాయించబడిన హోలు లాంటి గదినొకసారి పరీక్షగా చూసాను. గదిలో

గోడలకు వేసిన రంగు వెలిసిపోయింది. పగుళ్లు, పెచ్చులతో, గోడలకు అంటించిన కాగితాలు, వాటిపైనే రంగు పులమ టాలు, పాత భవంతి అయినా దృఢంగానే కనిపిస్తోంది. పన్నెందు అడుగుల ఎత్తు పైకప్పు, ఎత్తయిన ఊచల్లేని కిటికీలు, ఎనిమిది అడుగుల ఎత్తు ద్వారాలు వాటికి బిగించిన రంగు గాజుపలకలు అక్కడక్కడ విరిగిపోయాయి.

సీలింగు ఫ్యాను ఉన్నా పనిచేయటం లేదు కాబోలు.. గోడలకు బిగించిన రెండు టేబిల్ ఫ్యాన్లు, కళాత్మకంగా వేయబడిన మొజాయిక్ టైల్స్, పాతవే అయినా నిరంతర వాడుక వల్ల మెరుస్తున్నాయి. నా కుర్చీ, టేబిల్, విజిటర్స్ చెయిన్లు కొత్తవి వేసారు. భవంతి అంతా పాత, కొత్త కలయికతో ఏదో తెలియని భిన్నత్వం.

సూపర్గైంటును పిలిపించుకున్నాను. ఆయన అతి వినయం ఎందుకో వెగటు కలిగిస్తోంది. పెండింగ్ పైల్స్ లిస్టు, కాగితాలు తెప్పించుకున్నాను. నా చేతికి వచ్చిన మొట్టమొదటి కాగితం మేం అడ్డెకు తీసుకున్న ఆ భవంతి యజమాని సుండి వచ్చింది. ఆయన పేరు నడిమింటి ప్రకాశరావు. ప్రస్తుత నివాసం కోల్కతా. గత మూడేళ్లగా తనకివ్వాలిన అడ్డె ‘బుకాయి’ పడిందని త్వరగా ఇప్పించాలని సారాంశం.

సూపర్గైంటు ద్వారా మరిన్ని వివరాలు తెలిసాయి. వయస్సు అరవై. ఈ మధ్య రిటయిరయ్యాడు.

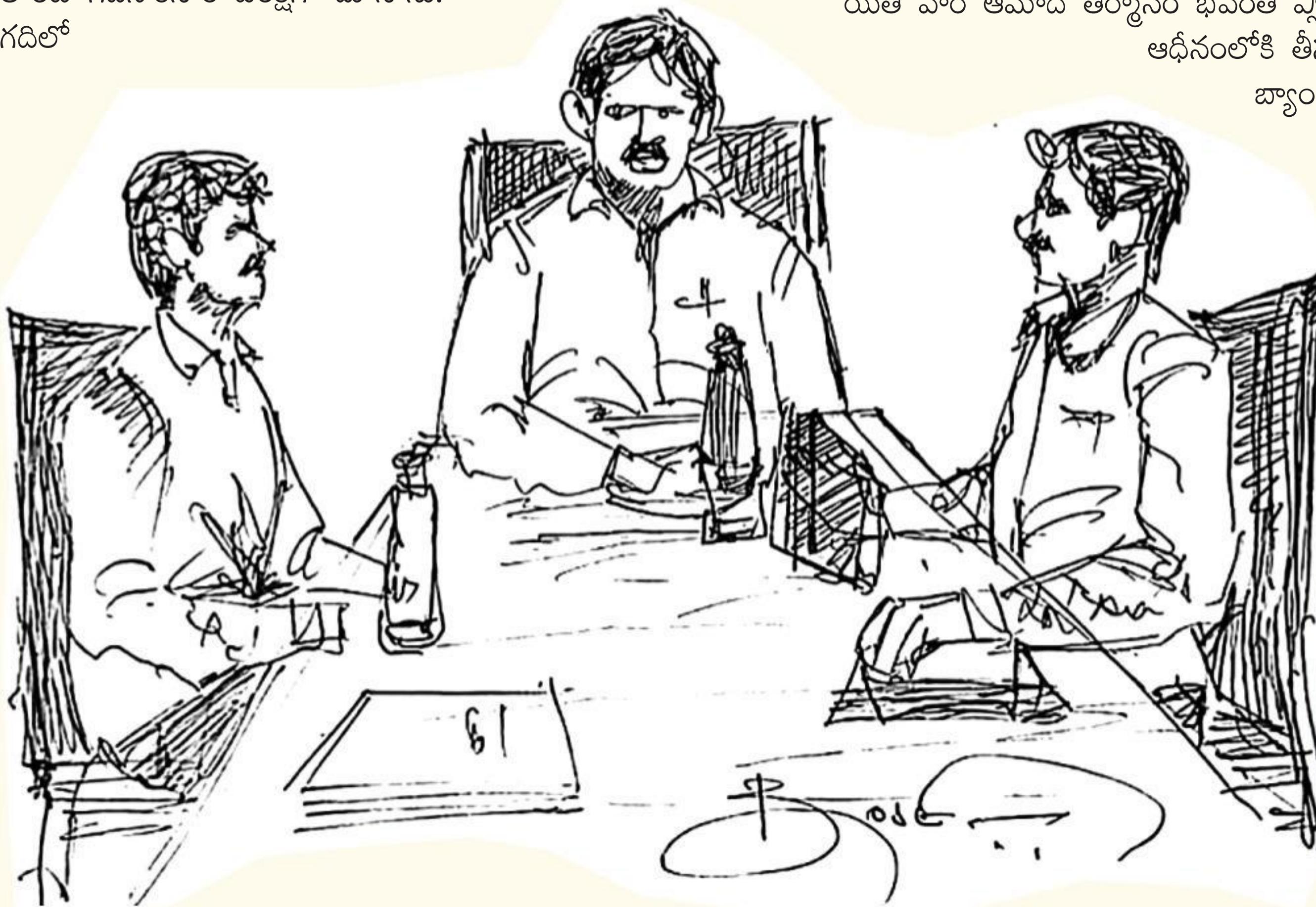
సంబంధిత పైలు గురించి అడిగితే తాత్కారం, నీళ్లు నమలటం.. కాస్త గట్టిగానే మందలించాల్సి వచ్చింది. చివరకు ఒకరోజు పైలు నా దగ్గరకు వచ్చింది.

ప్రకాశరావు తన ఉత్తరంలో విన్నవించుకున్నదంతా నిజమే! పంచాయితీ వారి ఆమోద తీర్మానం భవంతి ప్లాను, మా ఆఫీసువారు అధీనంలోకి తీసుకున్నట్లుగా దృష్టప్రతం, బ్యాంకు వివరాలు- అన్ని సక్రమంగానే ఉన్నాయి.

అయినా గత మూడేళ్ల నుండి అడ్డె చెల్లించటం లేదు.

నోటు పైల్లో ‘క్వార్టీ’ వేసి సూపర్గైంటును మాట్లాడవలసిందిగా అభ్యర్థించాను. మరికొన్ని రోజుల ఆలస్యంతో, నా గదింపులతో సూపర్గైంటు గదికి వచ్చాడు.

ఆయన చెప్పిన వివరాల ప్రకారం ప్రకాశరావు తండ్రి నిజాంరాజు కాలంలో ‘గిర్దావర్’గా పనిచేసేవాడు.

**“మరోమాట
ప్రకాశంగారూ!
అవకాశాలు
మాటిమాటికి మన
తలుపు తట్టపు.
మీ భవంతికి
మంచి ధర
వచ్చేలా చూసే
పూచ్చి నాది అని
మరోసారి
చెబుతున్నాను”
అన్నాడు.**

కాదు అంటే నేను కాదు’ అంటూ ఈయనతో బంతి ఆట ఆడుకుంటారు.

ఏవో సాకులు. రేపు మాపు అంటూ వాయిదాలు. చివరకు ఆయన పెట్టుకున్న వారం, పది రోజుల సెలవు అయిపోతుంది. తిరిగి కోల్కత్తా వెళ్లిపోతాడు. మరో ఎడాది వరకు పంచాయితీ వారికి ఆటవిడుపు! అప్పుడప్పుడు రాసే రిజిష్ట్ర్స్ ఉత్తరాలు పైల్లో భద్రంగా నిద్రపోతాయి.

అన్నీ సవ్యంగానే ఉన్నా, ఆఫీసువారు అద్ది చెల్లించకపోవటానికి కారణాలు ఏమిటి? అన్న నా ప్రశ్నకు సూపర్సొంటు నుండి జవాబు రాలేదు. మెడ గోక్కుంటాడు. ఎట్టో దృష్టి పెడతాడు. అర్థంలేని తలా తోకా లేని జవాబులు చెబుతాడు. గద్దించి ‘జవాబు చెప్పాల్సిందే’ అంటూ పట్టు పట్టాను.

ఓ రోజు నాకు మరింత దగ్గరగా జరిగి లోగోంతుతో “ఈ ప్రాపట్టికి గోపు కమర్రి యల్ వేల్యా ఉంది సార్! మన సర్వంచుకు దీని మీద కన్ను పడింది. ఎలాగో ఓలాగ తనకు అమ్మింపచేసుకోవాలనుకుంటున్నాడు. పెద్ద కాంప్లెక్సు కట్టి గ్రోండ్ ప్లోర్ పొపులను కిరాయకు ఇస్తాడు. మొదటి అంతస్థలో కొంత భాగం మన పంచాయితీ వారికి ఇస్తాడు. తన పేర రిజిస్ట్రేషన్ అయ్యాక మన స్టోఫ్ఫ్ కంతటికి వారి వారి హోదాలను సరించి ‘బరువైన కవర్లు’ ముడతాయి.

ఆయన ఆదేశాల ప్రకారమే ఈ జాప్యం. సర్వంచుగారు ఈ విషయం మీతో కూడా చెప్పానున్నారు. మాదేముంది సార్! మీరు ఎలా చెబితే అలా నడుచుకుంటాం. కొంచెం స్వరం తగ్గించి, “పని పూర్తి అయ్యాక మీకూ ఓ బరువైన కవరు అందించే పూచీ నాది సార్!”

నేనేమీ మాట్లాడలేదు.

“పై అధికారులెప్పుడూ తమ సబార్డినేట్లను పూర్తిగా కాస్టిడెన్సు లోకి తీసుకోరు. బాసు అంతర్యం వారికి

ఆయన తదనం తరం భవంతి ప్రకాశ రావు చేతికి వచ్చింది. రైల్వేలో ఉద్యోగం. ఎక్కడక్కడికో ట్రాన్స్ ఫర్లు. అందువల్ల పంచాయితీ ఆఫీసుకు అద్దెకు ఇచ్చాడు. ఎడాదికి ఓ మార్పు ఈ ఊరు వస్తాడు. వారం పది రోజులు పంచాయితీ ఆఫీసు చుట్టూ తిరుగుతాడు. సంబంధిత సిబ్బంది నేను

అర్థం అయి అవనట్లుండాలి. అధికార రోగ పూరితులెప్పుడూ అధరం కదిలీ కదల నట్లుగా ఉండాలి” అన్న సుమతి శతకకారుడి మీద నాకు ఎనలేని గౌరవం ఉంది.

ఆరోజు ఎప్పటిలా ఆఫీసుకు వచ్చాను. ‘ఇన్’ ట్రేలోని నడిమింటి ప్రకాశరావు ఉత్తరం నా దృష్టిని ఆకట్టుకుంది. కవరు విప్పి చదివాను.

“గత మూడున్నర ఏట్లుగా నగర పంచాయితీవారు అద్దె ఇవ్వటం లేదు. ఉత్తరాలకు, వ్యక్తిగత విచారణకు స్పందించటం లేదు. ఫలానా తేదీలోగా అద్దె తన భ్యాంకు భూతాలో జమ చేయాలని, లేని పక్కంలో తాను ఆ ఊరికి రావలసి ఉంటుందని, అలా వచ్చిన తనకు భవంతిని ఆప్యగించాల్సి ఉంటుందని, లేని పక్కంలో తాను కోర్టు వారి సాయం కోరవలసి వస్తుందని సారాంశం.

ఆసక్తిగా ఆయన వచ్చే రోజుకై ఎదురుచూసాగాను.

నడిమింటి ప్రకాశరావు మా ఆఫీసుకు వచ్చాడన్న విషయం మా పూర్వాన్ రామేశం చెప్పాడు. వస్తూనే భవంతి అంతా కలియతిరిగాడట!

ఓ ఇరవై నిమిషాల అనంతరం ప్రకాశ రావు నా ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. నా పై బ్యాక్ కుర్చీ ఎదుట కూర్చున్న ఆయన్ను ప్రశ్నగా ఒకింత ఆసక్తిగా గమనించాను.

మామూలు ఒడ్డు పొడవు కొంచెం బక్కుపులు, తీక్షణమైన చూపులు. ఎదో ప్రమాదంలో వెన్నుముక గాయపడిందట. చేతికర సాయంతో నడుస్తున్నాడు.

నిన్ననే సర్వంచు చెప్పిన మాటలు, ఆయన ఆదేశాల్లాంటి అభ్యర్థనలు ‘గుర్రానికి కేరటు’లా నా ముందు వేలాడగట్టిన ‘బరువైన కవరు’ నన్ను నిలవనీయటం లేదు.

తన్న తాను పరిచయం చేసుకోనిచ్చాను. గొంతు సవరించుకుని, నిటారు అయి, మెడను కాస్త ముందుకు సాచి మొదలు పెట్టాను.

“చూడండి ప్రకాశరావుగారూ! ఈ మూడు న్నర ఏళ్ల నుంచి మీరు రాసిన ప్రతి ఉత్తరం చదివాను. నా వయసుకు రెట్టింపు ఉన్న మీ వయస్సు, అనుభవం ముందు నేను చిన్న వాడిని. మీరు కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగి. ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో ఉండే జాప్యం, ఆలస్యం మీకు భాగా తెలుసు”.

నా ఉపోదాత్తానికి ఆయన ముఖంలో

కనిపించిన వెలుగునీదలకు నా హఁషారు మరింత పెరిగింది.

“మిమ్మల్ని చూస్తుంటే మా బాబాయి లాగానో, మా అన్నయ్యలాగానో అనిపిస్తోంది. మీరు నన్నో ఆత్మియడిగా భావించి నా సలహా వినండి”.

నా మాటలు ఆయనపై ప్రభావం చూపి నట్లు కనబడుతున్నాయి. నాలో ఉత్సాహం పెరిగిపోతోంది.

“మీ పైలు ట్రేన్ కావటం లేదు. ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో సంబంధిత పైలు దొరకనిదే ఏ పనీ సాగదు. పైలు వెదకమని మా సిబ్బందికి కచ్చితమైన ఆదేశాలిచ్చాను. మరికొంత సమయం పట్టవచ్చు”.

ఆయన ముఖంలో కమ్ముకున్న నిరాశామేఘాలు నాలో ఆశల్ని పెంచుతున్నాయి. ఉత్సాహం పెరుగుతోంది. గొంతు కాస్త తగ్గించి.. “ఇది మీ భవంతే! మీకు తప్ప కుండా అప్పగిస్తాం. కానీ ఎన్నోళ్ల పడుతుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. మీరు కోర్టుకు వెళ్లే మరింత జాప్యం జరగవచ్చు”.

శీరా మీ చేతికి వచ్చాక భవంతి ఏ స్థితిలో ఉంటుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. నన్ను చూడక ముందు మీరు కలియతిరిగి చూసుకున్నారు కడా! కాంపోండ్ గోడ కూలు తోంది. కుక్కలు, పందులు ఆవరణలో స్వేర విషారం చేస్తున్నాయి. వర్షానికి కురుస్తోంది. మేం భూళీ చేసి ఇచ్చినా మీరు వాడుకోగలిగే స్థితిలో లేదు” కాసేపాగి, ఆత్మియతను గొంతులోకి తెచ్చుకున్నాను.

“నన్నో ఆప్టడిగా భావించి నా సలహా ప్రశ్నగా వినండి. ఈ శిథిల భవంతిని అమ్ముయండి. మీకు మంచి ధర వచ్చేలా చూసే పూఛి నాది”.

వచ్చిన సౌమ్యతో మరో చేట కొను కుంటే ఇంతకు రెట్టింపు అద్దె వస్తుంది. అది మీకు ఎంతో లాభదాయకం”.

“మరోమాట ప్రకాశంగారూ! అవకాశాలు మాటిమాటికి మన తలుపు తట్టపు”.

మీ భవంతికి మంచి ధర వచ్చేలా చూసే పూఛి నాది అని మరోసారి చెబుతున్నాను” పంటికీ, ముఖానికి పడుతోన్న చిరుచెమటను తుడుచుకుంటూ ఆయన ముఖంలోకి చూసాను.

రచనలకు

ఆహార్సీనం

రచయితల నుండి కథలు, కవితలు, సమకాలీన వ్యాసాలు స్పోగ్రతిస్తున్నా

ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నట్లు
అనిపించింది.

నన్ను నేను ఆభినందించుకున్నాను.
ఇన్నాళ్లు నా పైవారు, కిందివారు సాధించ
లేనిది నేను సాధించగలుగుతున్నాను. గర్వ
రేఖలు పొడసూపాయి.

కురుక్షేత్రంలో అర్జునిలా కర్తవ్య విమూ
ధుడైన వాడికి, గీతోపదేశం చేస్తున్న కృష్ణ
డిలా భావించుకుంటూ విరాట్స్వ రూపంలా
ఉభ్యపోతున్నాను.

“తొందరేమీ లేదు ప్రకాశంగారూ! నిదా
నంగా ఆలోచించి, ఈ అవకాశాన్ని జారివిడు
చుకోకండి” నా ముక్కాయింపు.

కొన్ని క్షణాల నిశ్చబ్దం తరువాత మాటల్లా
డటం మొదలుపెట్టాడు. ఆయన గొంతు
స్థిరగా, నిశ్చలంగా, గంభీరంగా ఉంది.
ఎక్కడా తడబాటు లేకుండా నదీ ప్రవా
హంలా సాగుతున్నాయి ఆయన మాటలు.

“అయ్యా! ఆఫీసరుగారూ!! మీరు నన్ను
మీ అన్నయులాగానో, బాబాయిలాగానో
భావించినందుకు కృతజ్ఞుడిని. అది మీ
మంచితనమే కానీ నా గొప్పతనం కాదు.
మీరు సెలవిచ్చిన మాటలన్నీ వంద శాతం
నిజం. మన మొదటి సమావేశంలోనే
ఇంతటి ఆత్మయత ప్రదర్శిస్తున్నందుకు మీరు
నాకంటే చిన్నవారైనా మీకు చేతుల్తు
మొక్కల్లి” ఊపిరి తీసుకోవటానికి కొంచేసేపు
అగాడు.

నాలో విజయగర్వం ఉరకలు వేసింది.
కుర్చీలో పట్టసంత ఒడ్డు, పొడవూ
ఎదిగిపోతున్నాను.

ఆదే స్థిరత్వంతో చెప్పుకుపోయాడు ప్రకాశ
రావు.

“అయినా నేను ఈ భవంతిని అమ్ముదలు
చుకోలేదండీ!” మొదటి వాక్యంతోనే గాలి
తీసిన బెలూన్లా అయిపోయాను.

“ప్రతి మనిషికి మూలాలు అంటూ ఉంటా
యంది. పొట్ట చేత బట్టకుని
కోల్కత్తా వెళ్లినా, మరో
చేటికి వెళ్లినా ఆ
మనిషికి

కార్యాన్నకు బు

ఆయోనం

కార్యాన్నిస్టుల నుండి ఆరోగ్యకరమైన హోస్పిట్‌న్ని
అందించే కార్యాన్నను స్వీగతిస్తున్నాం. అంశం ఏదైనా సరే!
మంచి హోస్పిట్‌న్ని అందించాలి. కార్యాన్నతో పాటు మీ పేరు,
చిరునామా, హోమీపత్రం తప్పనిసరిగా జతచేయాలి. ఎంపిక కాని కార్యాన్నను
తిప్పి పంపేగోరేవారు తగిన పోస్ట్‌జీ జత చేసిన కవరు పంపించాలి.

కార్యాన్న పంపించాల్ని చిరునామా: ఎడిటర్,

ఆదివారం వార్త నం.396, లోయర్ ట్రౌంట్బండ్, డిజిఅర్ మిల్ పక్కన, హైదరాబాద్-500 80.

తాను పుట్టి పెరిగిన ఊరితో అనుబంధం
ఉంటుంది. బాల్యం, బాల్యంతో ముడిపడిన
పరిసరాలు నేడు భోతికంగా కనుమరుగైనా
స్నేతుల్లో పచ్చగా కదలా
డుతూ ఉంటాయి”.

“నేనూ అంతే...!”

“ఈ ఊరి పొలమేరల్లో
ప్రవేశిస్తునే ఏదో తెలియని
ఆత్మయత నా చుట్టూ ఆవ
రించి ఊక్కిరి బిక్కిరి
అవుతాను. ‘ట్రాన్స్’లోకి వెళ్లిపోతాను.
మనసు ‘ఇంటాక్సీ కేటో’ అవుతుంది. మళ్లీ
మళ్లీ ఆ అనుభవానికి నా మనసు అర్పులు
చాచుతుంది.

నా చిన్నతనంలో ఇదుగో ఈ గదిలోనే..
ఈ కిటికీ పక్కన నా పుస్తకాల బేచిల్
ఉండేది. ఇక్కడ పెయింటు కింద సన్గగా
లేచిన కాగితం చూసారా? అది ఆనాడు
నేను గోడకు అంటించిన నాగ్లవ తరగతి టైం
బేచిల్. అలా గోడకు కాగితం అంటించినం
దుకు మా నాన్న చేతుల్లో దెబ్బలు తిన్నాను.
అడ్డ పచ్చిన అమ్మకూ దెబ్బలు తగిలాయి.
మా ఇద్దరి కన్నల్లో కన్నీరు.

‘నాన్న చెప్పిన మాట వినాలి కన్నా!’
అంటూ అమ్మ నన్ను పొదుముకుంది. ఆ
కిటికీ లోంచి బయటకు చూస్తే రంగు
రంగుల పూలు, మొక్కలు, సీతాకోకచిలు
కలు, ఉడకలు సందడి చేస్తూ కనిపించేవి.
ఇప్పటికీ రంగయ్యతాత మొక్కలకు నీళ్ల
పోస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ఆ ఎంట్రున్న హోలు... ఎన్ని జ్ఞాపకాలో!
లెక్కల పరీక్షలో ఫెయిల్ అయినందుకు
నాన్న దండిస్తే అరచేయి వాచింది. కన్నీరు
పెట్టుకుంటూ అమ్మే అన్నం తినిపించింది. ఆ
తరువాత మళ్లీ ఎన్నడూ లెక్కల్లో ఫెయిల్
కాలేదు. ఏదో ప్రమాదంలో నాన్న చనిపోతే
ఆయన పార్ట్ శరీరాన్ని హోలులో ఉంచారు.
అందరినీ పొద్దున్నే లేపే నాన్నే తనే ఇంకా
పడుకున్నాడంటే... అదీ... నేలమీద అను
కున్నాను. నాకు జామపక్కంటే ఇష్టం. ఎక్క
డికి వెళ్లినా జామపక్క తెచ్చేవాడు.

అయన్న అలా నేల మీద పడుకోబడు
తన్నపుడు ఆయన జాబులోంచి రెండు
జామపక్క బయటకు దొర్లివచ్చాయి.

మీరు నోరు లేని
అవునుగానీ,
గేదెనుగానీ

గమనించారా? పగలంతా స్వేచ్ఛగా అడవిలో
తిరిగినా, సాయంత్రం ఇల్లు చేరగానే వాటం
తట అవే ‘కట్టాట’ దగ్గర నిలుపుంటాయి.

పలుపుతో కట్టేయగానే మన
చేతిని నాకుతూ ప్రేమను
వ్యక్తం చేస్తాయి.

ఎన్ని దేశాలు తిరగగలి
గినా, మనమూ ఓ చెట్టు
లాంటి వాళ్లమే!

కొమ్ములు ఎంత ఎత్తుకు
విస్తరించినా వేర్లు మాత్రం నేలను అంటి
పెట్టుకునే ఉంటాయి.

మీరు చెప్పిన ఆర్థిక సూత్రాలు రైల్వేలో
ఆర్థిక విభాగంలో పని చేసిన నాకూ తెలు
సండి! కానీ ఈ నేల, ఈ గాలి, స్వర్ఘ
అనాడు ఈ ఇంట్లో నేను వేసిన ప్రతి అడు
గుని గుర్తుకి తెస్తాయి.

అవే కొన్ని వేల రూపాయల విలువ
నాకు. అందుకే నేను ఈ ఇంటిని
అమ్ముదలుచుకోలేదు.

నాకు తెలుసు... ఈసారి కూడా మీరు
ఏదో సాకు చెప్పి పంపేస్తారు. అయినా ఈ
ఇంటిని నేను మీకి అడ్డెకు ఇస్తాను. ఎందుకో
తెలుసా... భాళీగా ఉంచితే ఈ భవంతి మరీ
శిథిలమౌతుంది.

అయ్యా! ఈ సందర్భంలో మీకు మరో
విషయం చెబుతాను. ఈ ఇంటిని ఎవరు
కొనదల్చుకున్నారో నాకు తెలుసు. ఒక్క
ఫోనుకాలతో మన నియోజక వర్గం ఎం.
ఎల.ఎను ఇక్కడకు రప్పించగలను. అయినా
ఆ పని నేను చేయదలచుకోలేదు. నాకు ఎవ
రితోనూ శత్రుత్వం ఇష్టం ఉండు. కానీ
ఎవరైనా నాకు అడ్డవస్తే దీటుగా సమా
ధానం చెప్పగలనండీ!” అని-

“ఇక వస్తాను. అడ్డ నా బ్యాంకు ఎకోం
టులో వేస్తే సంతోషం. వేయకపోయినా
బాధపడనండి. ప్రభుత్వం నుండి రావా
ల్చింది ఎక్కడికీ పోదు. అణా పైసలతో
సహ ఎనాడో ఒనాడు తప్పక
వచ్చితీరుతుంది”.

“మరిక సెలవు..!” అంటూ లేచి పక్క
కుర్చీకి ఆన్నిన చేతికరను తీసుకుని నేలకు
తాటిస్తూ, గదిలోంచి వెళ్లిపోయాడు.

ఆ భవంతి యజమాని నడిమింటి ప్రకాశ
రావు కనుమరుగైనా చేతికరను నేలకు తాటి
స్తోన్న చప్పుడు, ఆయన మాటలు చాలా
సేపటివరకు నా చెవుల్లో గింగురు

కాలయంత్రం

గతానికి భవిష్యత్తుకు మధ్య
వర్తమానం ఉగిసలాడుతోంది
కాలం ఒడిలో ఉయ్యాలలాడుతున్న
గడియారం లోలకంలా

గతం తాలూకు చీకట్ల మధ్య
ఆదమరచి నిద్రపోతున్న వారిని
తట్టి లేపుతున్నాయి కాల యంత్రపు
మేలుకొలుపులు కొత్త ఉపస్థిక నాందిలా

కాలచక్రం కింద పడి నలిగిపోయి
నిన్నటి జ్ఞాపకాల వాసనలను
వదలలేని వృద్ధుల భావాలా
భారంగా కదులుతోంది చిన్న ముల్లు
రేపటి మీద ఆశలు నింపుకుని
కాలంతో పాటు పోటి పడి పరిగట్టే

నేటి తరం
యువకుల
అలోచనలా

వేగంగా పరిగెడుతోంది పెద్ద ముల్లు
చేదు జ్ఞాపకాలపై తీపి ఆశలు వెడజల్లుతూ
నడుస్తున్న కాలం ఓ క్షణం ఆగినట్లు
రెండు ముల్లు ఎకమవుతున్నాయి
రేపటి రోజుకు చావు లేదని చాటి చెప్పటానికి.

- ఈదర శ్రీనివాసరెడ్డి

ఈ నొం క్రూపు

శిశిరంలో

చెట్టు మోడైనా
వసంతంలో
చిగురిస్తుంది.

నిరాశ అనలమై వ్యాపించినా
భయందోశనలెన్ని సమకూడినా
ఆశ మరలా
చిగురించక మానదు

నావకు చుక్కానిలా
జీవన సాగరంలో

వెలుగునీడలు

ఆశ అభయ హాస్తమై
మనిషికి వెన్నుదన్నె నిలుస్తుంది.

చీకట్టెన్ని ముసిరినా
వెలుగు మరల చర్యిత చర్యణమై
రాకమానదు..

దుఃఖం విరామంలా
మరువలేనిదైనా
నీడలా సుఖం వెంబడించి
అంతరంగం స్పృశిస్తుంది.

- యలమంచిలి శివాజీ

రెక్కలు

అక్షర

వలయాల్లో
తిరగే శకుంతి
నా కవిత్వం
రెక్కలోచ్చాయి

ఆ ప్రదక్షణలోనే

* * *

ఆత్మ
యానంలో
కించిత్ విశ్రాంతి
మరణం
మరో గూటికై

మళ్లీ వెదుకులాట!

* * *

సహజత్యానికి
ఆత్మాభిమానం ఎక్కువ
సిగ్గుల మొగ్గలై
విరిసేటి కలువ
అసూర్యంపశ్య

ఆ కన్నియ

* * *

సహజత్యానికి సిగ్గు ఎక్కువ
రాత్రి విరిసేను
మొగ్గ కలువ
అసూర్యంపశ్య
ఆ కన్నియ

- రఘుశ్రీ

పరి'బ్రమణం

కాలం

అలసిపోదు
అస్వాస్తతకు గురికాదు
స్వయంచలితమై
బ్రమిస్తానే ఉంటుంది.
లక్ష్మై
పరుగెత్తాల్నిందీ

ఉపగ్రహమై
పరిభ్రమించాల్నింది
మనమే కదా!

నిన్న నీవే సమీక్షించుకుంటూ
వేలాడదీసిన
కాలమానిని చించేసి
వీడ్చులు పేరుతో ఘనంగా
కొత్తదాన్నికటి
గోడపై వేలాడదీస్తావు

గతం చెదులా గబ్బిలమై
మెదడు కుండలో
తలకిందులుగా వేలాడే ఉంటుంది.

మంచి అన్వేషించినా
చేతికి దొరకని పాదరసంలా
మార్చాల్నింది మనుషులే
క్యాలెండర్లో చేస్తాయ్?
అంకెల గారడీలు తప్ప.

- అశోక్ అవారి

అ దుగులో ఆడుగులేస్తూ పడిలేస్తూ ఒంటినిండా చెమటతో చేతిలో సంచితో చెమ్మగిల్లిన చూపుతో వృద్ధాశ్రమం బోర్డు చూసి నడక మరలింది. ఆయాసంతో చెట్టునీడన కూర్చుంటూ వచ్చేవారిని దారి ఆడుగుతూ వృద్ధాశ్రమంలోకి వెంకటయ్య చేరుకున్నాడు.

వెంకటయ్య రాకున గమనించిన వృథల్లో ఒకరు ఎదురెళ్లి చేతిలో సంచి తీసుకొని నెమ్మ దిగా పట్టుకొచ్చి కుర్చోలో కూర్చోబెట్టి సీళ్లు అందించారు.

వెంకటయ్య చిరునప్పుతో కృతజ్ఞతలు చెప్పి కార్యాలయంలోకి వెళ్లి వృద్ధాశ్రమంలో స్థానం కోసం వివరాలు చెప్పాడు.

వెంకటయ్య మాటలు విని గది నెంబర్ చెప్పి నమస్కరించి వంపారు. ఇప్పుడు వెంకటయ్యకు ఏనుగంత బలం వచ్చింది. తనకు ఆశ్రయం లభించిన పడి పడి నడిచే నడక తన గది వైపు పరిగెత్తింది.

వృద్ధాశ్రమంలో ఉన్నవారంతా వెంకటయ్య గదిలోకి వెళ్లడం చూసి తమకు మరో మిత్రుడు వచ్చాడని సంబరపడ్డారు. వెంకటయ్య గదిలోకి వెళ్లాడ పడి నిమిషాలకు వృథలంతా వెళ్లి పరిచయం చేసుకున్నాడు. ఆశ్రమంలో దాదాపు పాతిక మంది ఉంటారు.

ఎవరిని కదిలించినా బిడ్డలకు భారమైన తల్లిదండ్రుల గాఢలు వర్ణనాతీతం. అందులో ఒకరిగా వెంకటయ్య గూడులో పక్కిలా ఒదిగిపోయాడు.

అందరి వృథలలో సుమారు డెబ్బె ఏండ్ల వరకు ఉన్న వెంకటయ్య చిన్నవాడే. వచ్చిన వారం వరకు జీవితమే భారం అనిపించిన వెంకటయ్య తరువాత గుండిన్నిర్మిరంతో దైర్యంతో నింపుకొని తోటివారికి సూరిపోస్తున్నారు.

వెంకటయ్య ఉదయం లేచినప్పటి నుండి రాత్రి పడుకునే వరకు ఆశ్రమలోని పరిశుభ్రతను చూసి ముచ్చట పడ్డారు. తమకు భారమైన తల్లిదండ్రులను ఆశ్రమంలో వదిలించుకొని తమ బిజీ జీవితాల్లో వున్నవారు పచ్చటి ప్రకృతిలో, స్వచ్ఛమైన గాలిని పీలుస్తూ ఆశ్రమంలో ఒక్క రోజు ఉండిపోతే బాగుండు.. అనుకునే స్థాయికి వచ్చింది. సంవత్సరానికి ఒక్కసార్లైనా రానటువంటి బిడ్డలు తల్లిదండ్రుల వద్దకు నెలకోసారి వచ్చి రోజంతా ఉండసాగారు.

తమ తల్లిదండ్రులను సమయం చికిత్సప్పుడు ఆశ్రమానికి వచ్చే బిడ్డలు ఆశ్రమం పరిశుభ్రతను చూసి ముచ్చట పడ్డారు. తమకు భారమైన తల్లిదండ్రులను ఆశ్రమంలో వదిలించుకొని తమ బిజీ జీవితాల్లో వున్నవారు పచ్చటి ప్రకృతిలో, స్వచ్ఛమైన గాలిని పీలుస్తూ ఆశ్రమంలో ఒక్క రోజు ఉండిపోతే బాగుండు.. అనుకునే స్థాయికి వచ్చింది. సంవత్సరానికి ఒక్కసార్లైనా రానటువంటి బిడ్డలు తల్లిదండ్రుల వద్దకు నెలకోసారి వచ్చి రోజంతా ఉండసాగారు.

వృద్ధాశ్రమం గురించి ఆ నోటా ఈ నోటా ముచ్చటించడం మూలంగా తమ తల్లిదండ్రులను చేర్చుకోవాలని ఇంతటి అనందకరమైన జీవితం ఇంట్లో కూడా లేదంటూ వృద్ధాశ్రమంలో వదిలివెళ్లసాగారు. ఇక్కడ సరిపడ గదులు లేవు.. అంటే విరాళాలు సైతం ఇచ్చి వసతులు సమకూర్చేవారు.

వెంకటయ్య వచ్చిన సంవత్సరానికి వృద్ధాశ్రమం రూపురేఖలు మారిపోయాయి. పాతిక మంది నుండి రెండు వందల మందితో నిండుకుండలా ఆశ్రమం మారింది.

వృద్ధాశ్రమ నిర్వాహకులు వెంకటయ్య సలహాలతో నిత్య నూత

నత్యం చేయసాగారు. వెంకటయ్య తానంటే, తన జీవితం అంటే, అసలు తానెవరో మర్చిపోయాడు. ఆశ్రమంలో ఒక మాస్టర్గా అవతారమెత్తాడు. బడిలో చిన్నారులకు విద్యాబుద్ధులు సేర్పినట్లుగా, వృద్ధాశ్రమంలో బాధను వెళ్లగుక్కుతున్నారు, వారికి బాలకృష్ణుడై లాలిస్తున్నారు.

వృద్ధాశ్రమం రూపం మొత్తం మారిపోయింది. నందనవనంగా చక్కని గదులతో మంచి మంచి కొట్ట మన్సుతో ప్రతి గది ముందు కూర్చోవడానికి సోషాలు, అందరూ వుండడాంతేకాకుండా ఆశ్రమంలో దేవాలయం ఏర్పాటుతో ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా మారింది.

ఇప్పుడు సెలవు రోజు వచ్చిందంటే చాలు ముసలమ్మ, తాతయ్యలు దగ్గరికి మనమలు కూడా తల్లిదండ్రులతో రాసాగారు. ఆ దారిలో ఎవరు వెళుతున్న వృద్ధాశ్రమం గురించి ముచ్చట. వెంటకయ్య సూచనలతో నిర్వాహకులు చక్కని పేరు ప్రభ్యాతులు పొందసాగారు.

ఒకసారి దారిలో వెళ్లన్న కలెక్టర్ డైవర్కు చెప్పి వృద్ధాశ్రమం వైపు కారును తీపించాడు. ఎందరో వృద్ధాశ్రమం గురించి చెప్పగా సమయం చూసి వస్తానన్న కలెక్టర్ అకస్మాత్తుగా వెళ్లసాగాడు. కలెక్టర్తో పాటుగా అధికారులు వెనకాల వాహనాలలో రాసాగారు.

కలెక్టర్ రాకున తెలుసుకున్న నిర్వాహకులు స్వాగతం పలికారు. ఆశ్రమంలోకి అడుగు పెట్టగానే కలెక్టర్కు తాను చిన్నప్పుడు చదువుకున్న బడి గుర్తుకొచ్చింది.

ఆశ్రమం ఇప్పుడు ఒడిలాగానే ఉంది. ఆశ్రమం చుట్టూ చూసిన కలెక్టర్ చివరన ఒక రావిచెట్టును చూశాడు. రావిచెట్టును చుట్టూ చూడగానే కలెక్టర్ చిన్నపిల్లల్డు అయిపోయాడు. రావిచెట్టు దగ్గరికి పరుగున వెళ్లి, అక్కడ ఉన్న బండరాయిపై కూర్చోని తల కిందికి వేశాడు.

కలెక్టరుగారు అలా పరిగెత్తడంతో ఆశ్రమ నిర్వాహకులు, అధికారులు ఒక్కసారిగా అవాక్కుయ్యారు. నెమ్ముదిగా తేరుకొని రావిచెట్టుకింద కూర్చున్న కలెక్టర్ దగ్గరికి వెళ్లారు.

ఆశ్రమ నిర్వాహకులు “కలెక్టర్ గారూ! పదండి కార్యాలయంలోకి వెళ్లాం!” అన్నారు.

కలెక్టర్ తలెత్తాడు. కంటి నుండి వరదలా కారుతోంది కన్నీళ్ల రురి. నిర్వాహకులకు గుండి గుఫలుమంది. కలెక్టర్ ఎందుకు ఏడుస్తున్నాడో అధికారులకు అర్థం కావడం లేదు.

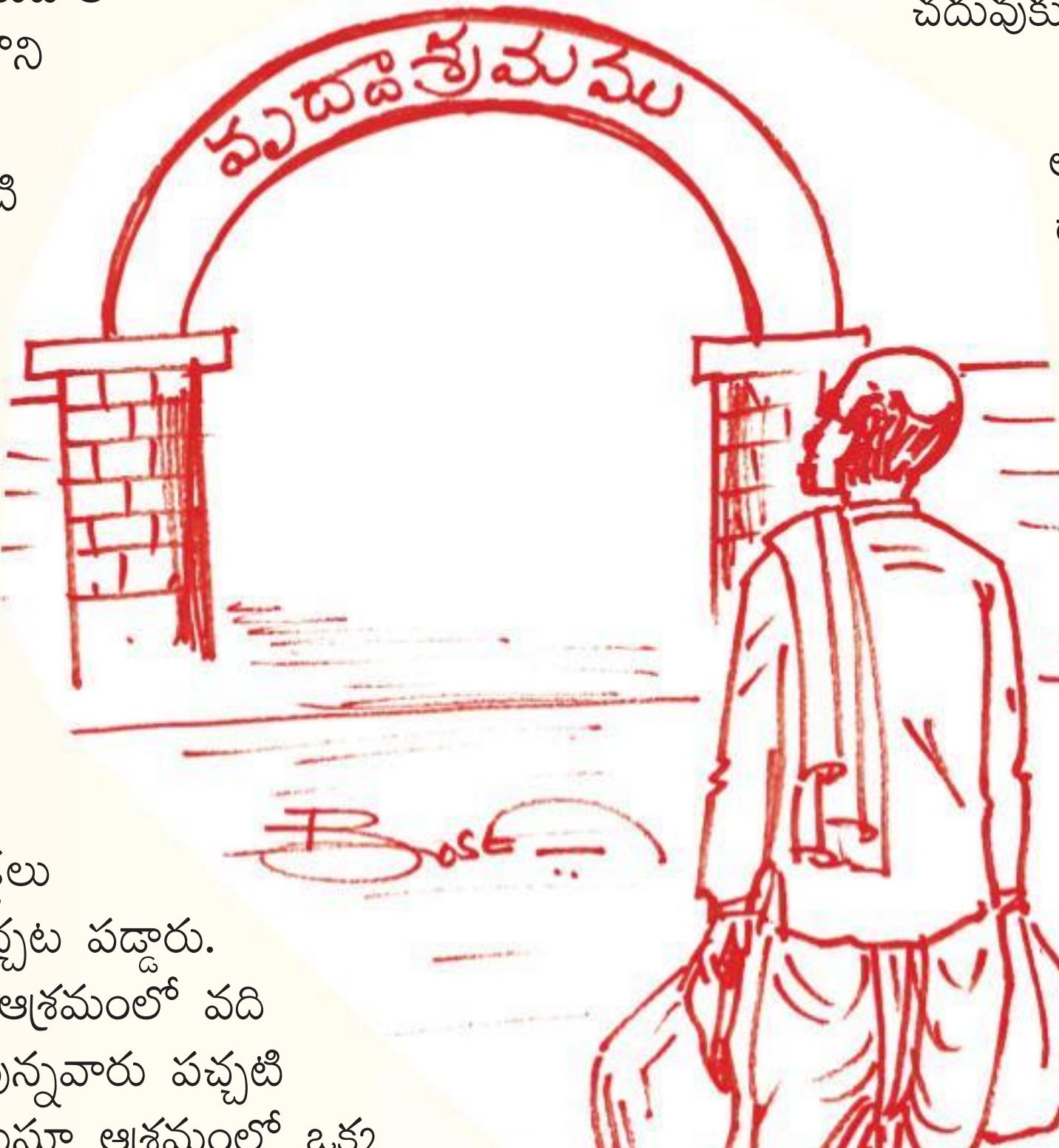
నెమ్ముదిగా కన్నీళ్ల తుడుచుకున్న కలెక్టర్-

“తాను అనాధనని, అనాధాశ్రమంలో ఉన్న నన్న తీసుకెళ్లి తనతో పాటు గదిలో ఆశ్రయం కల్పించి ఒక మాస్టర్ చదువు చెప్పించాడు. నేను చదివిన పాఠశాలలో ఇలాగే రావిచెట్టు ఉండేది. బండరాయిపై మాస్టర్ కూర్చుని నాకు చదువు చెప్పేవాడని అన్నాడు. నేను పై చదువులకని పట్టుం వెళ్లాడు. కానీ మాస్టర్ నాలాంటి అనాధలను దగ్గర తీసినం దుకు తన కుటుంబ కలహాలతో అందరికి దూరమయ్యాడని..” కలెక్టర్ అన్నాడు.

(మిగతా 27వ పేజీలో..)

వృద్ధాశ్రమం

- ఉండ్రుల రాజేసం

దక్షిణ, పశ్చిమాల్స్ వీధులున్న స్థలాలను 'నైరుతి స్థలాలు' అని అంటారు. స్థలానికి పశ్చిమంలో వున్న రోడ్సు దక్షిణం నుండి ఉత్తరానికి పల్లంగానూ, దక్షిణంలో వున్న రోడ్సు పశ్చిమం నుండి తూర్పుకు పల్లంగా వుండే విధంగా స్థల నిర్మయం చేసుకోవటం శ్రేయస్వరం. స్థలంలో వాస్తు ప్రకారం అవసరమైన మార్పులు చేసుకోవచ్చేమో కానీ రోడ్సు మార్పుటం సాధ్యంకాదు కనుక ఈ విషయంలో జాగ్రత్త పడడం మంచిది.

నైరుతి మూలకన్నా ఆగ్నేయమూల పల్లంగానూ, ఆగ్నేయ మూలకన్నా వాయువ్య

ప్రభావాలు కుటుంబ యజమానురాలిపైన, ఆ ఇంట్లో వుండే ప్రైల పైన పడి అనేక కష్టానిష్టాలు అనుభవించవలసి వస్తుంది. నైరుతి భాగం ఇంటి అన్ని మూలలకన్నా పల్లంగా వుంటే ఆ ఇంట్లో నివసిం చేవాళ్ల అహానికి మారు పేరుగా చెలామణి అవుతారు. ఇంట్లో జగదాలు, అపార్థాలు, అనర్థాలు.. కుటుంబ విభజనకు దారితీస్తాయి.

వాస్తువార్త

వాస్తు విద్యాన్ సాయిశ్రీ

డా॥ దంతూరి పండితినాథ్

3-2-4, కింగ్స్ వే, సికింద్రాబాద్

సెల్పు: 9885446501/9885449458

వెడల్పు తక్కువ అయినప్పుడు కూడా ఇలా వీధిపోటు తగిలి వాస్తు వక్తిస్తుంది.

ఇలాంటి ఒడుదుడుకులు లేకుండా నైరుతిని తీర్చిదిద్దుకోవాలి. అలా తీర్చిదిద్దుకోలేని

నైరుతి పెరిగితే ఎలాంటి ఫలితాలు ఉంటాయి?

మూల పల్లంగానూ, వాయువ్య మూలకన్నా ఈశాస్య మూల పల్లంగా సరిచేయటం వల్ల ఈశాస్యం మిగతా దిక్కులన్నిటికంటే పల్లమవుతుంది. వర్షపునీరు ఈశాస్య మూల నుండి బయటకు వెళ్లేలా ఈశాస్యంలో తూర్పునగానీ, ఉత్తరానగానీ వీలునుసరించి ప్రహరీ గోడకు చిన్న తూమును ఏర్పాటు చేస్తే సగం వాస్తు మన్మిక ఆ స్థలానికి వచ్చేసినట్టే!

ఏ స్థలానికైనా నైరుతి పెరగకూడదు. ప్రత్యేకించి నైరుతి స్థలాలకు నైరుతి పెరగటంకానీ, నైరుతి భాగంలో ఇంట్లోగానీ, ఆవరణలోగానీ, ఆవరణ బయటగానీ బాపులు, గొయ్యలూ వుండటం శ్రేయస్వరం కాదు. నైరుతి భాగం ఇంటి 'పోరు' కంటే ఎత్తులో వుండాలి.

నైరుతి మూల సరిగ్గా 90 డిగ్రీలు వుండేలా చూసుకోవాలి. పశ్చిమ నైరుతి పెరిగితే ఆ ఇంటి యజమాని, ఆ ఇంట్లో నివసించే పురుషులు హతాత్మగా మరణించటం, చెడు అలవాట్లు కలిగి వుండటం, అంతు పట్టని దీర్ఘరోగాల పాలవటం జరుగుతుంది.

దక్షిణ నైరుతి పెరగటంవల్ల ఆ చెడు

నైరుతి భాగం 90 డిగ్రీలు లేకుండా పెరిగిన స్థలాలు తీసుకోవాల్సి వచ్చినా, ఆ స్థలాలు వంపారంవర్యంగా

ప్రాప్తించినా ఆ స్థలాలో పెరిగిన నైరుతి భాగాన్ని వదిలివేయటం మంచిది. ఇలా పెరిగిన భాగాలను వదిలివేయటం వల్ల స్థలం పూర్తి చతురప్రాకారంగాగానీ, దీర్ఘ చతురప్రాకారంగాగానీ మారుతుంది. స్థలంలోని నైరుతి పెరిగిన దోషం పోతుంది. నైరుతి స్థలాల్లో అయితే వదిలి వేసిన ఈ పోచ్చ భాగాలు రోడ్లలోకిగానీ, వీధుల్లోకిగానీ కలిసిపోతాయి. ఆ సర్దుబాటు నైరుతి స్థలాలకు వుంది. కానీ ఈ స్థలానికి అటు ఇటు (నైరుతి బయట) ఇల్లు వుండి అది నైరుతి స్థలం కానప్పుడు వదిలివేయబడ్డ ఆ పోచ్చ స్థలం పొరుగువారు కలుపుకోవాలి.

అలా కలుపుకోనప్పుడు పెరిగిన పోచ్చ నైరుతి స్థలాన్ని వదిలివేయటం వలన రావలసిన మంచి ఫలితాలు సంపూర్ణిగా రావు. కొంతవరకు పరిస్థితి మెరుగు పడుతుంది.

నైరుతి స్థలాలకు నైరుతి భాగంలో ఎటు వైపు నుండి వీధిపోటు పున్రవృత్తికి మంచిది కాదు. సాధారణంగా నైరుతి బ్లౌక్ కి పశ్చిమ దక్షిణాల వైపున ఉన్న రోడ్లు ముందుకు సరశంగా సాగిపోవాలి. ఇంటి నైరుతి మూలను ఏ రోడ్ కయినా ఎదురుగా వచ్చేలా స్థలాన్ని ఆక్రమించి కట్టుకోకూడదు. ఒక రోడ్ వెడల్పు ఎక్కువ మరో రోడ్

విధంగా స్థలం వుంటే దాన్ని కొనకపోవటం ఉత్తమం. నైరుతి మూల ఈశాస్య, ఆగ్నేయ, వాయువ్యాలు మూసి ఇక్కట్లు కొనితెచ్చు కునేవాళ్ల కొందరయితే, నైరుతిని మూయక ఇక్కట్లు కొనితెచ్చుకునేవాళ్ల ఇంకొందరు. ఏ స్థలానికయినా నైరుతి భాగం మూసివేసి ఉండాలి. నైరుతి స్థలానికి అంతే!

నైరుతి భాగాన్ని మూసివేయడమే ప్రధానంగా భావించి చాలామంది నైరుతి వైపున ఒక చిన్న పొపు లాంటిది కట్టి పైన రేకులు వేసి కిరాయికి ఇస్తుంటారు. ఇలా కట్టడం వల్ల పైన వేసే రేకులు దక్షిణానికిగానీ, పశ్చిమానికిగానీ ఏటవాలుగా ఉంటాయి. ఇలా పశ్చిమ లేక దక్షిణాల వైపు రేకులు పల్లంగా వేయటం వలన ఆ ఇంటి ప్రై, పురుషుల మీద ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన చెడు ఫలితాలు ఉంటాయి.

అలా పొపులు కట్టి కిరాయికి ఇవ్వాలను కున్నప్పుడు పైన రేకులు వేయకుండా సిమెంట్ స్లైచ్ ని వేసి తూర్పు లేదా ఉత్తరాలకు స్వల్ప ఏటవాలు చేసి వర్షపు నీటిని అటువైపు మళ్ళీంచటం తప్పనిసరి. నైరుతిలో స్టోర్గదులు/పురుగుదొడ్డుగానీ కట్టినా పైన వేసే రేకులు తూర్పు లేదా ఉత్తరాలకు ఏటవాలుగా వుండేలా వేయాలి.

నైరుతి భాగం దోషపూరితమయితే దాని దుప్పలితాలు చాలావరకు ఇంటి యజమాని మీద, యజమానురాలి మీద, పెద్ద కొడుకు మీద ప్రభావం చూపిస్తాయి. అదే నైరుతి భాగం వాస్తు వక్తవ్యతలు లేకుండా స్క్రమంగా వుంటే ఆ ఇల్లు ధనధాన్యాలతో తులతుగటమే కాక అష్టయశ్వర్యాలతో, నిరంతరం శుభ కార్యాలతో కళ కళలాడుతూ ఉంటాయి.

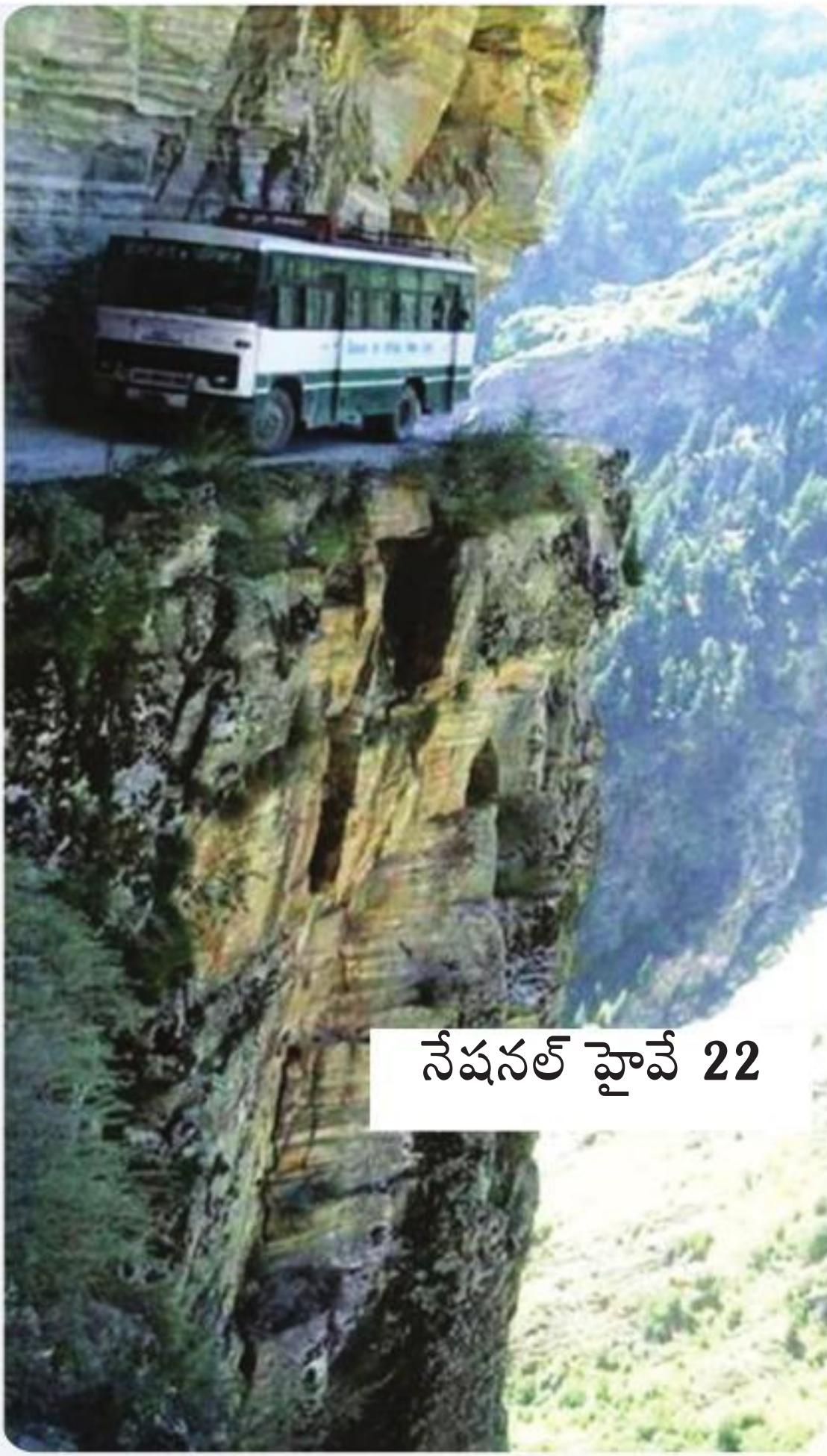
ఏ మూలా, ఏ దిక్కు చెడ్డవి కాదు. భయోత్పాతం కలిగించేవి కాదు. వాటిని మనం మలచుకునే పడ్డతి పైనే అవి చూపించే ప్రభావాలు ఆధారపడి వుంటాయని గమనించాలి.

వాస్తువార్త

పూర్తి పేరు :
పుట్టిన తేదీ:ఊరు.....
జన్మనక్షత్రం.....తల్లి పేరు
చిరునామా:ఫోన్:

భూ
భాగం
చాలా

విచిత్రమైంది.
భాగోళికంగా
విభిన్న పరిస్థితులు ఉంటాయి.
కొన్ని ప్రాంతాలు
సముద్ర మట్టానికి
వేల అడుగుల
ఎత్తులో ఉంటే,
మరికొన్ని సమతల
ప్రాంతంలో ఉన్నా
అక్కడి వాతావ
రణం చాలా
ఇబ్బంది పెట్టేదిగా
ఉంటుంది. వీటిని
దృష్టిలో ఉంచుకుని
రవాణా మార్గాలను
ఏర్పాటు చేసినా
అవి అత్యంత

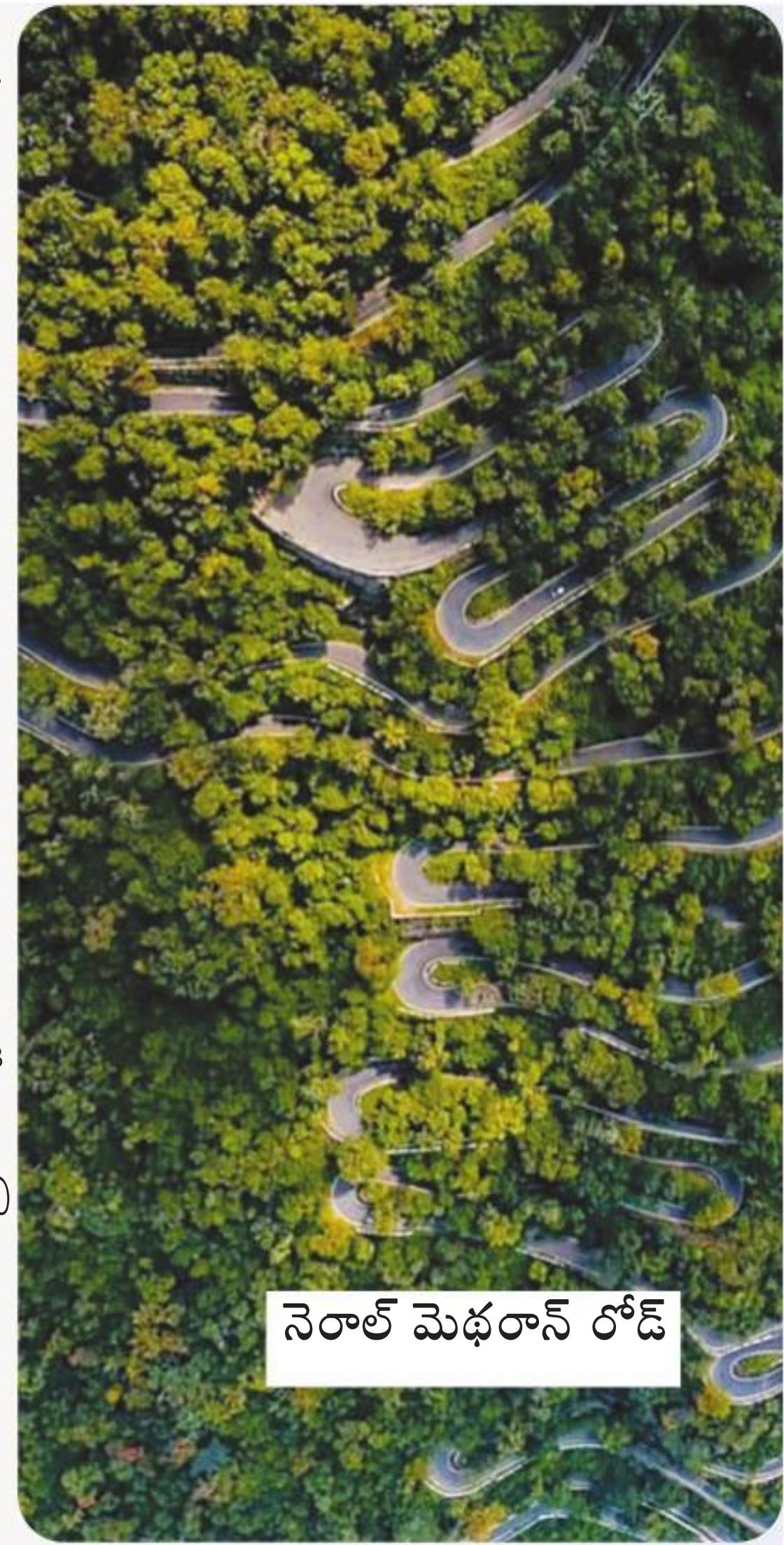

నేపణల్ హైవ్ 22

ప్రముఖ టీవీ చానల్
అయిన హిట్టీ చానల్
ఒక ప్రోగ్రామలో ‘ఇట్టు
డెడ్లీయెస్ట్ హైవ్
పేరుతో ఈ మార్గం
పరిస్థితిని
చూపించింది.

జోజీలా పాస్

భారతదేశంలోని
అత్యంత ప్రమాదకర
మైన, భయంకరమైన
రోడ్డు మార్గాల్లో
జోజీలా పాస్ ఒకటి.
శ్రీనగర్ నుండి లేవొ
వచ్చే మార్గంలో ఈ
రోడ్డు కన్నిస్తుంది. ఈ
మార్గంలో వెళ్లే
సమయంలో కనురెపు
మూసివేస్తే చాలు
ఏకంగా 3,538

నెరాల్ మెధరాన్ రోడ్

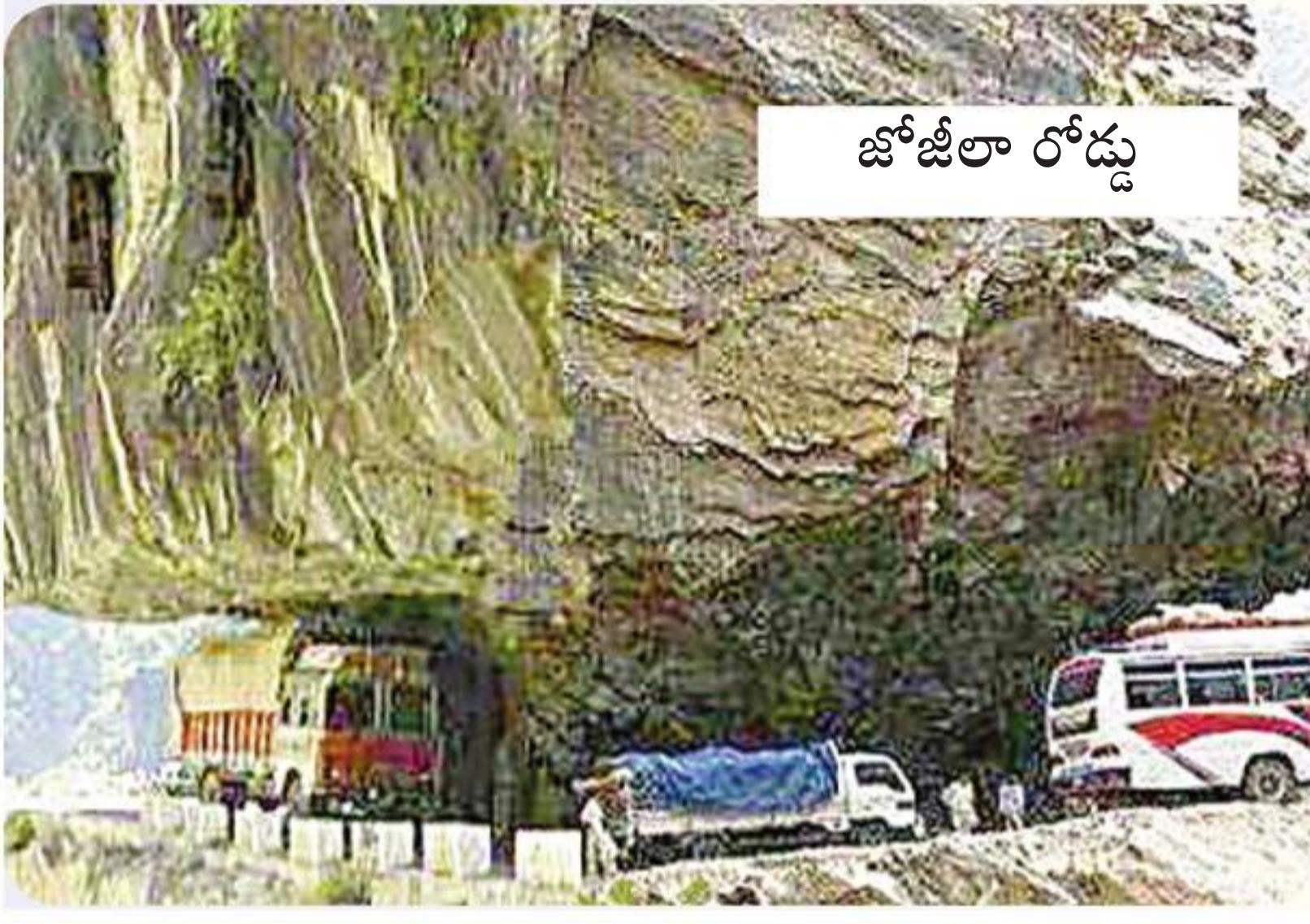
ప్రమాదకరమైన రోడ్డు..

క్లిప్పంగా మారిపోయాయి. ఇందులో కొన్ని అత్యంత ప్రమాదకర
మైనవి కూడా ఉన్నాయి. ఈ రోడ్డు మీద ప్రయాణించాలంటే
ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకోవాల్సిందే. గమ్యం చేరేటప్పటికి
ప్రాణాలు ఉంటాయో లేక గాలిలో కలిసిపోతాయే తెలియని భయం
కర పరిస్థితులు ఆ రోడ్డు మీద ఉంటాయి.

మన దేశంలోని అత్యంత ప్రమాదకరమైన రోడ్డు మీద ఒకసారి
ప్రయాణిస్తే ఎలా ఉంటుందో ఉపాయాలోంది మరి.

నేపణల్ హైవ్ 22

భారతదేశంలోని అత్యంత ప్రమాదకరమైన, భయంకరమైన నేప
ణల్ హైవ్ లో 22వ హైవ్ మొదటి స్థానంలో ఉంటుందని చెప్ప
డంలో ఏ మాత్రం అతిశయ్యాక్తి లేదు. ఈ మార్గానికి నరక దారి అనే
పేరు కూడా ఉంది. దీనిగుండా ప్రయాణించడమంటేనే ప్రాణాలపై
ఆశలు వదులుకోవాల్సిందే. ఈ మార్గం వెంబడి ఎందుకు వచ్చాంరా,
ఇదే ఆఖరి మజిలీనేమోనని అనిపిస్తుంది. జన్మలో ఈ దరిదాపులకు
ఇక రాకూడదని గట్టి నిర్ణయం తీసుకోవడం ఇక్కడ కన్నిస్తుంది.

జోజీలా రోడ్డు

మీటర్ల ఎత్తు నుండి లోయలోకి పడిపోతాం.
అత్యంత ఇరుకైన మార్గమే కాకుండా ఇక్కడ
ఎప్పుడు మంచు ఉంటుందో? ఎప్పుడు కరిగిపోతుందో తెలియని
పరిస్థితి.

నెరాల్ మెధరాన్ రోడ్

మహారాష్ట్రాలోని మెధరాన్ ప్రముఖ హిల్ స్టేషన్. ఈ మార్గంలోని
రోడ్డు బాగుంటుంది. అయితే పాములా మెలికలు తిరిగి ఉంటుంది.
ఈ మార్గంలో ప్రయాణించే సమయంలో కచ్చితంగా మీ గుండె నోట
లోకి వస్తుందని చెప్పడం అతిశయ్యాక్తి ఎంత మాత్రం లేదు.

అయితే ఇక్కడ మీకొక ఆప్సన్ కూడా ఉంది.... ఒకవేళ మీరు ఈ
మార్గంలో ప్రయాణించలేమని భావిస్తే మిమ్ములను గమ్యస్థానం
చేర్చడానికి ట్యాక్సీవాలాలు ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటారు.

చాంగ్ లా

చైనా సరిహద్దులో ఉన్న ఈ మార్గం ఎప్పుడూ మంచుతో కప్పబడి
ఉంటుంది. అంతేకాకుండా చాలా చాలా ఇరుకైన మార్గం కూడా.
అందువల్ల డ్రైవర్లు చాలా అప్రమత్తంగా ఉంటారు ఈ రోడ్డుపై
వెళ్లేందుకు.

చాంగ్ లా రోడ్డు

లేప మనాలి హైవె

దాదాపు 490 కిలోమీటర్ల పొడవైన లేపా-మనాలీ జాతీయ రహదారి ప్రాంతం ఎప్పుడూ ట్రాఫిక్‌తో ఇబ్బంది పెడుతూ ఉంటుంది. నత్త కంటే నిదానంగా ఇక్కడ వాహనాలు సాగుతాయి.

మంచు తుఫానులు ఈ మార్గంలో చాలా సర్వసాధారణం. ఈ రోడ్డు గుండా వెళ్లాలంటే మంచుపై వెళ్లాల్సిందే.

అయితే ఏ మాత్రం ఏమరపాటుగా ఉన్నా ఇంతే సంగతులు. ఇక ప్రాణాలు వదులు కోవాల్సిందే. దీనికి తగ్గట్టుగా అప్పటి కప్పుడు మంచు తుఫానులు తరచూ వస్తుం డడంతో అందులో చిక్కుకుంటే ఇక బయటకు వచ్చే అవకాశమే ఉండదు.

లేపా నుండి లభ్య-హీమాచల్‌ప్రదేశ్‌ను కలుపుతూ వెళ్లే ఈ మార్గం వెంబడి

బరాలచ పాస్ వద్ద 16,050 అడుగుల ఎత్తు, టాంగ్ లాంగ్ లా పాస్ వెంబడి 17,480 అడుగుల ఎత్తులో మంచు పేరుకు

పోయింది. ఈ మంచు తోలిగింపు పనులను ఛాలెంజ్‌గా తీసుకుని మరీ పనిచేశారు అధికారులు. కొన్ని ప్రాంతాల్లో ముస్తే అయిదు అడుగులు, మరికొన్ని ప్రాంతాల్లో పదిహేను అడుగుల వరకూ మంచు కూరుకొవడం సర్వసాధారణమైంది.

మున్సూర్ రోడ్

ఈ రోడ్డు పాము వలె మెలికలు తిరిగి ఉంటుంది. అందువల్లే ఈ ప్రాంతంలో ప్రయాణించడానికి చాలామంది భయపడు తుంటారు. ముందు వెళ్లివారు వెనుక వెళ్లివారికి కనిపించని విధంగా మెలికలు ఉంటాయి.

ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా ఇంతే సంగతులు.. లోయల్లో పడిపోవడం ఖాయం. చుట్టూ పచ్చని టీ తోటలు ఉన్నా వాటిపై మాత్రం మీ కంటి చూపు పడనియకండి.

- సి.పౌచ్.వి.వి.రఘుబాబు

(24వ పేజీ తరువాయి)

ఆశ్రమ నిర్వాహకులు, అధికారులు, అక్క డికి చేరుకున్న వృద్ధులు కూడా కంటతడి పెట్టారు.

కలెక్టర్ మొహం కడుక్కొని ఆశ్రమం లోప లికి వెళ్లసాగాడు. కలెక్టర్కు చిన్నప్పుడు తన బడిలో తిరిగినట్లుగా అనిపించింది. ఆశ్రమం లోని గదులకు ఉన్న కొటేషన్స్ చూసి చిన్న ప్పుడు మాస్టర్ చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు రాశాగాయి. ఏదో తీయని అనుభూతితో అడుగులు తడబడుతున్నాయి.

కలెక్టర్ ఒక్కసారిగా నిశ్చేష్ముడై నిలబడి పోయాడు.

అధికారులు కలెక్టర్ చుట్టూ చేరి “సార్.. సార్!” అని చెయ్యి పట్టి కదిలించసాగాడు. కలెక్టర్ చూస్తున్నాడు. కానీ నోట్లోంచి మాట రావడంలేదు. కంటేధారా ఆగడం లేదు.

అధికారులు అయోమయంలో పడ్డారు.

కలెక్టర్ చూపంతా ఎదురుగా బెంచీపై కూర్చున్న వ్యక్తిపై ఉన్నది.

బెంచీపై కూర్చున్న వ్యక్తి తల వెనకాలకు వాల్చి ఉన్నాడు.

అందరూ తేరుకునేలోగా కలెక్టర్ పరుగున వెళ్లి బెంచీపై కూర్చున్న వ్యక్తి పక్కన కూర్చొని అతని ఒడిలో నిద్రపోయాడు.

ఆ వ్యక్తి నెమ్ముదిగా తన పైకెత్తి కలెక్టర్ తల నిమిరాడు.

ఆ వ్యక్తిని చూసిన అందరి కళ్లల్లో నీటి ప్రవాహమే. అతనెవరో కాదు.. ఆ బడిలో మాస్టర్.. నేటి వృద్ధాశ్రమంలో ఒంటరిగా చేరి అందరికి ఆత్మీయుడైన వెంకటయ్య. బెంచీపై వారిద్దరిని వదిలేసి అందరూ దూరంగా వెళ్లి కూర్చున్నారు.

వెంకటయ్య, కలెక్టర్ ఇద్దరూ చాలాసేపు ముచ్చటించుకొని లేచి చేతిలో చేయి కలువు కొని నెమ్ముదిగా నడుచుకుంటూ నవ్వుకుంటూ

అందరి దగ్గరికి వచ్చారు.

ఇప్పుడు కలెక్టర్ ముఖంలో జీవితాన్ని సాధించిన ఆనందం.

నాకు జీవితాన్ని ఇచ్చిన గురువు మన వృద్ధాశ్రమాన్ని నందనవనం చేసి, కుటుంబి కులను కలిపిన మహానీయుడు,

వెంకటయ్య నేటి నుంచి ఒంటరివాడు కాదని తనకు నేనున్నానని, ఇప్పటి నుంచి నేను ఇక్కడే ఉంటానని, నా జీవితం.. నా సర్వస్వం నా మాస్టర్ వెంకటయ్య” అన్నాడు.

అందరూ ఆనందపడ్డారు.

వెంకటయ్య మాస్టర్ ఆచూకీ తెలిసిన పూర్వ విద్యార్థులు వృద్ధాశ్రమానికి వచ్చి వెళ్లా, “మనందరిదీ ఆత్మీయబంధం” అంటూ వృద్ధులందరినీ పలకరిస్తూ ఆనందాల ఆశ్రమంగా తీర్చిదిద్దనాగారు.

వారఫలం

పాలక్కద్రి సంతోష శర్మ, స్నాత్క పండితులు
సుబ్బరాజు టవర్స్, 11-10-10/308
విజయపురి కాలనీ, కొత్తపేట,
హైదరాబాద్. ఫోన్: 9494608133

మేఘం

దూర ప్రాంత ప్రయాణాలు వాయిదా వడతాయి. క్రయ-విక్రయాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. జీవిత భాగ స్వామి ద్వారా స్థిరాస్తి కలిసివచ్చే అవకాశాలున్నాయి. వృత్తి రంగాల్లో ఉన్నవారికి లాభదాయకంగా ఉంటుంది. విద్యార్థులు పోటీ పరీక్షల్లో విజయం సాధిస్తారు. ఆకస్మిక ధన లాభ సూచన్నాయి. చిరు వ్యాపారులకు రుణాలు మంజూరపుతాయి. నూతన వాహన యోగం.

వ్యాపారులు వస్తువుల నాణ్యతలో ఏమాత్రం రాజీవడరు. మొండి బకాయిలు వసూలపుతాయి. ప్రత్యర్థుల వ్యాపారాలను చాకచక్కంతో తీప్పికొడతారు. ఉద్యోగులకు పదోన్నతి/స్థాన చలన సూచనలున్నాయి. విశేష వస్తు లాభ సూచనలున్నాయి. సంతానాభివృధి గురించి చేసే చర్చలు ఫలించే అవకాశం. వృద్ధి ఖర్చులను తగ్గించుకోవడం మంచిది. ప్రయాణ సూచన.

పృష్ఠం

మధునం

మొండి బకాయిలు వసూలపుతాయి. ఉద్యోగులు ఎదురు చూస్తున్న సమాచారం తెలుసుకుంటారు. ప్రముఖులతో పరిచయం ఏర్పడుతుంది. ఆర్థిక క్రమశిక్షణ అలవరచుకోవడం అత్యంత ఆవశ్యకం. దూర ప్రాంతాల్లో ఉన్న ఆత్మీయుల నుండి శుభ సమాచారం తెలుసుకుంటారు. వాహన యోగం.

కర్మాంగం

స్వగృహ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలతో మాటల్ల దేటప్పుడు ఆచి తూచి వ్యవహారించడం మంచిది. వ్యాపారులకు బ్యాంకు రుణాలు మంజూరపుతాయి. వృద్ధి సంచారం చేస్తారు. ధార్మిక కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు. గతంలో ఆగి పోయిన వనులు పూర్తి చేస్తారు. సామాన్య ధన లాభ సూచనలు న్నాయి. నిరుద్యోగుల ఉద్యోగ ప్రయుత్తుం ఫలించే అవకాశాలున్నాయి.

సింహం

వివాదాలకు సాధ్యమైనంత దూరంగా ఉండడం మేలు. కీలక నిర్ణయాలు తీసుకుని అమలు వరుస్తారు. వృద్ధాశ్రమాలు సందర్శించి ఇత్తోధికంగా సహాయం చేస్తారు. ధార్మిక చింతన అలవడుతుంది. ఆహార, ఆరోగ్య సలహాలు, సూచనలు తప్పనిసరిగా పాటించండి. భాగస్వామ్య వ్యాపారులకు సామాన్యంగా ఉంటుంది. రుణాలు చేతికందివస్తాయి.

క్షు

అనాధారమాలు సందర్శించి మీ శక్తి మేరకు సహాయం చేస్తారు. బ్యాంకు రుణాలు తీర్చి ప్రశాంతత పొందుతారు. వ్యాపారులకు లాభదాయకంగా ఉంటుంది. కుటుంబ సభ్యుల్లో ఒకరికి ఉన్నతోదోగ్యం లభిస్తుంది. సాంతీంటి ఆలోచనలు ఫలించే అవకాశాలున్నాయి. వృత్తి విద్యాకోర్సులు అభ్యసించేవారికి బాగుంటుంది. క్రయ-విక్రయాలు సామాన్యం.

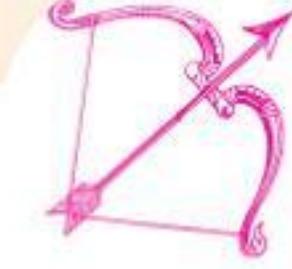
తుల

దీర్ఘకాలిక రుణాలు తీర్చి ప్రశాంతత పొందుతారు. అనుకోని సంఘటనలు ఎదురైనా దైర్యంతో ఎదుర్కొంటారు. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల జిత్తిడి అధికమవుతుంది. కళాకారులకు ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. సామాన్య ధన లాభ సూచనలున్నాయి. కుటుంబ ఖర్చులు పెరుగుతాయి. సంఘంలో కీర్తి ప్రతిష్టలు లభిస్తాయి. నూతన కార్యక్రమాలకు శ్రీకారం చుడుతారు. భూ వివాదాలు తీరి లభ్యి పొందుతారు. ధన ప్రాపి.

పుష్టికం

రియల్ ఎస్టేట్ రంగంలోని వారికి బాగుంటుంది. ఇతరులకు స్వల్ప ధన లాభం. అన్ని వ్యవహరాల్లో మీదే పై చేయిగా ఉంటుంది. వ్యాపారస్తులు తమ వ్యాపారాన్ని విస్తరించాలన్న ఆలోచనలు చేస్తారు. ఉద్యోగస్తులకు పదోన్నతి/స్థాన చలన సూచనలున్నాయి. కుటుంబంలో పకుమత్యం బలపడుతుంది. దంపతుల మధ్య అన్యోన్యత ఏర్పడుతుంది. బంధు మిత్రులను కలుసుకొని ఆనందంగా గడుపుతారు.

ధనుస్సు

సౌంతింటి కల నెరవేరుతుంది. అలంకరణ వస్తువులపై ఆసక్తి ఏర్పడుతుంది. అకారణంగా మానసిక ఆందోళన ఏర్పడుతుంది. వ్యవసాయ భూమి కొనుగోలు చేస్తారు. చిన్ననాటి మిత్రులను కలుసుకుంటారు. వ్యాపారస్తులు సమయస్వార్థితో వ్యవహారించి నష్టపోవాల్సిన చోట లాభపడతారు. క్రయ-విక్రయాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. దూర ప్రాంతాల్లో ఉన్న ఆత్మీయుల నుండి శుభ సమాచారం తెలుసుకుంటారు.

మకరం

ఉద్యోగులు స్థాన చలనం కోరుకుంటారు. వివాహం శుభ కార్యాలకు హజరపుతారు. ఆరోగ్య, ఆహార సలహాలు పాటించడం అత్యవసరం. దీర్ఘకాలిక సమస్యలను పరిష్కరించుకుంటారు. కుటుంబంలో పకుమత్యం ఏర్పడుతుంది. ప్రముఖులతో పరిచయం ఏర్పడుతుంది. కళాకారుకు ఉపాయించని ఆహ్వానం అందుతుంది. సామాన్య ధన లాభ సూచనలున్నాయి. విద్యార్థుల కృషి ఆశించిన ఫలితం లభిస్తుంది. నూతన పెట్టుబడులను వాయిదా వేయడం మంచిది. ప్రయాణం లాభిస్తుంది.

కుంభం

ప్రత్యర్థుల వ్యాపారాలను చాకచక్కంతో ఎదుర్కొంటారు. అందరూ మీ మాటే వేదవాక్యులా భావించి ఆచరిస్తారు. తాహాతుకు మించిన రుణాలు చేయకండి. ధార్మిక చింతన అలవడుతుంది. వ్యవసాయ భూమి కొనుగోలు చేస్తారు. పోటీ పరీక్షల్లో విజయం సాధిస్తారు. జీవిత భాగస్వామితో స్వల్ప విభేదాలు వచ్చే అవకాశాలున్నాయి. సహనంతో ప్రవర్తించండి. చిరు వ్యాపారులకు బ్యాంకు రుణాలు మంజూరపుతాయి.

మీనం

వారమంతా తీరిక లేకుండా గడుపుతారు. ధర్మరక్షణకై పాటుపడతారు. అన్ని రంగాల్లోని వారు ఎంతో కొంత లాభపతారు. నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగావకాశాలు అధికంగా ఉన్నాయి. తల్లిదండ్రుల పట్ల మీ బాధ్యత స్కరమంగా నెరవేరు స్తారు. సాహిత్య సభలకు హజరపుతారు. వారాంతంలో మీ ఇప్పును సారంగా కాలం గడుపుతారు. ఆకస్మిక ధన లాభ సూచనలున్నాయి. అలంకరణ వస్తువులు కొనుగోలు చేస్తారు. నూతన గృహ యోగం.

మా ఆవిడది పగడాల కుప్పం
 మాది జగడాల కుప్పం
 మా ఆవిడ పేరు మీరే చెప్పండి
 నా పేరు మా ఆవిడ నడగండి
 మా ఆవిడ ఉక్కుపిడుగు
 నేను తుప్పగొడుగు
 మా ఆవిడ చర్చవ్యాధుల
 డాక్టర్
 నేను ఖర్చవ్యాధుల డాక్టర్
 మా ఆవిడకు ఆకలేయదు
 నాకు దాహమేయదు
 మా ఆవిడకు దాహమేస్తే అన్నం
 తాగుతుంది
 నాకు ఆకలేస్తే నీళ్లు తింటాను
 మా ఆవిడ వైద్యం చేస్తే ఉన్న చర్చ
 ఉడిపోతుంది
 నేను వైద్యం చేస్తే లేని ఖర్చం
 చుట్టుకుంటుంది

మా ఆవిడ ఉదయాన్నే
 బోర్సువిటా తాగుతుంది
 నేను బోరింగ్‌నీళ్లు తాగుతాను
 మా ఆవిడ పాలు పుట్టలో
 పోస్తుంది
 నేను నా పొట్టలో
 పోస్తాను
 ఈ విధంగా
 రాత్రి కల
 వచ్చిందని
 మా ఆవిడ
 ఉరంతా
 చెప్పుకుంటూ
 ఒకటే నవ్వు... నవ్వు... నవ్వు
 ఇంకేముంది...
 ఉరంతా నవ్వుల వాన

- సంపంగివారి జయచంద్రారెడ్డి,
 బాపట్ల

కరోనావారి పెండ్లి పిలుపు

స్వస్తిశీ కరోనా నామ సంవత్సరం కొవిడ్
 మాన శానిటైజ్ తేదీనాడు... శ్రీతీశీ
 కరోనాశీ, కరోనమ్మ ఏకైక కుమారుడు
 కరున్ కుమార్ని
 కొవిడ్ కుమారికిచ్చి
 వివాహం జరిపించడానికి పెద్దలు
 సిశ్చయించారు.

సుముహూర్తం

2020 కొవిడ్ నెల 19వ తేదీ

పంచ డైలాగ్స్

* ప్రజా సేవలో ఆపరేషన్ అవసరం కానీ
 కో-ఆపరేషన్ కాదు; వియ్ ఆర్ ఆస్ రబుల్
 టు ది పబ్లిక్! (ఆపరేషన్ దుర్యోగ్ధన)

వివాహ వేదిక: ఐసోలేషన్ వారి కళ్యాణ
 మండపం, మాస్కుల వారి వీధి, శానిటైజ్
 గ్రామం.

కనుక తామెల్లరు మాస్కులు, గ్లోజులు,
 కొవిడ్ కిట్లను ధరించి, శానిటైజర్ చేతిలో
 ఉంచుకొని కిలో మీటరు సాంఫుక దూరం
 పాటిస్తూ వధూవరులను ఆశీర్వదించ ప్రార్థన.

విందు: శానిటైజ్ చేసిన సాండ్విచ్లు
 కొరియర్ ద్వారా పంపించబడున.
 ఇట్లు.....అహ్వానించువారు
 కరోనా కుటుంబ సభ్యులు

* నల్లుల మందు అమ్మే పొపులోనే నల్లు
 లుంటే ఆ మందు ఎలా అమ్మకం
 అవుతుంది? (ఆడదే అధారం)

- ఎ.బాలసుబ్రహ్మణ్యం, ప్రైదరాబాద్

సరదా రచనలకు అప్పోనం

ప్రోరఢీ పాటలు, సరదా అనుభవాలు, పంచ డైలాగులు వగైరాలు పంపితే,
 పరిశీలించి, బాగుంటే ప్రచురిస్తాం. దయచేసి కాపీ రచనలు పంపకండి.
 మీ రచనలు పంపించవలసిన చిరునామా:
నవ్వల్.. రువ్వల్, ఎడిటర్, ఆదివారం వార్త, నం. 396,
లోయర్ ట్యూంక్ బండ్, ప్రైదరాబాద్-500 080.

ఈ ఫాటోకి చమత్కారమైన వ్యాఖ్య రాసి పంపించండి.
 ఎంపిక చేసిన వ్యాఖ్యలు ఇదే పేజీలో ప్రచురిస్తాం.

ప్రైదరాబాద్

శునకాల ప్ర్యాపన్ పేరేడా? లేక
 కాలబైరపుల వ్యాయామ క్రీడా?
 ఎదయితేనేం పోటోకి భలే
 పోజులిస్తున్నాయి!

- అత్తివిల్లి బాలసుబ్రహ్మణ్యం,
 ప్రైదరాబాద్

గ్రామ సింహాలకి ఘనమైన విందునిచ్చి
 చివరిగా గ్రూప్ పోటోలతో
 వీడ్గైలిస్తున్నారు కాబోలు!

- శివలెంక చంద్రశేఖర్,
 ప్రైదరాబాద్

అరుదైన మా కలయికకు గుర్తుగా పోటో
 తీసుకుంటున్నాను. కలకాలం భద్రంగా
 దాచుకుంటాం ఈ పోటోని.

- పొన్నం రాజయ్ గౌడ్,
 ముఖీరాబాద్, ప్రైదరాబాద్

తొందరగా తియ్యవయ్య బాబూ!
 ఇంకెంతేపు ఈ రెండు కాళ్ల మీద నిల
 బడేది? మా కాళ్ల నొప్పెడుతున్నాయి

- కొండిన్య, చిట్యాల, నల్గొండ జిల్లా

- కె.వసుధ, నందికొట్టూరు

- ఎల్.ప్రసాద్రెడ్డి, గుంటూరు

చిత్రభాగం

వారిఱాజు ప్రకాశం

పుడమి మీద జన్మించిన ప్రతి ఒక్కరూ వారి వారి విధి రాత ప్రకారం అనంత లోకాలకు నిష్టుమించటం భాయం. ఎవ్వరూ ఆపలేరు.

కాదనలేరు.

కానీ
అలా

వెళ్లిన
వారు, ఆ
తరువాత
ఎంత కాలం వరకు

వారి వారి జ్ఞాపకాలను ఈ తరానికి, భావి తరాలకు మిగిల్చి వెళ్లారన్నది ఓ పెద్ద పరీక్ష. ఆ పరీక్షలో గెలిచినవారు చాలా తక్కువ మందే వుంటారు. అలాంటి వారిలో అతి లోక సుందరి శ్రీదేవికి తప్పకుండా అగ్ర స్థానం లభిస్తుంది.

1970 సంవత్సరంలో చెన్నె నగరంలో త్యాగరాయనగర్.. అందులోనే గోకులం కాలనీ అనే ఒక చిన్న వీధి. వది సంవత్సరాల వయస్సు వుందే ఓ అందాల భరిణి ప్రతిరోజు ఒక్కని ప్రాకు వేసుకుని ఆ వీధిలో ఈ చివర నుండి ఆ చివరన వున్న కిరాణా పొపు వరకు వెళ్లి, రెండు చేతులతో కొద్ది పాటి కిరాణా వస్తువులు కొనుక్కొని ఇంటికి తిరిగివస్తుండేది.

సరిగ్గా అదే సమయానికి తల్లి రాజ్యలక్ష్మి ఆ రోజున కుదిరిన ఘాటింగు కాలేపీట్లకు వెళ్లిందుకు హాడాపుడిగా తయారపుతూ వుండేది. రాజ్యలక్ష్మి ఆ రోజుల్లో సినిమా గ్రూప్ డ్యూస్ రు. వృత్తి ధర్మం ప్రకారం ఘాటింగులకు ఒకవైపు వెళుతూ, మరోవైపు ఒకే ఒక్క కుమారెను అల్లారుముద్దగు పెంచుకునేది. ఆ ఇంటి పెద్ద అయ్యప్పన్ న్యాయవాది. పెద్దగా కేసులు వుండేవి కావు

కనుక చాలావరకు ఇంట్లోనే వీధి తోలిమెట్లు మీద కూర్చుని పాప సంరక్షణలో వుండే వారు. ఆ వీధిలో వున్నవారికి ఇది నిత్యం కనబడే దృశ్యం. అయినా ఆ పాప రేవతి భారతీయ మహానటి ఆవుతుందని ఎవరు ఉంహిస్తారు! అదే కాలవక్త మహిమ.. దైవలీల!

ఒక రోజున తల్లితో పాటు ఘాటింగుకు వెళ్లిన శ్రీదేవి ప్రసిద్ధ తమిళ సినిమా ఎ.పి. నాగరాజన్ కళకు ఆఫ్సోదకరంగా కనిపించింది. ఆయన.. తమిళంలో మురుగ్న అంటే మన సుబ్రహ్మణ్య స్వామి చరిత్రను సినిమాగా తీసే ప్రయ

పాటకు ఒక్కగా అభినయించింది. అన్ని బాల పొత్రలకు చిన్నారి శ్రీదేవి బాగా సరిపోయింది. దాంతో ఆ ఇంటి ఆర్థిక పరిస్థితి పెరిగి, పెద్ద ఇంటికి ఉస్కున్ రోడ్ చేరటంతో నిర్మాతలు కాలక్రమేణా శ్రీదేవిని రాబోయే కాలంలో హీరోయిన్గా వ్యాహించారు, ఆదరించారు, అభిమానించారు.

హీరోయిన్గా ఎదిగిన తరువాత తమిళ దర్జకులు శ్రీధర్ శ్రీదేవిని ‘పదునారు వయ దినిలే’ చిత్రంలో పదహారేళ్ల అమ్మాయిగా బుక్ చేశారు. అందులో కమలహసన్ హీరో. తెలుగులో ఇదే చిత్రాన్ని రాఘవేంద్రరావు ‘పదహారేళ్ల వయస్సు’గా నిర్మించి సూపర్

‘మాలినీ అయ్యర్’ మధుర న్యూట్లు

త్వంలో వున్నారు. అప్పటికే బుల్లి సుబ్రహ్మణ్య స్వామి పొత్రధారి కోసం చాలా మంది చిన్న పాపలను రప్పించి మేకప్ప టెస్ట్లు చేయించినా, ఎవరూ కుదరలేదు. ఆ సందిగ్గ దశలో శ్రీదేవిని చూశాక నాగరాజన్ గారికి పంచ ప్రాణాలు లేచివచ్చాయి. తాను వెదుకుతున్న ‘మురుగ్న ’పయస్సు పద్మశేఖర్ శ్రీదేవి రూపంలో వ్యాహారాలు. ఆనందించారు.

వెంటనే మేకప్ప టెస్ట్ చేయించటం, ఆ తరువాత వారం తిరిగేలోగా తమిళ సినిమా ఆరంభించటం... ఇదంతా దైవలీల కాక మరేమిటి?

ఆరు మాసాల్లో సినిమా పూర్తయి, విడు దల్లె, బాక్యాఫీస్ దగ్గర విజయధంకా మోగించింది. మురుగ్న బొమ్మలను తమిళనాడు అంతటా క్యాలెండర్లుగా వేసి, అందరికీ బహుమతులుగా పంచిపెట్టారు.

ఆ విధంగా శ్రీదేవి ఇంటింటికి ఆకర్షణ కావటంతో ఆ కుటుంబం దశ తిరిగింది. అంతవరకు ఖాళీగా వున్న శ్రీదేవికి బాల నటిగా నాలుగు దక్కిణాది భాషల్లో అవకాశాలు కుప్పలు తెప్ప లుగా వచ్చాయి. పాపాయి డ్యూన్ కూడా సేర్పుకుంది. బాలగా వెలుగులోకి వచ్చింది.

‘బాలభారతం’ లాంటి చిత్రంలో పెద్ద పొత్ర వేసినా, ‘బడి పంతులు’ చిత్రంలో ఎన్.టి.ఆర్, అంజలీదేవి మనవరాలుగా ఘలపారుగా నటిస్తూ, ‘బూచాడమ్మ బూచాడు బుల్లిపెట్టెలో వున్నాడన్న ఆత్మేయ

పాట అందించారు.

ఆ విధంగా దిన దిన ప్రవర్ధనమైన శ్రీదేవి ఒక అందాల రాశిగా అన్ని భాషలోను గొప్ప పేరు ప్రభ్యాతులు సంపాదించుకుంది. నెంబర్ వన్ ఆర్టిస్టుగా పెరిగి ముంబయ్యని సైతం ఆకర్షించిన దశలో విధి రాత మారింది. శ్రీదేవి దేవలోకానికి పయనించి అందాల అప్ప రసల మధ్య నిలిచింది.

తాజాగా ఇన్నేళ్ల తరువాత టెలివిజన్ స్టోర్ ‘మాలినీ అయ్యర్’గా రోజూ టి.వి.లో పస్తాంది. ఈ టి.వి. సీరియల్ శ్రీదేవి జీవించి పున్న కాలంలోనే ఒక స్థాయిలో రూపుదిద్దు కున్నా ఇంత కాలానికి వెలుగు చూసే అవ కాశం వచ్చింది. శ్రీదేవి అభిమాన సందోహం పండగ చేసుకుంటూ ‘మాలినీ అయ్యర్’ను కన్వార్పకుండా చూస్తున్నారు టెలివిజన్లో.

అన్ని భాషల్లోను విజయధంకా మోగి స్తున్న మాలినీ అయ్యర్ ఒక చిత్రమైన కథ. మాలినికి, అయ్యర్కు వున్న బంధం ఏమిటి? కుల, మత భేదాలకు అతీతంగా ఈ కథను టెలివిజన్ సీరియల్గా నిర్మించాలని శ్రీదేవికి ఆ రోజుల్లో ఎందుకు భావన వచ్చిందో? అంటే తన నిష్ఠుమణ అనంతరం కూడా రోజూ టెలివిజన్ బుల్లి తెరపై అంద రికీ కనపడాలని ఆశించారా? అదో స్వప్నంగా తీర్చిదిద్దుకున్నారా? ఏమైనా ఆమె కల నిజం అయింది. మాలినీ అయ్యర్ ఇప్పుడు ప్రతి రోజు మన ముందు, మన ఇంట్లో కనబడటం మనల్ని అనురాగంతో పలకరించటం ఇది మనసు పరవశించే అనందం, మల్లెలు వికసించే పూదోట!

కుట్టెరవ్వుగోయి.. మోడై బికేప్పాడి అంబుల్కు బిక్ మోతి.. మరిక్కు
బిక్ తోతి శ్వస్తారు.. తుండు లో అభిష్టుల్కు, మర శ్వాస్కులు తెచ్చేదు తీఱిపుట్టాడో?

థి

స

ధం

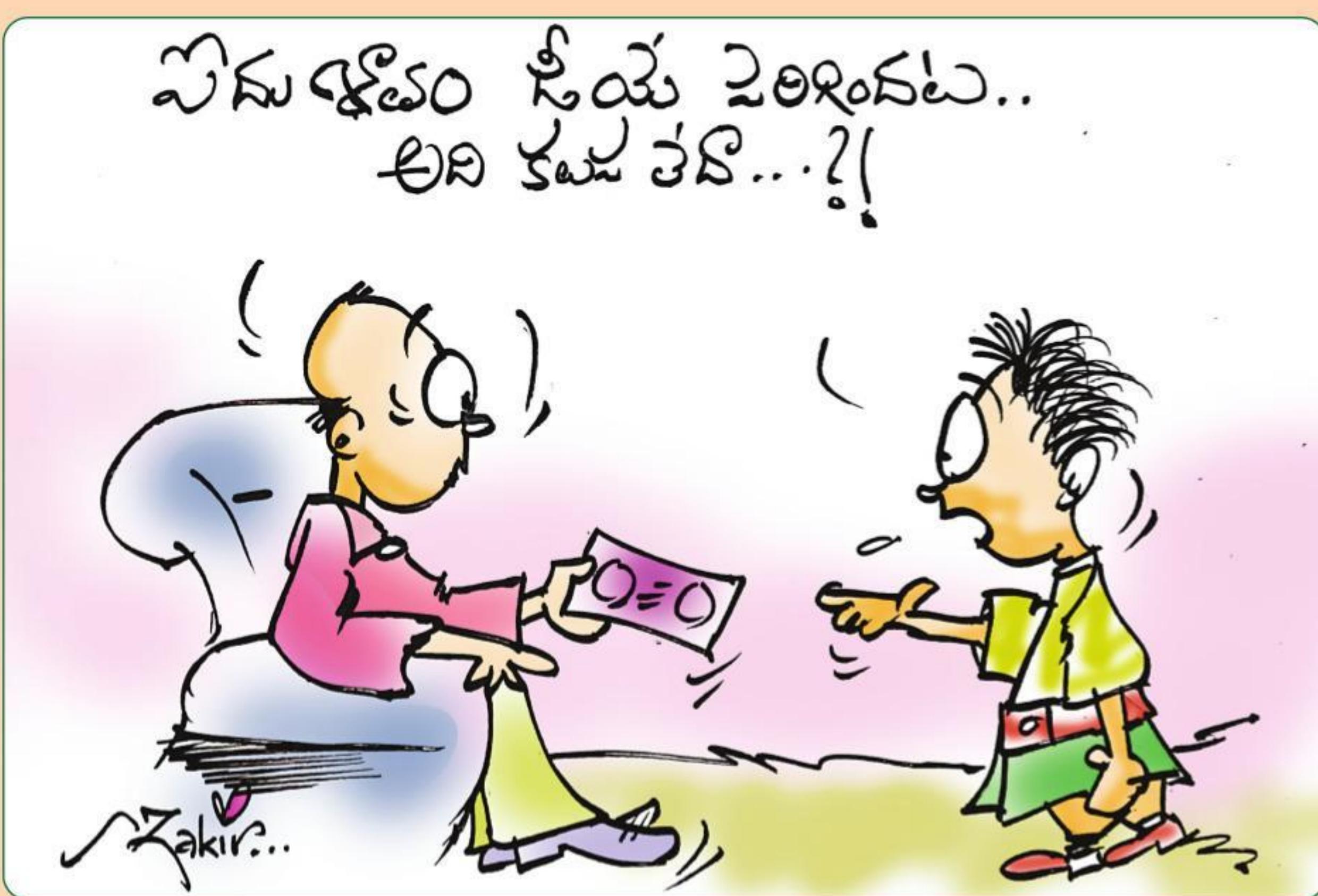
క

రుహ్న
న్న

అప్పుడిగా వచ్చున్నాను మీరు చెప్పిన ప్రతి కథి ప్రతికలు సంపాదు...
అన్ని డిశ్ట్రిబ్యూషన్లయి.. ఇదో న్నాను తెల్పినిట్లు చేసి కథియ చెప్పకంటి!!

వీను భోయం సీయే సెంగించాలి..
అని కాను తేస్తామా..??!

ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద రెడ్ బీచ్గా పిలవబడుతున్న ఈ బీచ్ చైనా దేశంలోని వంజిన్లో ఉంది. భూగర్భంలో ఉన్న ఇసుక, నీరు కలిసి ఉండడం వల్ల సహజసిద్ధంగానే ఈ బీచ్ ఎరువుమయింగా మాలపోయింది. అందుకే సహజసిద్ధంగా ఏర్పడిన టీస్ని రెడ్ బీచ్గా పిలుస్తారు. ఈ బీచ్లో చాలావరకు సందర్శకులకు అనుమతి లేదు. సురక్షితమైన కొన్ని భాగాలకు మాత్రమే ప్రభుత్వం పర్యాటకులకు అనుమతిసిస్తున్నది.